חסידות · ברסלב · ספרי הרב מטשערין

ספר ירח האיתנים

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר ירח האיתנים

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-ירח-האיתנים/
הקובץ נוצר ב־15 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

הקדמה 4
סי' א אשרי תמימי דרך 6
סי' ב אמור אל הכהנים 10
סי' ג אקרוקתא 14
סי' ד אנכי 17
סי' ה בחצוצרות 24
סי' ו קרא את יהושע 26
סי' ז ואלה המשפטים 26
סי' ח ראיתי מנורת זהב 31
סי' ט תהומות יכסיומו 37
סי' י ואלה המשפטים 43
סי' יא אני ה' הוא שמי 49
סי' יב תהלה לדוד 55
סי' יג אשרי העם 60
סי' יד להמשיך שלום 65
סי' טו אור הגנוז 74
סי' טז ר"י משתעי 81
סי' יז ויהי הם מריקים שקיהם 86
סי' יח ר' יונתן משתעי 86
סי' יט תפלה לחבקוק 93
סי' כ טית תיקונין 100
סי' כא עתיקא טמיר וסתים 100
סי' כב חותם בתוך חותם 104
סי' כג צוית צדק 105

ספר ירח האיתנים בו מבואר ענינים נפלאים הרבה מענין קדושת ראש השנה ותקיעת שופר ותפלות של ראש השנה, וגודל מעלת הזוכה להיות על ר"ה אצל צדיקי אמת וענין המנהג שנהגו לילך בערב ראש השנה להתפלל על קברי צדיקים, וכן מבואר בו מענין קדושת עשרת ימי תשובה ויום כיפור וסוכות ושמיני עצרת ושמחת תורה וקדושת כל המצוות הק' הנוהגות בהם, מיוסד על דברי הזוהר הק' וכתבי האר"י ז"ל ועודספרים קדושים הרבה בפרט על יסוד ספרי ליקוטי מוהר"ן הקדושים וכמבואר בהקדמה. מאת הרב הגאון הצדיק החסיד המפורסם החריף ובקי בכל מקצועות התורה בנגלה ובנסתר כקש"ת מוהר"ר נחמן בהרב ר'צבי ארי' זצ"ל אב"ד דק"ק טשעהרינבעהמ"ח ספר פרפראו תלחכמה וספר יקרא דשבתא וספר זמרת הארץ וספר נחת השלחן ובעל המלקט ספר לשון חסידים ודרך חסידים ולקוטי עצות מהדו"ב ולקוטי עצות חדש וספר תפלות ותחנונים ועוד כמה וכמה ספרים אשר בכתובים שלא ראם עין הדפוס.

הקדמה

א"ה מבואר בדברי רבינו הקדוש אור האורות מוהר"נ זצ"ל בכמה מקומות בספרו הק' לקוטי מוהר"ן ובשיחותיו הק' מענין התיקונים הנפלאים שנעשו ע"י שבאים אצל הצדיק האמת על ראש השנה, ובסימן ס"א במאמר חדי ר"ש מבואר שעי"ז נמתקין כל הדינים וכו', ובסימן ריי"א מבואר שזוכין עי"ז לקדושת וטהרת המחשבה ועי"ז נמתקין הדינים כי כולהו במחשבה איתברירו, ובליקות"נ סי' א' במאמר תקעו ממשלה מבואר מענין הצדיקים הגדולים שהם בבחי'מקומו של עולם והם יכולים לעשו"ת ר"ה. ובמאמר תקעו אמונה סי' ה' מבואר הרבה מענין התקונים הנפלאים שנעשים ע"י קיבוץ התלמידים אצל הרבי האמיתי ועיקר זמן הקיבוץ הוא בר"ה, ובסי' מ' מי שיודע מא"י מבוארג"כ שעיקר הקיבוץ הגדול אצל הצדיק הוא בר"ה ומי שזוכה להיות אצל צדיק אמיתי על ר"ה אז יבכל מקום שהאיש הזה מסתכל נעשה אותו האויר בבחי' אוירא דא"י, ועוד מבואר בכמה מאמרים בספריו ז"ל מענין קדושת ר"ה ותקיעות שופר וכלל קדושת חודש תשרי, ועיין בליקות"נ סי' צ"ד מבואר ג"כ מענין שצריכין לנסוע לצדיקים על ר"ה, אך ביותר דיבר הרבה פעמים בעל פה כמבוארקצת מזה בשיחותיו הק', ואמר בפירוש שכל ענינו ועסקו הוא ר"ה ואמר הראש השנה שלי עולה על הכל, והזהיר עלכל המקורבים אליו שיהיו כולם אצלו על ר"ה איש לא יעדר כי כל ענין שלי הוא רק ר"ה וכו', ופעם אחת אמר אצלי העיקר הוא ר"ה וכו' גם אמר הר"ה שלי הוא חידוש גדול וכו' לא מיבעיא אתם כולכם בוודאי תלויים בר"ה שלי אלא אפילו כל העולם כולו תלוי בר"ה שלי. ובערב

ר"ה האחרון מימי חייו הקדושים דיבר הרבה מאד מענין זה מגודל החיוב וההכרח להיו תאצלו על ר"ה כל המקורבים אליו וענה ואמר בקול חזק מעומק הלב מה אומר לכם אין דבר גדול מזה (היינו להיות אצלו על ר"ה). ופעם אחת אמר שבר"ה הוא עושה ענינים ותיקונים (היינו גם לנפשו"ת המקורבים אליו ובאים אצלו על ר"ה) מה שבכל השנה גם הוא איננו יכול לעשותם, והנה ממשמעות דבריו ובפרט מה שדיבר הרבה בענין זה בערב ר"ה האחרון כנ"ל הבינו התלמידים הק' ז"ל שרצונו חזק להתקבץ אליו על ר"ה כל המקורבים אליו גם לאחר הסתלקותו היינו להתפלל על קברו בערב ר"ה כמבואר בשו"ע שנוהגין לילך להתפלל על קברי צדיקים בערב ר"ה וגם בר"ה יתפללו כל הקיבוץ הק' שלו ביחד ובהתקשרות אליו ז"ל ולכל הצדיקים שבדור ושהם שוכני עפר וכמבואר במ"א ועי"ז יהיו נעשים תיקונים נפלאים כמו בחיים חיותו ז"ל, וקימו וקיבלו תלמידיו ז"ל והסכימו לעשו"ת כן בכל ר"ה, ובעז"ה שכבר זה יותר משש שנה*) אחר הסתלקותו ז"ל ואעפי"כ הדבר נוהג בין אנ"ש לדורות עולם כמפורסם וקצת מבואר בזה במ"א בביאור יותר, והנה בר"ה הזה בא על דעתי מאחר שאמר רבינו ז"ל בפה מלא שכל ענינו וכל עסקו הוא ר"ה וכלל הנ"ל א"כ מובן הרבה ממילא שבכל המאמרים שלו הק' הגם שלא נאמרו בר"ה ולא נזכר בהם כלל ענין ר"ה אעפי"כ בודאי נעלם ומלובש בהם ג"כ ענין ר"ה, ע"כ נתתי את לבי לעיין במאמריו ז,ל ולחפש בהם אולי אמצא איזה רמזים מענין ר"ה בכל מאמר ממאמריו ז"ל, ובעז"ה מצאתי קצת רמזים ברוב מאמריו ז"ל מענין ר"ה, והנה ידוע מה שמבואר בספרי קודש מענין קדושת ראש השנה שכלול בו קדושת כל השנה כולה וכפי מה שזוכה האדם לקבל קדושת ר"ה כמו כן זוכה להתנהג בקדושת עבודתו את ה' בכל השנה כולה ובפרט כל קדושת הזמנים של החודש תשרי כגון קדושת יו"כ סוכות וכל קדושת המצוות הנוהגות בהם עד אחר שמיני עצרת בוודאי הכל כלול גם בקדושת ר"ה, וכמובן בזוה"ק ובכוונת האריז"ל כי כל התקונים הנעשים מר"ה עד אחר שמיני עצרת כולם קשורים ומשולבים זה בזה ומחמת כל זה רמזתי בהם עפ"י רוב גם ענין יו"כ סוכות ושמע"צ, ומחמת שידעתי גודל ערך פחיתות מדריגת שכלי הדל הגם כי חזק אני בדעתי שבוודאי יש בכל מאמריו ז,ל מענין ר"ה וכו' כנ"ל אבל ידעתי שאם היתה דעתי רחבה יותר בוודאי יש לבאר בזה נפלאות רבות בדברי רבותינו ז"ל בנסתר ונגלה, כי מאד עמקו ונשגבו מחשבותיו של רבינו הק' זצ"ל ונעלם בהם במאמריו ז"ל פליאות חכמה הרבה מאד, ומחמת גודל קט שכלי רחוק אני מלהשיג זאת ומי יתן ואזכה להבין קצת עכ"פ פשיטות דבריו הק' ז"ל, ע"כ קצרתי בכל ענינים אלו בכל האפשר ולא באתי בזה רק להזכיר ולעורר לב המעיין לחפש בכל מאמריו ז"ל מענין

קדושת ר"ה וכו' ובוודאי מי שדעתו רחבה באמת וישים דעתו ולקבו לדברים אלה ימצא בזה פלאות רבות והיה זה שכרי אשר התחלתי לילך בדרך זה, אעפי"כ שאין ביכלתו לגמור הדבר בשלימות כראוי, וכבר אמרו רז"ל כל פטטיא דאורייתא טבין, וכשזוכין לכוין באמת קצת רק בדבר אחד מדברי תורה בוודאי יקר מכל הון ולא יערכנה זהב וכסף וכו'. ומחמת כל הנ"ל במקום שידעתי שכבר מבואר בספר לקוטי הלכות ענין ר"ה וכו' ע"פ מאמר זה רשמתי רק לעיין שם בלקוטי הלכות ולא ראיתי לבאר בזה עוד וקיימתי בזה מקרא שכתוב ובמקום גדולים אל תעמוד, ומכ"ש במאמרים אשר רבינו ז,ל בעצמו ביאר בהם שזה ענין ר"ה וכו' בוודאי יראתי לנגוע בהם כי מה לתבן את הבר ואין מערבין חול בקודש קדשים, וגת זאת ידע המעיין כי כל הדברים האלה נכתבו עפ"י רוב בקיצור גדול ובדרך ראשי פרקים בעלמא ומחמת זה יראה למעיין בהשקפה ראשונה בכמה מקומות שאין הדברים מבוארים ומסודרים כראוי בשלימות וכאשר ישים את לבו לעיין בהם בעין האמת בטחתי בהשי"ת שימצא בהם טעם ויפתחו עיני שכלו למצוא הרבה סגולות יקרות המרומזים בדברי רבותינו ז"ל בענינים אלו וכיוצא בהם.

וקראתי שם הכרך הקטן הזה "ירח האיתנים" על שם מאמר הכתוב בירח האיתנים בחג הוא החודש השביעי ודרז"ל ירח שהוא מאותן ותקיף במצוות שזה יסוד כל הכרך הזה על חודש תשרי עם כל החגים והמצוות הק' הנוהגות בו, וה' ישים חלקנו בתורתו וישים בלבינו אהבתו ויראתו לעשו"ת רצנוו ולעבדו בלבב שלם אכי"ר.

[אמר המעתיק, אפשר שקרא החבר ספר הק' הזה ירח האתנים כמו שכתוב במלכים ח' חסר כי ירח האתנים עם הכולל בגימטריא נחמן בן הרב צבי אריה לרמז שמו בקריאת שם הספר כמו שכתבו הקדמונים ז"ל:]

סי' א אשרי תמימי דרך

ד"ה ראש השנה

ראש השנה הוא לחמה וראש חודש הוא ללבנה שזה בחי' החי"ת והנו"ן, ומחמת שהנו"ן הוא בחי' מלכות דלית לה מגרמה כלום רק מה' שמקבלת מן החי"ת שהוא בחי' שמש וכו' ע"כ אין מזכיריו של ראש חודש בר"ה, וארז"ל זכרון אחד עולה לכאן ולכאן, וע"כ מתפללין אז הרבה על בניו המלכות דקודשה ומלכות משיח וכן על התגלות הדעת דקדושה וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו', וכן על ביטול מלכות דס"א בחי' כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, וזה בחי' המלך הקדוש שאומרים אז היינ ובחי' התקשרות המלכות בחי' נו"ן עם החי"ת שהוא בחי' חכמה בחי'קודש, וזה בחי' זכרנו לחיים כי

החכמה תחי' וכו' וכן המלכות דקדושה הוא בחי' חיים בחי' דוד מלך ישראל חי וקיים וכתיב באור פניך מלך חיים:

ד"ה וע"כ נוסעין

וע"כ נוסעין על ר"ה לצדיקים כי הצדיק הוא העוסק בזה בשלימות ליתן כח למלכות דקדושה שהוא בחי' היצ"ט להתגבר על מלכות דסט"א בחי' היצה"ר ולהמשיך להמלכות הארה שלימה מן החכמה העליונה ולקשרה אליה:

ד"ה וע"כ נקרא

וע"כ נקרא הצדיק ספר החיים כמובא בתיקונים וגם המלכות נקראת ספר החיים כמובא בכוונות היינו ע"י הצדיק שממיך לה החיים העליונים משרשם, וזה בחי' תמונת אות צד"ק שהוא יו"ד נו"ן כמובא היינו בחי' חיבור החכמה בחי' יו"ד כידוע להמלכות בחי' נו"ן, וזה בחי' ענין עשו ויעקב הנעשה בר"ה כמובא בזוה"ק כי יעקב מקשר עצמו בכל עת אל החכמה העליונה וע"כ זכה לבכורה כמבואר בפנים ועשו הוא ההיפוך מזה, וזה בחי' כי ציד בפיו שמתלבש עצמו במצוות:

ד"ה וע"כ מתפללין

וע"כ מתפללין אז הרבה על יראה כי יראה הוא מבחי' מוראה של מלכות כידוע והוא עיקר החכמה כ"ש הן יראת ה' חכמה וכתיב ראשית חכמה יראת ה', וזה בחי' מלכיות וזכרונות ושופרות, מלכיות הוא כנגד בחי' המלכות, זכורונות הוא כנגד בחי' ההתקשרות אל השכל שיש בכל דבר שזה בחי' אשרי איש שלא ישכחך וכו' וכן בכל ברכת אתה זוכר מבאו איך שהשי"ת נותן לבו כביכול לכל יצורי עולם ויודע כל עניניהם וכל מעשה דיבור ומחשבה שלהם ודורש מעשה כולם, ומזה מובן ממילא איך שהאדם צריך להיות מקושר ודבוק בו ית' תמיד ולהתסכל רק על השכל שיש בכל דבר בכדי שיתקרב להשי"ת ע"י הדבר הזה, וזה שמובא בכוונות כי זכרונות הם נגד חב"ד סוד המוין שבהם סוד הזכרון וכו', שופרות שהוא ברכת אתה נגלית המדבר מענין מתן תורה, זה כנגד בחי' התורה שעי"ז נותנין כח להמלכות דקדושה להתגבר על מלכות דסט"א, כי אורייתא מחכמה ובינה נפקת ששם סוד שורש השופר העליון הגדול שעל ידו יתקבצו כל נדחי ישראל ותתבטל בחי' המלכות דסט"א, וזה בחי' שופר של ר"ה כיהוא יום ראשון לעשי"ת וצריכין להכניע את היצה"ר בחי' המלכות דסט"א וליתן כח להמלכות דקדושה וזה ע"י השופר:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה כל עשי"ת עד שזוכין ליום כיפורים שאז אימא וברתא סלקיון כחדא שהמלכות מקבלת חיות מן החכמה העליונה ע"י בינה אימא עילאה ואז נכנע היצה"ר לגמרי עד דלית לי' רשו"ת לשטן לאשטוניה ואז נעשה אור הלבנה כאור החמה, וע"כ מקדשין הלבנה במוצאי יו"כ, וזה בחי' התפלות של יו"כ כי עי"ז הנ"ל נתקבלים כל התפלות והבקשות, וזה בחי' הג' ספרים שנפתחין בר"ה צדיקים גמורים שמדבקין עצמן תמיד אל השכל והחכמה ששם עיקר החיים, וע"כ נכתבין לאלתר לחיים, ורשעים גמורים הדבקים ברוח שטות של היצה"ר ורחוקים מהחכמה דקדושה ע"כ נתכבין לאלתר למיתה בבחי' ימותו ולא בחכמה, בינונים תלויים ועומדים עד יו"כ היינו כנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ נכנסין לסוכה, אמרה תורה צא מדירת קבע ושב בדירת עראי היינו שלא יעשה לו האדם קבע בדירת העוה"ז רק דירת עראי ועיקר קביעתו יהי' בהשכל והפנימיות שיש בכל דבר כי מקום שהאדם חושב במחשבתו שם כל האדם כולו כמובא וע"כ עיקר קביעותו יהי' בהשכל והפנימיות שיש בכל דבר כי מקום שהאדם חושב במחשבתו שם כל האדם כולו כמובא וע"כ עיקר קביעות מחשבתו ייהה בהשכל של כל דבר שזה בחי' עוה"ב ומלאה הארץ דעה שזה בחי' חלק יעקב שנטל לעצמו העוה"ב, הגם כי ההכרח גם אצלו לעבור דרך העוה"ז אבל רק בדרך דירת עראי:

ד"ה ומחמת שאור

ומחמת שאור השכל שהוא בחי' שמש גדול מאד ואי אפשרלזכות אליו כי אם על ידי בחי' נו"ן בחי' מלכות בחי' צמצום ע"כ צריך להיות בסוכה צלתה מרובה מחמתה: וע"כ סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה משום דלא שלטא בה עינא, כי העיקר להסתכל בעינא פקיחא אל השכל שיש בכל דבר שזה בחי' סוכה שהיא זכר לענני כבוד אשר נאמר שם אשר עין לא בעין נראה אתה ה' ועננך עומד עליהם, וכן אם היא למטה מעשרה פסולה, כי מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשר, ושם עיקרמקום אחיזת עשו מדור הקליפות, וע"כ אם הסכך למטה מעשרה היא בחי' שממשיך החכמה אל מדור הקיפות ח"ו בבחי' חכמים המה להרע וכו' וע"כ נקראת דירה סרוחה בחי' נסרחה חכמתם, כי עיקר החכמה והשכל להסתכל בו למעלה מעשרה היינו למעלה מכל העוה"ז והבליו:" וע"כ צריכין שיהיו כוכבים נראין מתוך הסכך ופירשו הפוסקים דר"ל זוהרורי השמש (עיין בית יוסף) כי השכל הוא בחי' אור השמש:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מצוות נטילת ארבע מניים שבלולב והם כנגד ארבע אותיות של שם הוי"ה הק' וכנגד האבות וכנגד האמהות וכנגד כלל כתות שבישראל כמו שדרז"ל ומנענעין בהם למעלה ולמטה ולארבע רוחות העולם להורות ולגלות ופרסם בעולם שכל העולם ומלואו וכל אשר בו יש בו פנימיות גדול בבחי'מלאה הארץ קניניך ועיקר הקנין הוא חכמה ודעת דקדושה בבחי' דעת קנית ובחי' זה קנהחכמה כי יש בכל דבר שבעולם שכל וחכמה וצרכין להסתכל רק על השכל שיש בכל דבר בכדי שיתקרב להשי"ת על ידי זה הדבר כמו שרואין בחוש בארבעה מנים אלו שמרומז בפנימיותם דברים גבוהים כאלו ועיין זוהר ויחי דף ר"כ ע"ב שדורש פסוק כל הנקרא בשמי וכו' על ענין הד' מניים ומכוון קצת לענינינו, וזה שדרשו ח"ל במ"ר פ' אמור שאמר שלמה ע"ז וארבעה לא ידעתים אלו ד' מניים שבלולב וכו' וסיים ע"ז והמה חכמים מחוכמים היינו שמלובש בהם חכמה נפלאה, וע"כ הם גדלים על כל מים כי העיקר לזכות לזה הוא ע"י התורה שנקראת מים, וע"כ ארז"ל שמרמזין שאנו נצחנו המלחמה בר"ה היינו בחי' המלחמה שבין יעקב ועשו הנ"ל:

ד"ה וע"כ אחז"ל

וע"כ אחז"ל בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון הרי אני נגלה לכם ראשון וכו' היינו שזוכין להתגלות אלהותו ית' ולהתקרב אליו יתברך ע"י השכל ישש בכל דברשזה בחי' ראשון בחי'ראשית חכמה ותרגום בראשית בחוכמתא, וזה ופורע לכם מן הראשון זה עשו הרשע וכו' שמכניעין קליפת עשו שהוא ההיפוך מזה כנ"ל, ובונה לכם ראשון זה בית המקדש וכו' ששם עיקר התגלות אלהותו והדעת דקדושה. וע"כ כל מי שיש בו דעה כאילו נבנה ביהמק"ד בימיו, וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח היינו בחי' מלכות בחי' נו"ן הנ"ל שנאמר על מלך המשיח לפני שמש ינון שמו כשארז"ל, ויש לרמז כל הד' דברים אלו במצוות הארבע מינים עצמן ואין כאן מקום לזה:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זווגא דמטרוניתא שהמלכות מקבלת טפי השכל בשלימות באופן שיהיה נעשה הולדה גמורה ולא יהיה ח"ו בבחי' השחתת זרע לבטלה וגם לא בבחי' הפלת נפלים כמובא בכוונות עיין שם עומק הדברים וסודם, ולענינינו הוא שיזכה לקבל אור השכל והחכמה בשלימות עד שיתקרב עי"ז להשי"ת באמת ע"י כל הדברים שבעולם שזה בחי' שמעלה כל ניצוצי החכמה שישבכל דבר ושיהיו מעשיו מרובין מחכמתו ויראת חטאו קודמת לחכמתו ושיהיההחכמה והשכל כלול ומחובר

עם אמונה ותמימות שזה בחי' מה שנאמר אצל יעקב דייקא ויעקב איש תם כי זה עיקר שלימות השכל דקדושה שהוא בחי' יעקב. וע"כ מבואר בזוה"ק כי בשמיני עצרת אז מאיר ביותר מדתו של יעקב אבינו ע"ה והוא אז רישא לחדוותא היינו כנ"ל, וע"כ עולין אז כל ישראל תורה ומסיימין התורה ומתחילין התורה כי העיקר לזכות לזה הוא ע"י התורה כנ"ל:

ד"ה וזה שדרז"ל

וזה שדרז"ל בזוה"ק ובתיקונים ותנח התיבה בחודש השיביע וכו' על ענין תשרי וראש השנה כי אז ממשיכיןבחי' התי"ו והנו"ן והחי"ת המבואר בפנים שזה בחי' ות'נ'ח' הנ"ל:

סי' ב אמור אל הכהנים

ד"ה מבואר בתיקוני

מבואר בתיקוני תני סרי דף ל"ו שבר"ה עוסקין בתקיעות שופר תקיעה שברים תרועה להעביר הקליפות שמכסין ומחשיכין אור הקשת ועי"ז ממשיכין אורו של משיח וסימניך לא תצפה לרגלי דמשיחא עד דתחזי קשתא בגווני נהירין וכו', ומחמת שעיקרחיותו של משיח הוא התפילה וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבושו"ת שיכבוש הכל משם ועיקר החרב והקשת שלו הוא תפלה ובקשה ע"כ מרבין אז ישראל ביותר בתפלות ובקשו"ת ומתפללין הרבה על בנין המלכות דקדושה וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך וכו', ומחמת שצריכין לזה בחי' יוסף שהוא בחי' שמירת הברית וגם בחי' יעקב שהוא בחי' משפט ולמשפט זוכין ע"י צדקה ע"כ מרבין אז בצדקה ומתפללין הרבה לתקן פגם הברית שזה בחי' מה שהולכין על קברי צדיקים בערב ראש השנה, כי הצדיקים האמיתיים הם תיקון גדול לפגם הברית כמובן בליקות"נ סי' ק"ט, וזה בחי' המלך הקדוש ומלך המשפט שואמרים אז כי אז עוסקין בבנין המלכות ותיקוני התפלה שתלוי בשמירת הברית שזה עיקר בחי' הקדושה כמו שארז"ל כ"מ שאתה מוצא וכו' שם תמצא קדושה. וצרכין גם בחי' משפט לזה כנ"ל. וזה בחי' תקעו בחודש שופר וכו' היינו תקיעת שופר הנ"ל שעוסקין בר"ה ומסיים ע"ז כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב שמרומז על שמירת הברית ובחי' משפט כמבוארבפנים במאמר זה הנ"ל. וזה עדות ביהוסף וכו' ודרז"ל שבר"ה יצא יוסף במבית האסורים וכו' וע"כ מאיר אז ביותר זכות של יוסף בחי' שמירת הברית הנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות שופרות, מלכיות כנגד בחי' מלכות משיח שעיקר חיותו מהתפלה שהיא בחי' מלכות כידוע. ומובא במ"א, זכרונות כנגד בחי'יוסף בחי' ברית כמובא בזוה"ק ע"פ יראה כל זכורך וכו' וזהבחי' זכר לעולם בריתו, שופרות כנגד בחי' יעקב בחי' משפט בחי' שופריה דיעקב וכמובא בזוה"ק, כי ע"י קול השופר מעוררין העיקר בחינתו ומדתו של יעקב בחי' משפט ועי"ז עיקר התיקון, וזה שארז"ל קרני רוב החיות פסולין לשופר מפני שאין להם זכרות מבפנים כי השופר שהוא בחי' יעקב צריך שיהיו כלול גם מבחי' יוסף שהוא בחי' זכרות בחי' ברית כי יעקב ויוסף אזלי כחדא כי גוף וברית חשבינן חד בבחי' אלה תולדות יעקביוסף והוא עיקר תולדותיו ועל ידו עיקר נצחון המלחמה בבחי' והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה וכמו שארז"ל, וע"כ אם הוציא זכרות שלשופר וניקבו ותקע בו פסול כי צריכין גם בחי' משפט בחי' יעקב שהוא השופר עצמו. וזה בחי' תרועה שהיא בחי' יעקב כמבואר בזוה"ק, וזכרון תרועה הוא כשהוא כלול עם בחי' יוסף וזה נאמר על ר"ה שחל בשבת שמזכירין אבל לא תוקעין כמו שדרשו רז" ועיקר הטעם דילמא אתי לאתויי השופר ברה"ר ויהי בזה חילול שבת שהוא כנגד מדתו של יוסף כמבואר בזוה"ק ע"כ אין תוקעין רק ע"י קדושת שבת בעצמו מאירין שני הבחינות הנ"ל כי שבת הוא בבחינת נחלת יעקב ג"כ כמו שארז"ל רק במקום שיש בית דין קבוע כמו ביבנה ושם מאיר ביותר בחי'משפט שהוא בחי' יעקב ע"כ תוקעין שם גם בשתב כי בוודאי לא יבוארשם לחילול שב תעי"ז ח"ו, ומחמת שצריכין לקשר כל התפלות אל הצדיק האמת בחי'משה כי רק הוא יכול להאיר ולתקן תפלות ישראל בשלימות ולבנות מהם קומת השכינה והמשכן והוא בעצמו בחי' משיח כמפב"נ ע"כ צריכין לנסוע על ר"ה ביותר אל הצדיק האמת, ומחמת שאותיות התורה שהם ניצוצי נשמות הק' באין ונכללין ג"כ בתוך התפלה להתחדש שם וכו' ע"כ מזכירין בתפלות ר"ה פסוקים הרבה שלתנ"ך ופסוקים של קבלת התורה וכו':

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בזה כל השי"ת כי ע"י התשובה ממשיין אורו של משיח כמבואר בספר המדות ועיקר התשובה הוא ע"י תפלה ותחנונים בבחי' דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב יעזוב רשע דרכו וכו' כמו שדחז"ל, עד שזוכין ליום כפורים ואז המלכות שהוא עיקר אורו של משיח ניזונית רק מחמשה קולות שהם סוד החמשה עינויים וחמשה תפלות של יו"כ ואז נמשך ביותר סוד המאמר שאנו עוסקין בו שעיקר חיותו של משיח הוא מהתפלה שזה סוד מנוקבא דפרדשקא משך רוחא דחיי למשיחא,

ומחמת שבהפרדשקא הנ"ל משם שורש הענין של סליחת עון ועבור על פשע ומשם שורש המתקת הדינים כמובן כ"ז בזוה"ק תרומה דף קע"ז בסד"צ ובאד"ר נשא דפף קל"ו ובאד"זדף רפ"ט ע"ש ע"כ ביו"כ אז עיקר המתקת הדינים וסליחת עונות, ואז כל העבודה בכ"ג שקדוש ביותר בקדושת הברית כי מוזהר גם על האלמנה וארז"ל בזאת יבא אהרן וכו' בזכות המילה וכה"ג לובש ח' בגדים כנגד ימי המילה והוא בחי' אהרן שהוא בחי' משפט כמבואר במאמר הנ"ל, ואז נמשך בחי' הקמת המשכן שנבנה מתפלות ישראל וע"כ תיכף ממחרת יו"כ נצטוו על ענין המשכן וגם חנוכת הביהמק"ד של שלמה היה ביו"כ, ואז נתחדשין גם אותיות התורה בתוך התפלה שזה בחי'מה שגם גמר קגלת התורה של לוחות שניות היה ביו"כ כמו שדרשו רז"ל על יו"כ ביום חתונתו זה מתן תורה וביום שמחת לבו זה בנין ביהמק"ד וכמ ושפירשו המפרשים, וע"כ רוב המניים שנצרכו לנדבת המשכן מרמזין על ענין ר"ה ויו"כ וסוכות ועשי"ת כמבואר בזוה"ק תרומה דף קל"ה:

ד"ה ואח"כ אחר

ואח"כ אחר יו"כ מתחילין ליכנס החסידים וכו' כמבואר בוכוונות זה בחי' מה שמסיים רבינו זל בסוף המאמר שאעפ"י שנראה שע"י תפלותינו ותורתינו יהיה הגאולה אעפי"כ צריכין אנחנו לחסדו ואי לא חסדו היה טבעינן ח"ו בגלות, ע"כ אחר כל התיקונים שנמשכין ע"י תפלתינו ותשובותינושעד יו"כ אעפי"כ גמר הישועה והתיקון הוא ע"י חסדי ה' בחי' החסדים שנכנסין אז כנ"ל, וע"כ נכנסין לסוכה שמרמזת לסוכה עילאה בחי' בינה ולסוכה תתאה בחי'מלכות שזה בחי' לאה ורחל שהן בחי' הז' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קנ"א קמ"ג שהם גימטריא תרפ"ו פרדשקא כמובא בכתבי האריז"ל, וזה בחי' משיח בן דוד שיצא דייקא מלאה ועיקר חיותו מהתפלה שכלולה ג"כ משני בחי' הנ"ל שה בחי' דיבורי התפלה וכוונת הלב בתפלה בבחי' תכין לבם וכו' כמו שארז"ל, ועיין בסי' מ"ח מבואר ג"כ שסוכה הוא בחי' תפלה בכוונה ובכח, וזה בחי' סוכת דוד הונפלת בחי' אור של משיח שנקרא בר נפל. ומצוות סוכה הוא זכר להיקף ענני כבוד בחי' ביטול עננים דסט"א שהם בחי' המחשבות זרות המבטלין כוונת התפלה שהוא בחי' כבוד כמבואר בפנים, וע"כ צריכין שתהיה פחותה מעשרים דשלטא בה עינא שזה בחי' תיקון המשפט וביטול המחשבות זרות שהן עננין דמכסיין על עייניין בבחי' כי עין בעין יראו כוו' כמבאור בפנים. וזה בחי'אשר עין בעין נראה אתה ה' ועננך עומד עליהם, וכן אם הואלמטה מעשרה פסולה כי נקראת דירה סרוחה בחי' פגם הברית שהוא עיקר הסרחון כ"ש וסרוחים על ערשותם כמו שדרשו חז"ל שהיו מסריחין מטותיהם בשכבת

זרע וכו', וע"כ אין מסככין אלא בדבר שאין מקבל טומאה בחי' תיקון הברית היפוך פגם הברית שהוא עיקר הטומאה, ובדבר הצומח מן הארץ ששם צריכין העיקר להמשיך בחי' תיקון המשפט בחי' השופט כל הארץ לא יעשה מפשט וכתיב מלך במשפט יעמיד ארץ, וגם צריכין שיהיו בתלושדווקא שהוא דבר המטלט ולא במחובר שהוא קבוע במקומו כי זהעיקר שלימות התפלה לחדש בה דבר ובבחי' אל תעש תפלתך קבע וכו', וזה בעצמו מה שארז"ל על ענין סוכה צא מדירת קבע ושב בדירת עראי כמבואר במ"א, וע"י התפלה נבנה המשכן שהוא ג"כ בחי' סוכה כ"ש ויהי בשלם סוכו, ועיקר שלימות התפלה ע"י התקשרות לצדיקים והצדיקים שהוא בחי' מאור הגדול מזהיר ומאיר את התפלה שהוא בחי' מאור הקטן וזה בחי' סוכה כ"ו ה"ס יחוד הוי"ה אדנ"י וזה בעצמו בחי'מאור הגדול ומאור הקטן כידוע, גם נשמות ישראל הנכנסין לתוך הסוכה הם בחי' האותיות התורה שהם ניצוצי נשמות הבאים ונכללים בתוך התפלה להתחדש שם וע"כ תיכף כשיוצאין מהסוכה מסיימין התורה ומתחילין התורה עולין אז לתורה:

ד"ה וזה ג"כ

וזה ג"כ בחי' הארבע מינים שמריכין ליטלם ולברך עלהים בתוךם הסוכה כמבואר בכוונות והן מרמזין על כל הד' כתות שיש בישראת שזה בחי' כלל נשמות ישראל, ואח"כ אומרין עמהם את ההלל שהוא בחי' כלל תפלות ישראל שיש בו לשעבר ולעתיד וכו' כמו שארז"ל וגם אומרין עמהם הושענות, וע"כ מנענעין בהודו לה' ובאנא ה' הושיעה נא שזה בחי' כלל התפלות שהוא שבחו של מקום ושאלת צרכיו כמב"פ, ועיקר הברכה על נטילת לולב שהוא גבוה מכולם ומרמז על בחי' הצדיק שכל הכתות שבישראל צריכין להתקשר אליו בתפלתו והוא בחי' מאור הגדול ומאיר לאתרוג שהוא בחי' מאור הקטן, וזה בחי' ולקחתם לכם ביסו הראשון פרי עץ הדר וכו' ודרז"ל שזה בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' שזה בחי' שלימות התפלה כי לולב דומה לשדרה וזה בחי' יוסף הצדיק בחי' צדיק ח"י עלמין בחי' ח"י חוליות שבשדרה, אתרוג דומה ללב זה בחי' משיח בן דוד שהוא בחי' הלב של העולם כמובן בהמעשה של הז' בעטלירס וע"כ נקרא הדר בחי' הוד והדר תשוה עליו הנאמר על משי חבן דוד, הדס דומה לעינים זה בחי' המשפט בבחי' עין משפט ואין לו לדיין אלא מה שעיניו רואות ע"כ דרז"ל שהדס מרמז על יעקב שהוא בחי' משפט, ערבה דומה לשפתים זה בחי' התפלה בחי' אדנ"י שפתי תפתח, גם מרמז על אותיות התורה בחי' נשמות ישראל שנאמר עליהם וצמחו בבנין חציר כערבים על יבלי מים (ישעי' מד), וזה שאמרו חז"ל בזהכות ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון וכו' ופורע לכם מן הראשון זה עשו היין וכי מבטלין כל המחשבות זרות

שבתפלה שהן בחי' עענין דמכסיין על עיינין הבאים מבחי' קליפות עשו עמלק כידוע וזוכין לחבי' כי עין בעין יראו וכו' ובונה לכם ראשון זה בית המקדש בחי' משכן שנבנה מתפילות ישראל ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח כי הוא מקבל כח חיותו מהתפילה, וזה שמביא בזהו"ק שהד' מנים הן בבחי' מאני קרבא כלי זיין כי התפלה היא עיקר כלי זיינו של משיח כנ"ל ועיין זוהר בראשית דף רנ"ו מבואר שסוכות מרמז על ימות המשיח:

ד"ה ואח"כ הוא

ואח"כ הוא שמיני עצרת זווגא דמטרוניתא פנים בפנים שזה בחי' כד חם גביה איתהפיך כמבואר בפנים והנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל, כי עכשיו אעפ"י שע"יהתפלה נבנה קומת השכינה הוא רק בבחי' ההכנה לזייוג בבחי' וסלקינן ואפינן ובשלינן, אבל אעפי"כ מחמת שאין הישועה עדיין בשלימות ע"כ יכולין לטעות ולומר שהתפילות אין עושין פירות בבחי' סברינן יבשתא הוא, אבל שמיני עצרת מרמז על הישועה השלימה שלעתיד שאז יהיה בבחי' זווגא דמטרוניתא ממש פנים בפנים בבחי' כד חם גביה איתהפיך והנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל רק כל זיווג ויחוד שנעשה ע"י תפלות ישראל יראו אז שעשה פירות. והולדה גמורה ממש כביכול, ואז השמחה גדולה מאד מאחר שנגמר הבנין הקדוש הזה ונעשה היחוד והזיווג הקדוש והנורא הזה שעוסקים בו בכל הימים הנוראים האובשלימות ואז גם האותיות התורה הבאין בתוך התפלה נתחדשין ונשלמיןמאד שזה בי' מה שכל ישראל עולין אז לתורה ושמחים מאד כי זה בחי' בתולות אחריה רעותיה מובאות לך תובלנה בשמחות וגילן ועיין פנים:

סי' ג אקרוקתא

ד"ה ידוע כי

ידוע כי בר"ה עוסקין כל ישראל בבנין המלכות דקודשה וביטול המלכו תדסט"א כמו שמתפללין ע"ז הרבה בתפלת ר"ה. ומחמת שהצפרים דסט"א שהן מוחין שבמלכות דקליפה הם בקליפה כנגד בחי' לאה ורחל כמבואר בכתבים ע"כ סובב והולך כוונת תפלת ר"ה על ענין לאה ורחל כמבואר שם. ומחמת שקול הנגינה נמשך מבחי' הציפרים דקדושה או ליהפך ח"ו ע"כ מדקדקין בניגונים של תפלות ר"ה ביותר שיהיה ש"ץ הגון וראוי וכן על התוקע כמבואר בשו"ע כי גם התקיעות הם בחי' קול הנגינה כ"שהטיבו נגן בתרועה, וזה בחי' יום תרועה יהיהלכם הנאמר בר"ה. וזה שאחז"ל על תקיעת שופר שהוא חכמה ואינה מלאכה כי הנגינה היא מבחי' המלכות, וזה כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל, וזה אשי העם יודעי תרועה שהתרועה בבחי' דעת ומוחין, ומחמת שתיקון

הנגינה הוא ע"י תורה שבע"פ ע"כ דרז"ל בתיקונים שתרטועה מרמז תור"ה עיין בחי' עיין פנים לתורה וכו' שזה בחי' כל תורה שבע"פ, וע"כ מרמזין בהתקיעות גם על דוד המלך כמובא כי הוא בבחי' תורה שבע"פ כמ"ש בלקו"א סי' י"ב. וזה ג"כ בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות הוא בחי' מלכות, זכרונות הוא בחי' מוחין ודעת כנ"ל בסי' א', שופרות הוא בחי' הנגינה כנ"ל, וזה שמובא בזוהר שקול שופר ותרועה הוא כנגד יעקב כי יעקב זכה לתקן הקול הנ"ל בשלימות שזה בחי' הקול קול יעקב וזכהלתקן בחי' הציפרים הנ"ל בשרשן העליון שזה סוד שנשא בנות לבן כמובבזוהר הק' ובכת' האריז"ל וע"כ נחשב חשבון שנות הנבואה מיעקב כמובא במגלה עמוקות אופן רכ"ח:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בזה כל עשי"ת להרבות בתפלות ותחנונים ולצעור הרבה קולות דקדושה בחי' ממעמקים קראתיך ה' ה' שמעה בקולי וכו' עד שעי"ז נתתקין כל הפגמים שנפגמו במלכות דקדושה עד שחוזרת ונבנית בשלימות עד שביו"כ אז ניזון המלכות רק מחמשה קולות וכו' ששם שורש תיקון הקול דקדושה הנ"ל ואז נכנס הכהן הגדול לפני ולפנים ששם הכרובים והציפרים הק' וכשזכו ישראל אז היו הכרובים פנים אל פנים ושמעו מהם קולות קדושים ומזה ידעו שנתרצה הקב"ה לישראל בשלימות כמובא בזוה"ק היינו כנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ נמשכין החסדים שה בחי' כמה נפיש חילא דאיילנא המרבא בפנים כי ע"י כל התיקונים הקדושים שהמשיכו ישראל בעשרת ימי תשובה שהם ימי דין שהוא בחי' לילה עי"זזוכין אח"כ לקבל חסדים גדולים בבחי' הלומד תורה בלילה מושכין עליו חוט של חסד ביום וזוכין לכנוס לסוכה שזה זכו ישראל בשכר שאמר אברהם אבינו להמלאכים והשענו תחת העץ שזה בחי' האשל שנטע אברהם שמרמז על החסד הנ"ל כמבואר בפנים, והחסד הזה מגין על האדם שלא יזיק לו המחשבה של שלא לשמה רק אדרבה מתוך שלא לשמה יבוא לבחי' לימוד לשמה ממש כשרז"ל, כי עד עכשיו מחמת תוקף הדין והיראה אפשר שישתלשל מזה איזהאחיזה לבחי' שלא לשמה כמו יראת העונש וכדומה ואפילו אם שב מיראה ממש ארז"ל שהעוונות נחשבין לשגגות יש מזה איזה יניקה עדיין לסט"א מיראה ממש שזה בחי' כי גדול מעל שמים חסדך המובא בפנים, וזה שארז"לשצריך שיהיה הכוכבים נראין מתוכה שזה סחי' מה שנאמר באברהם הבט נא השמימה וספור הכוכבים ודרז"ל שהגביהו למעלה מן השמים והכוכבים כי אין הבטה אלא מלמעלה למטה, ומחמת שעיקר המשכת התיקון הוא ע"י

הלימוד בלילה דייקא ולילה היא בחי' צל נגד אור יום ע"כ צריכין שתהא צילתה של סוכה מרובה מחמתה, וע"כ למדו חז" שיעור הסוכה שהוא למעלה מעשרה מהכרובים שהן בחי' ציפרים הנ"ל, וזה בחי' השמחה של סוכות ועיקר השמחה היה בשמחת ביטת השואבה ודרז"ל ששאבו משם רוח הקודש היינו בחי' נבואה שמשם יניקת הציפרים הנ"ל מאתר דנ ביאים ינקין ומשם בנין המלכות דקדושה שהוא בחי' סוכת דוד, וזה שארז"ל שם לענין נבואה ממש אין הנבואה שורה על הנביא אלא מתוך שמחה של מצוה שנאמר והיה כמנגן המנגן וכו' כנגן המנגן דייקא כי הנבואה ונגינה ממקור אחד רק שצריכין מנגן כשר וצדיק דיקא כנ"ל:

ד"ה וזה ולקחתם

וזה ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר ודרז"ל זה אברהם וכו' בחי' חסד דאברהם הנ"ל, וכפות תמריו זה יצחק וכו' שהוא בחי' דין מדת לילה כ"ש ותכהנין עיניו וכו' וכמבואר במ"א וזה בחי' לימוד התורה בלילה דווקא, וענף עץ עבות זה יעקב וכו' שזכה לקול דקדושה בחי' הקול קול יעקב הנ"ל, וערבי נחל זה יוסף שזכה למלכות ולרוח נבואה כ"ש אישד אשר רוח אלהים בו וע"כ מרומז בערבי נחל שמרמזין על אתר דנביאים ינקין כידוע, ועוד דרשו פרי עץ הדר זו שרה וכו' היינו בחי' מלכות כידוע בחי' שרה על כל העולם בחי' כי מלך כל הארץ אלהים כוו', וכפות תמרים זו רבקה מה תמר יש בו אוכל ויש בו קוצים כך רבקה ילדה יעקב ועשו, רבקה היא בחי' תבונה ולכך נאמר ויהי יצחק בן ארבעים שנה ב קחתו את רבקה כמבואר בליקוטי תורה להאריז"ל ושם שורש התורה שבע"פ ועיין במגלה עמקוות אופן רמ"ו ובלימוד הזה יש לפעמים אחיזה גם לעשו בחי' מלכות דסט"א היינו כשלומד שלא לשמה ח"ו, וענף אץ עבוד תוערבי נחל מרמזין על לאה ורחל ששם שורש הציפרים הנ"ל שנתתקנו בשלימות ע"י יעקב כנ"ל, ועוד דרשו שמרמזין הארבע מינים על הסנהדרין ות"ח שלפניהם שאצלם עיקר התורה שבע"פ, ועוד דרשו שמרמזין על כל הכתות שבישראל כי כולם זוכין להתתקן ע"י החסד הנ"ל שנמשך ביום הראשון של סוכות שהוא כנגד אברהם וזוה שאמרו בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון וכו' זה בחי' נבואה שלימה שהיא בחי' התגלות אלהות בחי' פנים בפנים דיבר ה' עמכם דיבר ה' זו נבואה כמובא במ"א, ופורע לכם מן הראשון זה עשו וכו' בחי' ביטול המלכות דסט"א, ובונה לכם ראשון זה ביהמ"ק בחי' הדעת והמוחין של מלכות דקדושה ושם היו הכרובים הקדושים כנ"ל, ומביא לכם ראשון זה מלך שיזכה למלכות דקדושה בשלימות גמור:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז נמגר בנין המלכות דקדושה בשלימות וע"כ נקרא עצרת מלשון זה יעצור בעצמי כמבואר בזוה"ק ואז נשלם גם הנגינה דקדושה בבחי' זמרו משכיל המבואר בפנים ואז זיווגא דמטרוניתא וכו' כי עיקר ההתחברות והזווג דקדושה הוא ע"י נגינה שלימה דקדושה כמובן בפנים בסימן רל"ז וע"כ מרבין אז בניגונים וזמירות ושמחה גדולה:

סי' ד אנכי

ד"ה בר"ה אנו

בר"ה אנו עוסקין בבנין המלכות דקדושה וחורבן ממשלת העכו"ם כאשר אנו מתפללין ע"ז הרבה בר"ה, ומחמת שאי אפשר אלא ע"י ווידוי דברים לפני ת"ח אמיתי שהוא בחי' משה, על כן צריכין ליזהר ביותר לנסוע לצדיקים אמיתיים על ר"ה או עכ"פ להתפלל על קברי צדיקים בערב ר"ה כמבואר בשו"ע כי גדולים צדקים במיתתם וכו' כי אז הם נכללים כביכול באין סוף ית' ממש וע"י הווידוים שמתוודים על קבריהם וע"י התפלות והתחנונים שמרבים שם עי"ז מחזירין המלכות לשרשה היינו אל רצון א"ס כמבואר בפנים:

ד"ה וע"כ אפילו

וע"כ אפילו בר"ה עצמו שאז א"א להתוודות בפה מלא כדי שלא יתעורר הקטרוג מחמת תוקף הדינים שיש אז כמבואר בכוונות היינו כי מחמת שע"י כל החטאים פוגמין במלכות ומכניסין אותה כביכול בתוך העכו"ם ונותנין כח למלכות דסט"א ע"כ בר"ה עצמו שאז הדינין מתגברין ביותר ומשם שורש אחיזתם כידוע ע"כ יש לחש אם יזכירו העוונות בפרה מלא שלא יתעורר לקטרג ביותר, בפרט כי לפעמים גם הויידוי אינה בשלימות, ו כמובן במאמר קרא את יהושע סימן וא"ו, אך אעפי"כ גם בר"ה צריכין להתוודות בלחש עכ"פ ובשעת התקיעות בין סדר לסדר כמובא, כי מאחר שעיקר החזקת המלכות לשרשה הוא ע"י ווידוי דברים ע"כ לא סגי בלאו הכי גם בר"ה וע"כ מתוודין בשעת תקיעת שופר כי אז עיקר העסק בזה להחזיר המלכות לשרשה ולבנותה בנין שלם מחדש ולהמתיק הדינים שבשם אלהי"ם ע"י השופר כמבואר בכוונות, וע"כ עי"ז נתייחד השם אלהי"ם עם השם הוי"ה ית', והשי"ת עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים שזה בחי' עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר, כי בקול שופר מעוררין מדתו של יעקב ששרשו התורה שבע"פ, ועוד דרשו שמרמזין על כל הכתות שבישראל כי כולם

זוכין בהדעת הק' ששם בחי' אחדות של חסדים וגבורות שזה בחי' ה' הוא האלהים, וזה בחי' אשרי העם יודע תרועה יודעי דייקא בחי' הדעת הק' והדעת הזה הוא מעין עוה"ב וזה בעצמו בחיח' שופר שמרמז על בינה בחי' עלמא דאתי, וזה אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם הוא בחי' בנין המלכות דקדושה, זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה בחי' המתקת הדינים בשרשן בחי' זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים היפוך בחי' חמת מלך מלאכי מות, וע"כ אין מזכירין זכרונות של פורעניות כמו שארז"ל, וזה ובמה בשופר, וזה שארז"ל תקיעות שופר חכמה וכו'. וע"כ ע"י תקיעת שופר והתשובה שעושין ישראל אז עי"ז מחזירין המלכות לשרשה שהיא החכמה האדוקה באין סוף כמבואר בשל"ה בכוונת שופר, כי שורש המלכות בחכמה בחי' ה' בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברתא כידוע והחכמה אדוקא באין סוף בחי' והחכמה מאין תמצא, וע"כ ממשיכין ע"י תקיעת שופר בחי' המתקת הדינין בחי' ואיש חכם יכפרנה בפנים:

ד"ה וע"כ צריכין

וע"כ צריכין אז להתוודות בלחש כי הווידוי שמתוודין אז הוא בבחי' הווידוי שמתוודין לפני החכם שעי"ז מחזירין המלכות לשרשה, וע"כ באמת צריכין שיהיה התוקע עצמו אדם גדול וחכם שזה בחי' יודעי תרועה כמבואר בזוה"ק:

ד"ה ועיקר השלימות

ועיקר השלימות כשזוכין להיות אצל צדיק אמיתי על ר"ה שהוא החכם הדור האמת ומתוודין לפניו באמת קודם ר"ה ומספרין לפניו את אשר עם לבבו עי"ז ממשכיין אח"כ בר"ה כל התיקונים הנ"ל בשלימות ע"י התפלות והתקיעות של ר"ה, וכל התיקונים שממשיכין ישראל בר"ה בכל מקומות מושבותיהם הכל רק בכחם של צדיקים יחידי הדורות הנ"ל, וע"כ נוהגין לילך בכל מקום עכ"פ על קברי צדיקים בערב ר"ה כנ"ל, וזה בחי' המלך הקדוש שואמרין אז היינו שמרמז שמחזירין המלכות לשרשה שבחכמה שהיא בחי' קודש כידוע, וע"כ כולל מלכיות עם קדושת היום דייקא, והו שמתפללין וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו' כי כשמחזירין המלכות (שכוללת כל התמונות והישו"ת והברואים) לשרשה שהוא בחי' אין סוף עי"ז נשאר רשומו בהדעת של כל אחד מאור האין סוף ית' עד שידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו' עד שעי"ז נבנית המלכות בשלימות ומחזירין המלכוה להקב"ה לבדו בבחי' ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' תקיעה תרועה תקיעה שזה מדין תורה (רק שאח"כ נפל ספק בהתרועה אם הוא שברים או תרועה) כי כן דרך הבעל תשובה שבתחלה שולח לו הקב"ה מלמעלה איזה הארה והתנוצצות אלהות בלבו ועי"ז הוא מתחרט מאד על מעשיו ומתחיל לעסוק בתיקוני התשובה עד שזוכה אח"כ לדבק עצמו בהשי"ת ולכלול באורו הא"ס ית' ע"י אתערותא דלתתא, והנה הזריחה הראשונה היא בבחי' קול תקיעה שהיא קול פשוט כי מגיע לו הארה הזאת ממנו ית' שהוא ית' פשוט בתכלית הפשיטות ואין בו שום שינוי כלל בבחי' אני ה' לא שניתי, ואח"כ מה שהאדם עוסק בתיקוני התשובה שהעיקר הוא ע"י שמרבה בקולות וצעקות ווידוים ותחנונים שזה בחי' תרועה בחי' וכי תבואו למלחמה וכו' (בחי' מלחמת היצר שהיא עיקר המלחמה הגדולה שיש להאדם בזה העולם) והרעותם וכו' ונזכרתם לפני ה' אלהיכם שזה ג"כ בחי' תקיעת שופר של ר"ה כמובא בזוה"ק, ואח"כ תוקע עוד תקיה פשוטה היינו שע"י תשובתו מחזיר המלכות לשרשה בבחי' זרקא דאיזדריקת לאתר דאיתנטילת מתמן ואז זוכה לחזור ולהכלל בא"ס ע"H אתערותא דלתתא כנ"ל, ובענין זה עצמו יש בו ג"כ בחי' תקיעה תרועה תקיעה, תקיעה הוא בחי' מה שנכלל באין סוף בבחי' ביטל גמור ובהתפשטות הגשמיות עד שהוא בבחי' ולא ידע שאפילו הוא בעצמו אינו יודע מעצמו כי הוא עכשיו במדריגה והארה עליונה כרזאת שהוא בבחי' למעלה מכלי הדעת והמוחין, ואח"כ כשהוא בבחי' ושוב שבב לדעתו ולישותו זה בחי' תרועה שהיא בחי' יעקב ששרשו בדעת כנ"ל ובבחי' הישו"ת יש בו שינויי רצינות ושינויי התמונות שזה בחי' תרועה שכלולה מכמה קולות בפרט שברים ותרועה שהיא גנוחי גנח ילולי מילל שכ"ז שייך רק בבחי' הישות, ואח"כ חוזר לתקיעה פשוטה כי ע"י הרשימו שנשאר בו מהדעת של הא"ס עי"ז מראה גם לדעתו שידע בידיעה שלימה אחדות הא"ס וטובו עד שאפילו כשהוא בבחי' ושוב ששב מהביטול אל בחי' הישו"ת אעפ"כ ידע בידיעה שלימה שכולו טוב כולו אחד בבחי' אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלהים, וזה עיקר שלימות הדעת שהוא בחי' אחדות של חסדים וגבורות, וע"כ אמרו כל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה כי זה עיקר שלימות הדעת שהוא בחי' יעקב בחי' תרועה שימשיך אחדות הרצון הפשוט של אור אינסוף גם לדעתו כנ"ל, גם תקיעה הראשונה מרמז על ההתקרבות וההתקשרות להצדיק (כי תקיעה היא מלשון התקשרות כמו תקעו כף וכיוצא) שע"י זוכה לתקן כל המדות של הד' יסודות. וזה בחי' מה שכתוב בפרשת החצוצרות ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד מזה מבואר שתקיעה מרמזת על נסיעה דקדושה כ"ש ותקעתם תרועה

ונסעו וכו' זה בחי' מה שע"י ווידוי דברים לפני הצדיק הצדיק מברר לו דרך ישר לפי שורש נשמתו שזה בחי' הגיע לפרשת דרכים שאז יודע באיזה דרך מהלך, גם תרועה מרמזת על חורבן ממשלת העכו"ם שזה בחי' שברים. בחי' שבור זרוע רשע וכן שבר ה' מטה רשעים שבט מושלים וכן תרועה הוא מלשון שבר כ"ש תרועם בשבט ברזל, ומרמז ג"כ על בנין המלכות דקדושה שזה בחי' ה' אלהיו עמו ותרעות מלך בו וכ"ש בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה' ויש בזה לבאר עוד מענין גנוחי גנח ילולי יליל ע"ד שארז"ל אנחה שוברת גופו של אדם וזה תיקון למה שנשברו עצמותיו ע"י עוונותיו החקוקים על עצמותיו עיין פנים, תקיעה שניה מרמזת על מה שנכלל עי"ז באור הא"ס ששם כל השינויים נכללים באחדות הרצון הפשוט כנ"ל שזה בחי' ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין כל העשרת ימי תשובה בזה היינו לבנות בנין המלכות דקדושה ולהחזירה לשרשה שזה עיקר התשובה בחי' תשובה ה"א כידוע וכמובן ג"כ במאמר אשרי העם זרקא לקו"א סי' ל"ה, עד שזוכין ביו"כ לסליחת עונות ממש וזה פעל משה רבינו ע"ה בריבוי תפלותיו ותחנוניו בארבעים יום האחרונים של ימי רצון עד שביו"כ נתרצה להם השי"ת ומחל להם עוונם ונתן לו הלוחות שניות ומאז נקבע היום הזה לכפרת עון לדורות כמו שארז"ל, והכל ע"י בחי' ואיש חכם יכפרנה הנ"ל, וע"כ מרבין אז להתוודות בפרטיות כמה פעמים כי עיקר התיקון ע"י ווידוי דברים כנ"ל שעי"ז מעלין המלכות שהוא בחי' אלהים אל שם הוי"ה ית' ונעשה אחדות בין שם אלהים לשם הוי"ה ית' וע"כ צועקין כמה פעמים במוצאי יו"כ ה' הוא האלהים:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ נכנסין החסדים שהם בחי' אהבה וחסד היינו שזוכין לידע שכל המאורעות הם לטובה הן רחמים הן דין הכל מחמת אהבה שהקב"ה אוהב אותנו ועי"ז בעצמו נמתקין הדינים עד שהקב"ה מתנהג עמנו באמת בחסדים ורחמים גדולים, ובאמת זה בעצמו שבחר בנו השי"ת ואוהב אותנו וחפץ באהבתינו אליו ית' ושנזכה להתדבק בו ולהכלל באורו הא"ס ית' זה החסד הוא העולה על כל החסדים וכולם כלולים בו. וזה בחי' החסד שנמשך ונתגלה ביום ראשון של סוכות שהוא בחי'החסד העליון והגדול שבחסדים הפנימים וכן החסד העליון המקיף ואז כל ישראל לנכנסין לסוכה צלא דמהימנותא בחי' ה' צלך על יד ימינך וזוכין בכ"פ לכלול באור הא"ס ית' ואור השי"ת חופף ומסכך ומקיף אותנו ושם בוודאי כולו אחד כולו טוב כולו חסד ורחמים בבחי'

עינא חד דרחמי המבואר בפנים, אך מחמת שאי אפשר להיות בבחי' הכלליות והביטול אל האור הא"ס ית' בקביעות ובתמידות כי יבתטל לגמרי מן המציאות ח"ו ע"כ צריך שיהיו בבחי' רצוא ושוב כמבואר בפנים וזה בחי' סוכה דירת עראי בענין, אך מחמת שגם בבח"י ושוב כששב לדעתו ולישותו נשאר בו רש"ימו עד שמאיר לדעתו ג"כ אחדות הא"ס וטובו ע"כ א מרו כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי, כי כשזוכה לטעום קצת הארת האין סוף אז יודעין שעיקר קביעת הכל שם הוא,וזה עיקר שלימות תיקון המלכות שהוא ע"י חסד בבחי' והוכן בחסד כסא כמבואר בכוונות סוכות ג"כ כי זה עיקר שלימותה כשמחזירין אותה לשרשה, וזה בעצמו ג"כ ענין סוכה כי בזה מקימין אותה מנפילתה בבחי' אקום את סוכת דוד הנופלת, וזה בח"י מה שמבואר בדבריו ז"ל שסוכה מרמז על תפלה בכח ובכוונה כי ע"י כל זה זוכין לשלימות התפלה שצריכה להיות בבחי' התפשטות הגשמיות כמו חסידים הראשונים כמבואר בשו"ע וכן מובן במאמר זה שעיקר שלימות התפלה תלוי בהמשכת התקונים הנ"ל וכמובן ג"כ לקמן במאמר ויאמר בועז סי' ס"ה, וזה בעצמו הוא החסד הגדול מאד בבחי' ברוך ה' אשר לא הסיר תפלתי וחלסדו מאתי, וזהו שארז"ל איזהו יסורין של אהבה כל שאין בהן ביטול תפלה ולמדו מפסוק הנ" לכי כשהתפלה בשלימות אז יודעין שגם היסורין שהן מדת הדין באין ג"כ רק מחמת חסד ואהבה כנ"ל ועיין במאמר אור הגנוז סי' ט"ט מבואר שהתפלה עצמה הוא בחי' חסד דאברהם, וזה בחי' ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וכו' ודחז"ל שזה מרמז על בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' כי אתרוג דומה ללב לולב דומה לשדרה וכו' ובחי' כל עצמותי תאמרנה זה עיקר שלימות התפלה וכמובן ג"כ לקמן במאמר הצילה סי' נו"ן כי קודם שזוכין לתקן את המלכות שהיא בעצמה גם בח"י התפלה כידוע ולהעלותה לשרשה אז היא בבחי' ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם אז בוודאי אי אפשר לו להתפלל בבחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' והמחשבות זרות הבאים מהעוונות מבלבלין בוודאי את התפלה ואח"כ כשמתקן את המלכות ע"י התשובה והווידוים אז זוכה להתפלל בבחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' שזה ג"כ בחי' סוכה בחי' ובעצמות וגידים תסוככני כמבואר לקמן במאמר על אשר מעלתם סימן מ"ח:

ד"ה וזה שארז"ל

וזה שארז"ל אתרוג דומה ללב זה בחי' מלכות כי הלב בנפש כמלך במלחמה וכולהו שייפין מתנהגין בתר לבא כמלכא, לולב דומה לשדרה ח"י חוליות שבשדרה הוא בחי' צדיק ח"י עלמין היינו בחי' הצדיק שעיקר תיקון המלכות על ידו כנ"ל, הדס דומה לעינים זה בחי' תיקון המדות שבכל הד' יסודות ע"י הסתכלות על הצדיק בבחי' והיו עיניך

רואות את מוריך וכן ע"י הצדקה שנותנין לו שהוא ג"כ בחי' עינים להשגיח על העניים בעין החמלה והחנינה, וע"כ בהיפוך מזה נקרא רע עין כ"ש ורעה עיניך באחיך האביון, והבעל צדקה נקרא טוב עין כ"ש טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל, ערבה דומה לשפתים זה בחי' הווידוי שמתוודין לפני הצדיק ומספר לפניו את כל לבו שע"י כל זה נתתקן בחי' המלכות ועולה לשרשו ששם כולו אחד כולו טוב ונתייחד שם הוי"ה עם שם אלהים באחדות אחד ואז בוודאי זוכין לשמחה כמובן גם במאמר ויאמר בועז סי' ס"ה, וזהו ולקחתם לכם ביום הראשון וכו' ושמחתם לפני ה' אלהיכם דייקא כי נעשה אחדות אחד בחי' ה' הוא האלהים כנ"ל, וע"כ מסיימין תפלות הושענא שאומרין עם הלולב בפסוק למען דעת וכו' כי ה' הוא האלהים, וזה בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון זה בחי' הזריחה והארת אור הא"ס ית', ופורע לכם מן הראשון זה עשו בחי' ביטול ממשלת העכו"ם והסט"א, ובונה לכם ראשון זה ביהמק"ד זה בחי' הדעת השלם כמו שארז"ל כל מי שיש בו דעה כאילו נבנה ביהמק"ד בימיו, ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח שאז יהיו תיקון המלכות בתכלית השלימות:

ד"ה ואח"כ בשמיני

ואח"כ בשמיני עצרת נגמר בנין המלכות בשלימות וע"כ נקרא עצרת מלשון זה יעצור בעמי כמובא בזוה"ק ואז זיווגא דמטרוניתא שמחזירין המלוכה להקב"ה ונתייחד המלכו תעם הקב"ה ביחודא שלים כביכול ועי"ז זוכין בשלימות לידיעה כזאת שהוא מעין עוה"ב שאז יהיו כולו טוב כולו אחד וע"כ שמיני עצרת הוא רק יום אחד ומרמז לעוה"ב כמובא, ומחמת שהתורה היא בחי' שורש המלכות בחי' בי מלכים ימלוכו כמבואר בפנים ע"כ בארץ ישראל מסיימין אז התורה ומתחילין התורה מחדש, ומחמת שעיקר התורה הם התלמידי חכמים אמיתיים שהם בחי' משה והם עוסקין בתיקון המלכות דקדושה והכנעת המלכות דסט"א גם בחיים חיותם ובפרט לאחר הסתלקותם שעולין ונכללין אז באור הא"ס ית' ואז עוסקין בזה ביותר שזה בחי' מה שנאמר אצל משה רבינו ע"ה ויקבור אותו בגיא בארץ מואב מול בית פעור וכו' כמבואר בפנים שזה בחי' מה שתחלת ההכנה להבנין הקדוש שעוסקין ישראל מר"ה עד שמיני עצרת הוא מה ש הולכין בערב ר"ה על קברי צדיקים כנ"ל ע"כ מסיימין אז התורה בפסוקים אלו של פטירת משה וזה שסיים אשר עשה משה לעיני כל ישראל ודרז"ל ששיבר את הלוחות לעיניהם ובזה הראה משה גודל כחו וחכמתו וכמו שדרז"ל שדרש משה קל וחומר על ענין שבירת הלוחות ומה פסח וכו' אמרה תורה וכו' היינו כי אם היה מוריד הלוחות אז כשעברו ישראל על הלאו של לא יהיה לך (הגם שעיקר היה ע"י הערב רב אעפי"כ היה פגם גדול

מאד) אז היה חושש אולי יתן בזה ח"ו כח להסט"א ביותר וכמבואר בפנים שכשעוברין ח"ו על איזה לאו שבתורה אז מחריב הצירוף הטוב של הדיבור ובונה צירוף רע ומכניס בחי' הדיבור של הלאו הזה שעבר בתוך הטומאה כביכול ח"ו, ומשה בגודלכחו לא הניח להדיבורים הק' החקוקים על הלוחות הק' ליכנוס בתוך הטומאה ח"ו רק תיכף ומיד שיבר את הלוחות ואותיות הק' פרחו ועלו למעלה, אך אעפ"כ היה בחי' חורבן ושבירת כלים כמובא, וע,כ תיכף אח"כ התחיל משה לעסוק בתיקון הדבר ע"י ווידוי דברים וזה ויהי ממחרת ויאמר משה אתם חטאתם חטאה גדולה וכו' וזה נחשב כמו שמתודין הן עצמן לפניו כמבו' בפ' וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה וכו' ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא וכמבואר הענין בפנים והרבה בתחנונים כ"כ עד שזכה לבנות בניני המלכות דקדושה בשלימות מחדש ואז ציוה לו השי"ת פסל לך וכו' וזכה לקבל הלוחות שניות, וזהו שאחר סיום התורה מתחילין תיכף בראשית בראט וכו' כי הכל נברא רק בשביל התגלות מלכותו ית' כמובא, וזה בחי' לכ ודי בראתיו וכו' והתגלות מלכותו ית' הוא ר ע"י ישראל וע"י התורה הק' שהיא שורש המלכות וע"כ דרז"ל בראשית בשביל ישראל וכו' ובשביל התורה וכו' ובשביל משה וכו' כי הוא עיקר העוסק בזה, ותיכף מרמז על ממשלת העכו"ם בחי' והארץ היתה תהו וכו' ודרז"ל על הארבע מלכיות. ורוח אלהים מרחפת וכו' זהו רוחו של משיח שהוא עיקר בחי' המלכות דקדושה. ויאמר אלהים יהי אור וכו' ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד שיהיה הקב"ה יחיד בעולם כמו שדחז"ל כי זה עיקר שלימות תיקון המלכות כשמתגלה אחדותו ית' בעולם וזוכין לבחי' כולו טוב כולו אחד שזה בחי' והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' גודל השמחה ששמחין ישראל אז כי ע"י בחי' כולו אחד כולו טוב זוכין לשמחה גדולה כנ"ל, גם כי עיקר השמחה על בנין התגלות מלכותו ית' שנמשך אז שזה בחי' ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם ונאמר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך ונאמר ה' מלך תגל הארץ וכו' וכן פסוקים רבים כאלו המורים על גודל השמחה שיהיה אז כשיתגלה מלכותו ית' על כל העולם כולו בבי"א, וזה בחי' מה שכתוב בכוונות שמיני עצרת שהנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל כי לפעמים כשזוכה האדם שיופתח לו איזה התנוצצות אור אין סוף ית' אבל אינו זוכה שתאיר לו הרשימו מזה גם אח"כ כשהוא בבחי' ושוב זה כמו בחי' הפלת נפלים ח"ו, אבל כשזוכה שגם אחר ששב מהביטול אל בחי' הישו"ת מאיר גם אז הרשימו מאחדות האין סוף זה בחי' שלא תפיל:

סי' ה בחצוצרות

ד"ה ראש השנה

ראש השנה הוא יום ראשון לבריאת העולם כ"ש זה היום תחילת מעשיך וכו' ובו נברא אדם הראשון שהוא תכלית הבריאה כולה והוא היה צריך לעסוק בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם כמו שפירש"י ז"ל על פסוק ואדם אין לעבוד את האדמה וכו' ובא הנחש ופיתה את חוה והוה מה דהוה ונידון ויצא בדימוס ומאז נקבע בזה היום ראש השנה ליום דין לדורות כמו שארז"ל, ובכל ר"ה נמשך בחי' התחדשו"ת הבריאה וצריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי וצריך אני לראות ולעיין בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם. ומחמת תוקף התגברות הדינים בר"ה ע"כ צריכין להלביש התפלה במאמר בכדי שלא יקטרגו המלאכים העומדים לשמאל, וזהו שהתקינו רז"ל להתפלל על החיים אז בשלש ראשונות שהם שבחו של מקום כמו שמתפללין זכרנו וכן מי כמוך אומרים שלא בנוסח תפלה ובקשה רק בדרך שבח והודאה מחמת שהוא בברכת אתה גבור שהוא גבורות וכן בשלש אחרונות אומרים וכתוב וכו' בספר חיים וכו' מה שאין לעשו"ת כן בכל השנה כמו שדקדקו הפוסקים בזה וכל זה בכדי להלביש את התפלה ולהסתיר אותה ולכלול אותה בשבחו של מקום בכדי שלא יקטרגו, וע"כ צריכין אז לדקדק ביותר שלא להרבות בשאלות צרכיו הגשמיים רק העיקר להתפלל אז על הרוחניות כמובא בספרים הק', וע"כ מרבין אז להתפלל העיקרעל התגלות מלכותו ית' וימלא כבוד ה' את כל הארץ שעל תפלות כאלו אי אפשר להם לקטרג כ"כ מאחר שהכל רק בשביל כבודו ית' ובתוך זה כוללין ג"כ תפלות ובקשו"ת על הרמת קרנם של ישראל וישועתם והצלחתם וביטול מלכות דסט"א וכל זה בכדי להלביש התפלה ולהסתירה ולהעלימה כנ"ל, וע"כ בתפילת מוסף שאז מאריכין בתפלה אבל הכל רק בדרך מאמר וסיפור שבחו של מקום ובתוך זה חוטפין וכוללין גם התפלה ובקשה שאנו צריכין וזה שאמרינן אז במלכיות עלינו לשבח וכו' ומרבין בזה בפסוקי תורה נביאים וכתובים ובתוך זה כוללין גם התפלה ובקשה ומסיימין מלוך על כל העולם וכו', וכן בזכרונות מתחילין בדרך סיפור ושבח אתה זוכר מעשה עולם וכו' ומרבין בפסוקים ומסיימין זכרנו בזכרון טוב וכו', וכן בשופרות מתחילין אתה נגלית וכו' ומסיימין תקע בשופר גדול וכו', והכל בכדי להלביש התפלה ולכוללה בשבחו של מקום ובאמירת פסוקי תורה בכדי שלא יקטרגו, שזה בחי' מה שמבואר בפנים שלאחר גזר דין צריכין להלביש התפלה במאמר. כמו כן צריכין זאת בר"ה ג"כ מחמת תוקף התגברות הדינים והקטירוגים שמתגברין אז, וזה שארז"ל אמרו

לפני מלכיות בר"ה כדי שתמליכוני עליכם אמרי לפני זכרונות כדי שיעלה זכרונותיכם לפני לטובה ובמה בשופר, אמרו לפני דייקא מרמזין על מה שעיקר אירכות התפלות של מלכיות זכרונות ושופרות הם בדרך סיפור ומאמר שזה בחי' הלבשת התפלה במאמר כנ"ל, ומחמת שדרך זה בשלימות איך להלביש התפלה במאמר אינם יודעים רק הצדיקים כמובן בפנים על פסוק ובמאמר קדישין שאילתין וכן על פסוק יחד הרים ירננו, על כן צריכין ליזהר ביותר לבוא על ר"ה אל הצדיקים ולהתפלל עמהם:

ד"ה ומחמת שלענין

ומחמת שלענין זה זוכין רק ע"י עשיית המצוה בשמחה כ"כ עד שלא יחפוץ בשום שכר עוה"ב בשבילה רק יהיה קיבול שכרו בהמצוה בעצמה ועיקר השמחה הוא בלב ואי אפשר ללב לשמוח עד שיסיר עקמימיות שבלבו ויהיה לו ישרות לב ולזה זוכין ע"י תפלה בכח וביראת שמים שזה בחי' רעמים שהקול יוצא מגבורות בחי' יראה ופוגע בהמוחיןואז הלב שומע גם אישתמע קלא לברייתא ודא אינון רעמים שהם מסיטרא דיצחק שזה בחי' קול שופר ותרועה וכו' אך לזה צריך לזה לשמור היראה שלא יהיה לו יראה חיצוניות גם לשמור המוחין מחמץ שלא יחמיץ חכמתו בחכמות חיצוניות ובתאוות והרהורים וגם צריך לשתף הגבורות בחסדים היינו אהבה עם היראה כי עיקר התגלות ע"י החסדים בחי' אברהם אוהבי שמסר נפשו על קדושת שמו ית', ובכן תן פחדך זה כנגד בחי' תיקון היראה וע"כ היא כנגד יצחק בחי' פחד יצחק ומחמת שצריך לשתפ הגבורותבחסדים שהם בחי'ימין ע"כ אומרים שם וגבורה בימינך, ובכן תן כבוד הוא כנגד יעקב שזכה לבחי' הקול הנ"ל שזה בחי' הקול קול יעקב שזה בחי' הקול היוצא מהגבורות ופוגע במוחין שהם בחי' כבוד כמבואר בפנים כי יעקב אבינו שרשו בדעת ובמוחין כידוע, וע"י כ"זוכין לשמחה וזה בחי' ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וכו' וישרים דייקא בחי' ולישרי לב שמחה, וזה ובכן הוא כנגד ודד בחי' מלכות בחי' תפלה כי ע"י כל זה התפלה בשלימות, וזה בחי' תקיעת שופר של ר"ה שבזה ממשיכין בחי' רעמים הנ"ל עד שזוכין לשמחה שזה בחי' בשמך יגילון כל היום וכו' וכן כי חדות ה' היא מעוזכם שנאמר ג"כ על ר"ה, וזה שמברכין לשמוע קול שופר כי זה עיקר המצוה שלמוע את הקול הזה בלבו היטב עד שיתפשט העקמימיות שבלבו ויזכה לישרות לב, ועל כן התקיעות הם ג"כ כנגד אברהם יצחק יעקב ודוד כמובא שזה בחי' כלל התיקונים הנ"ל, ומחמת שהעיקר צריך לשמור מוחו שלא יחמיץ שזה סוד ביעור חמץ ואכילת מצה בפסח כמובן בפנים, וזה שמבואר בזוהר שמות דף קפ"ג ע"כב שעיקר הקיטרוג בר"ה הוא על אותן שלא נזהרו מחמץ שהוא בפסח וע"כ מתפללין אז זכרנו לחיים

וכן עוד הרבה כיוצא בזה היינו ההיפוך מחמץ שהוא סטרא דמותא ח"ו, וע"כ צריכין בר"ה ליזהר ביותר בקדושת המחשבה כמבואר במ"א, וזה ג"כ ענין עשי"ת ויו"כ וסוכות ושמיני עצרת הכל סובב והולך על מה שמבואר במאמר זה הנ"ל כמבואר קצת בליקוטי הלכות ה' חזקת קרקעות ה"ג ע"ש וצריכן לבאר עוד בזה:

סי' ו קרא את יהושע

ד"ה ענין ר"ה

ענין ר"ה יו"כ סוכות וכו' מבואר היטב ע"פ מאמר זה בליקוטי הלכות הלכות שבת הלכה ז' ובהלכות ראש השנה הלכה ז' ע"ש:

סי' ז ואלה המשפטים

ד"ה בר"ה אז

בר"ה אז נמשך בחי' התחדשו"ת הבריאה בחי' זה היסו תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון וכו', ועיקר הבריאה היה בזכות האמונה כ"ש וכל מעשיהו באמונה וכמבואר במ"א, אך עיקר שלימות האמונה הוא ע"י אמת, ולאמת זוכין ע"י התקרבות לצדיקים ולילך בדרך עצתם, אך לעומת זה יש בחי' עצת הנחש בחי' נישואין דקליפה ר"ל וכו' כמבואר בפנים, וזה היה הפגם של אדה"ר בר"ה ביום ראשון שנברא בו ונצטווה על אכילת עץ הדעת ובזה היה כלולים כל מצוות התורה שהם תרי"ג עצות דק', אך ע"י עצת הנחש עבר על הציווי ועמד בדין ויצא בדימוס ומאז נקבע לדורות שיהיה יום הדין בר"ה וכו' כמו שארז"ל, וישראל עוסקין בתיקון ענין זה בכל שנה מר"ה עד שמיני עצרת כמבואר בכוונות, וזה בחי' מה שעוסקין אז בבהנין המלכות דקדושה היינו להקים ולבנות את האמונה הק' שהיא בחי' מלכות כידוע והוא בחי' תפלה ונסים וארץ ישראל וכל אלו התיקונים ממשיכין בר"ה וע"כ מרבין אז בתפלה על ענין זה בעצמו שתתפשט האמונה הק' בעולם ותתקרב הגאולהב"ב ע"ני מלך המשיח כי בזה תלוי הגאולה כמב"פ ושיתגלה קדושת א"י וציון וירושלים, גם בר"ה נמשך בחי' נסים וביטול הטבע כי שורש הנהגת הטבע נמשך מבחי' הסתרת פנימבחי' דין כי אלהי"ם גימט' הטוב"א כמובא, ובר"ה עוסקין העיקר להמתיק הדינים שזה בחי' נסים למעלה מהטבע, וע"כ ארז"ל בירושלמי דר"ה פרק א' באשר שישראל יודעין שר"ה יום הדין ואעפי"כ לובשין לבנים וכו' ואוכלין ושותין ושמחין ויודעין שהקב"ה עושה להם נסים היינו כנ"ל, גם קדושת א"י ששם עיקר הניסים נמשדם העיקר מקדושת ר"ה כ"ש עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה וכו', וזה

בחי' מה שנתייסד מהקדמונים לומר וכל מאמינים וכו' כי זה עיקר העסק אז להשלים האמונה הק', ומחמת ששלימות האמונה הוא ע"י אמת וזה צריכין להמשיך ג"כ בר"ה שהוא בחי' תחילת הבריאה שהיה ע"י אמת כ"ש בראשי"ת בר"א אלהי"ם סופי תיבות אמ"ת. וע"כ דרז"ל על זה ראש דברך אמת, וזה בעצמו ענין ר"ה שבו ג"כ ר"ח שזה בחי' התחברות אמת שהוא בחי' השנה כידוע ואמונה שהוא בחי' החודש ובאתר דאיתי דכר נוקבא לא אידכר תמן וע"כ אין מזכירין של ראש חודש בר"ה, ומחמת שאי אפשר לבוא לאמת אלא ע"י התקרבות לצדיקים ולילך בדרך עצתם ע"כ צריכין לנסוע לצדיקים על ר"ה או עכ"פ להתפלל על קברי צדיקים בערב ר"ה בכדי להמשיך על עצמינו כחם וקדושתם שזכו לבחי' שמירת הברית שעל שם זה נקראים צדיקים כידוע ושמירת הברית הוא בחי' נישואין דק' בחי' עצות דק' שעי"ז זוכין לאמת עד שעי"ז נשלם האמונה הק' וזוכין לגאולה עולם שזה עיקר עסקינו בר"ה כנ"ל, ומחמת שאמונה ותפלה בחי' ניסים מסוגל לזכרון כמבואר בפנים ע"כ נקרא ר"ה יום הזכרון, וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות וכמו שארז"ל אמרו לפני מלכיות בר"ה כד ישתמליכוני עליכם היינו בחי' בנין המלכות ותיקון האמונה והתפלה, זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה היינו בחי' ביטול הדינים והטבע שמשם נמשך בחי' שכחה כביכול כ"ש עד אנא תשכחנו נצח וכל מה שזוכין לבטל השכחה ולזכרון דקדושה בוודאי יהיה בטוח שיעלה זכרונו לפני השי"ת לטובה כי באמת אין שכחה לפני כסא כבודו ית' וכמו שאומרין בברכת זכרונות, וזה בחי' אשרי איש שלא ישכחך וכו' שאומרין אז, וזה שאמרו ובמה בשופר כי קול שופר מרמז על מדת יעקב שמדתו אמת ועי"ז נשלמה האמונה וזוכין לדעת שלם ולזכרון דק' כמובן בפנים, וזה בחי' זכרון תרועה כי תרועה היא בחי' יעקב כמבואר בזוה"ק כי יעקב זכה לתקן פגם אדם הראשון ולבטל זוהמת החנש כמובא בזוה"ק וע"כ זכה לשמירת הברית בתכלית השלימות כ"ש ראשית אוני ונולד ממנו יוסף הצדיק שזכה לשמירת הברית בשלימות כמבואר בפנים, וע"כ כל ישראל שהם בחי' כולו זרע אמת נקראים על שם יוסף כ"ש נוהג כצאן יוסף וכו', וע"כ בגאולת מצרים נאמר והעליתם את עצמותי מזה אתכם וכן ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי ע"י בחי' יוסף נשלמה האמונה שבזה תלוי הגאולה, וע"כ ארז"ל שאף עצמות שאר השבטים העלו עמו כי השבטים הם בחי' שנים עשר נוסחאות התפלה כמב"פ שהיא בחי' אמונה והם בחי' השנים עשר בקר שעליהם עמד ים של שלמה בחי' מלכות שמים שהיא בחי' אמונה כמבואר במ"א כולם נשלמו ועלו ע"י עצמות יוסף שהוא בחי' קבר הצדיק האמת וע"כ נוהגין לילך בערב ר"ה על קברי הצדיקים כי בר"ה מתחיל להתנוצץ בחי' הגאולה של

פסח וע"כ בר"ה יצא יוסף מבית האסורים ובר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים כשארז"ל, וזהו תקעו בחודש שופר וכו' כי חק לישראל הוא בחי' שמירת הברית ב בחי' יוסף כמבואר במאמר אמור אל הכהנים סי' ב' משפט לאלהי יעקב דייקא שהוא בחי' משפט בחי' אמ תכמבפ"נ, וזה עדות ביהוסף שמו וכו' ודרז"ל שבר"הי צא יוסף מבית האסורים כנ"ל, וע"כ מתפללין אז הרבה על ביטול מלכות הרשעה ממשלת זדון שהיא בחי' האפיקורסת ועל התגלות משיח ושלימות הדעת שיהיה אז שזה בחי' וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו', וזה שמסיימין כי אתה אלהים אמת וכו' כי כל זה זוכין ע"י אמת כנ"ל:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בזה בכל עשי"ת כי זה עיקר התשובה על מה שלא קיימנו התרי"ג עטין שעל ידם נשלמה האמונה הק' שהיא כלליות כולם כ"ש כל מצותיך אמונה רק אדרבה נלכדנו בעצת רשעים שהם מבחי' זוהמת הנחש ופגמנו באמונה הק' ועי"ז גלינו מארצינו ובאנו למה שבאנו, ובעש"י עוסקין לתקן זאת ואז התפלה מקובלת ביותר כ"ש דרשו את ה' בהמצאו וכמו שדרז"ל, וע"כ הם עשי"ת כנגד עשר קדושו"ת שקדשה ארץ ישראל ועשרה מאמרות של חידוש העולם שזה עיקר האמונה הק' שיש מחדש ועשרת הדברות שהם כלל התורה הק' שעל ידם נשלם האמונה ועשרה לשונות שנקראת התפלה כשארז"ל וכנגד עשרה נסים שנעשו לאבותינו במצרים ועל הים וכו' ועשרה נסים שנעשו לאבותינו בבית המקדש ששם מקור קדושת א"י שהוא מקום הנסים עד שזוכין אח"כ לקדושת יום כפור ואז נשלם האמונה בבחי' ראש אמנה וע"כ אז סליחת עוונות כמבואר בספר המדות אות אמונה ע"י אמונה יסלח לך הקב"ה על עוונותיך והוא מקרא מלא (ירמיה ה') שוטטו בחוצות ירושלים וכו' אם יש עושה משפט (בחי' משפטי אמת הנ"ל) מבקש אמונה ואסלח לזה, ואז נשלמת התפלה שזה בחי' החמשה תפלות שמתפללין אז, ואז נמשך בחי' נסים שהוא בחי' המתקת הדינים בשרשם שזה עיקר הנסים, וגם בפשיטות היה אז כמה נסים בהגורל שעלה במין ובלשון של זהורית שהיה מלבין ולא אירע קרי לכה"ג ביו"כ וכן עוד כמה דברים שחשבו רז"ל. ואז נתגלה פנימיות קדושת א"י שזה בחי' מה שנכנס הכהן גדול לפני ולפנים שמשם מקור כל קדושת א"י, ואז ירד משה עם הלוחות שניות שהם כלל התורה הק' תרי"ג עטין דקדושה בחי' אמת שעל ידם נשלם האמונה הק' ואז נכנע הנחש ונתבטל זוהמתו לגמרי מישראל שזה בחי' מה שביו"כ לית רשו"ת לשטן לאשטוני, ומחמת שע"י מצוות ציצית ניצול האדם מעצת הנחש וזוכה לכלכ הנ"ל ע"כ ביו"כ אז מתעטפין בציצית בערב יו"כ מבעוד יום וכל היום

של יו"כ עומדין ישראל מעוטפין בציצית, וזה בחי' הווידוים שמרבין אז להתוודות על מה שנכשלין כ"כ בעצת רשעים ומבקשין ע"ז סליחה ומחילה וכפרה ושלא נחטא עוד, וזה שדחז"ל על יו"כ ביום חתונתו זה מתן תורה ר"ל הלוחות שניות שניתנו בו כנ"ל כי אז נמשך בחי' מתן תורה שהיא בחי' נישואין דק' כמב"פ, ואז נמשך בחי' התנוצצות הגואלה האחרונה וביאת משיח שזה בחי' מה שארז"ל אמריתו אמאי לא אתי משיחא וכו' כי באמת אם היו זוכין כל ישראל קבל קדושת יו"כ כראוי בוודאי היה בא משיח תיכף כי אז נמשכין כל התיקונים הנ,ל שעי"ז בא הגאולה כנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין החסדים לכנוס ועי"ז נתתקן האמונה שהיא בחי' מלכות ביותר כמובא בכתבים שעיקר תיקון המלכות הוא ע"י החסדים בבחי' והוכן בחסד כסא, וע"כ אברהם אבינו שהיה איש החסד היה ראש למאמינים וכמובן גם במאמר בני לן ביתא בסי' כ"ח. וכן עיקר הנסים נמשכין ע"י החסדים כ"ש לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו, וכן עיקר התפלה ע"י החסדים כ"ש ברוך ה' אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי, וכן ירושת ארץ ישראל הוא ע"י החסדים כ"ש נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו, וכן לאמת זוכין ע"י החסדים כ"ש תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וכתיב כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך ובפסוקים רבים נסמך חסד לאמת, וכן ההתקרבות להצדיק ולקבל עצתו בבחי' שמע עצה וקבל מוסר (משלי יט) הוא בבחי' חסדים כ"ש יהלמיני צדיק חסד ויוכיחני וכו', וכן כלל התורה הק' נקראת תורת חסד, וכן עיקר הגאולה ע"י החסדים כ"ש ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו (וכמובן במאמר אמרו אל הכהנים סי' ב'):

ד"ה ואח"כ נכנסין

ואח"כ נכנסין לסוכה ואז מאירין החסדים באור נפלא ונשלם היחוד של אמת ואמונה שהם בחי' איש ואשה שזה בחי' סוכה אותיות כ"ו ה"ס שם הוי"ה ושם אדנ"י כמבואר בזוה"ק, וע"כ ארז"ל תשבו כעין תדורו איש ואשתו כמבואר בשו"ע, ואז נמשך הארה גדולה מבחי' בינה לבא שהיא בחי' סוכה העליונה לסוכה התחתונה בחי' סוכת דוד בחי' מלכות היינו כי שורש העצה הוא בבחי' בינה לבא כמ"ש מים עמוקים עצה בלב איש ושם שורש האמת כ"ש ודובר אמת בלבבו וע"כ כלל התורההק' יוצאת משם וכמובן לקמן בסי' רס"ו במאמר ויעקב נסע סכותה וע"י כל זה נשלמה האמונה הק' וזוכין לגאולה שלימה בבחי' אקים את סוכת דוד הנופלת, וזה בחי' הארבע מינים שבלולב ודרז"ל פרי עץ הדר זה אברהם שזה בחי' אמונה כ"ש והאמין בה' והוא היה ראש למאמינים, וכפות תמרים זה יצחק זה כנגד בחי' תפלה כי ארז"ל על יצחק שתפס

אומנות התפלה (עיין ילקוט חדש) וגם כי ארז"ל לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה ויצחק תיקן תפלת המנחה, ענף עץ עבות זה יעקב שהוא בחי' אמת כנ"ל, וערבי נחל זה יוסף בחי'שמירת הברית שמירה מעצת רשעים שהיא בחי' ניאוף ר"ל.ף ועוד אמרו פרי עץ הדר זו שרה בחי' מלכות בחי' אמונה וארז"ל כשם שאברהם גייר גרים ופירסם אמונה בעולם כך שרה ג"כ, כפות תמרים זו רבקה וכו' שהיא ג"כ בחי' תפלה כ"ש ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו וארז"ל היא עומדת בזויות זו ומתפללת וכו' וע"כ יצחק רבה גימט' תפלה כמובא, וענף עץ עבות זו לאה זה כנגד בחי' נסים כי ארז"ל לאה פתחה בהודאה תחלה שזה בחי' על הנסים שאומרין בברכת הודאה, גם עפ"י הטבע היתה לאה עתידה ליפול בחלקו של עשו רק ע"י רוב הבכיות שלה עשה הקב"ה עמה נסים ונפלה בחלקו של יעקב וגם במה שילדה את דינה ע"י שדנה דין בעצמה וכו' היה בדרך נס נפלא ונורא כמו שארז"ל, וערבי נחל זו רחל שהיא סוד קדושת ארץ ישראל כמבואר בזוה"ק ובכתבי האריז"ל, וע"כ יהושע שיצא מבני בניה הוא הנחיל לנו את ארץ ישראל כמ ושאמר לו משה כי אתה תביא את העם הזה אל הארץ וכו' ואתה תנחילנה אותם, ועוד דרשו שכל הד' מניים מרמזין על הסנהדרין והת"ח היושבים לפניהם כי הם עוסקים להמשיך בחי' משפטי ה' אמת שעי"ז נשלמת האמונה וזוכין לכל הנ"ל, ועוד דרשו אתרוג דומה ללב ששם עיקר שלימות האמונה בחי' בתוך לבי אמונתך וכתיב ומצאת את לבבו נאמן לפניך, לולב דומה לשדרה שעל ידה נמשך טפי המח והשכל אל כלי ההולדה שזה בחי' עצת צדיקים שהיא כולה זרע אמת, והדס דומה לעינים ה בחי' ציצית כמבואר בפנים שעל ידם ניצולין מעצת הנחש עצת רשעים, ערבה דומה לשפתים זה בחי' תפלה בחי' ה' שפתי תפתח, וע"כ ארבעה מינים אלו מרצין על הגשמים שבאין מן התהומות בחי' נסים, ועיקר הגשמים בארץ ישראל כמבואר בפנים, וזה בחי' השמחה שעם הד' מינים כ"ש ושמחתם לפני ה' אלהיכם כי כל הבחינות האלו הנ"ל הם בחי' שמחה, האמונה שהיא בחי' מלכות היא בחי' שמחה בחי' ה' מלך תגל הארץ וכתיב ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם וכמוהו רבים, תפלה היא בחי' שמחה כ"ש עבדו את ה' בשמחה ואין עבודה אלא תפלה, נסים הם בחי' שמחה כי כשנעשה נס לאדם בוודאי הוא שמח מאד בבחי' זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, ארץ ישראל היא בחי' שמחה בחי' יפה נוף משוש כל הארץ וכמו שמתפללין שתעלינו בשמחה לארצינו, הגואלה שזוכין עי"ז היא בחי' שמחה כ"ש בשוב ה' את שיבת ציון וכו' היינו שמחים, וכתיב מי יתן מציון וכו' יגל יעקב ישמח ישראל. ההתקרבות להצדיק היא בחי' שמחה בחי' ברבות צדיקים ישמח העם וכתיב אור צדיקים ישמח, עצת צדיק היא בחי' שמחה כ"ש וליועצי שלום

שמחה, וכלל תרי"ג עטין שבתורה נאמר עליהם פקודי ה' ישרים משמחי לב, משפטי ה' אמת הם בחי' שמחה כ"ש שמחה לצדיק עשו"ת משפט:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זיווא דמטרוניתא שזה בחי' השוו אשה לאיש המבואר בפנים שנתייחד בחי' אמת ואמונה בתכלית היחוד השלם והנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל היינו שזוכין לקבל טיפי השכל והמוח של הצדיקי אמת ושל כלל תורתינו הק' בתכלית השלימות ובקשר של קיימא באופן שנזכה עי"ז לעושת פירות והולדות טובות וקדושו"ת בתכלית השלימות וזה בחי'מה שמבואר בכוונות שההולדה מבחי' החוד הק' הזה של שמיני עצרת נעשה משביעי של פסח שאז היה גמר הגאולה של גלות מצרים שכולל כל הגלויות, ומה שנעשה הוא שיעשה כי בכל דור ודור ובכל שנה ושנה נמשך בחי' זאת עד שנזכה עי"ז לגאולה שלימה ב"ב, וע"כ השמחה של שמיני עצרת גדולה מאד ויעקב אבינו הוא רישא לחדוותא כמבואר בזוה"ק כי כל התיקונים הנ"ל נשלמין ע"י תתן אמת ליעקב כנ"ל:

סי' ח ראיתי מנורת זהב

ד"ה בר"ה נמשך

בר"ה נמשך בחי' התחדשו"ת הבריאה שהיתה ע"י בחי' הרוח חיים כמבואר בפנים, ואז ספקי חיים וספרי מתיפ פתוחים לפניו ית' וצדיקים גמורי מנכתבים לאלתר לחיים כי הם דבקים בהתורה הק' אשר שם עיקר הרוח חיים, ורשעים גמורים נכתבים לאלתר למיתה כי הם רחוקים לגמרי מקדושת התורה הק' ע"כ נכתבים לאלתר למיתה מאחר שרחוקים מהרוח חיסי דקדושה ע"כ גם בחייהם קרוים מתים, בינונים שמעורבין טוב ורע ע"כ תלויים ועומדין עד יוה"כ כי אז זוכין כל ישראל בכלל להפריש ולהבדיל הרע מהטוב בבחי' גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל כי אז נמשך בשלימות קדושת תורה ותפלה שעי"ז מבדילין הרע מהטוב כי אז קיבל משה הלוחות שניות שהם כלל התורה הקדושה שכלולה בעשרת הדברות שמשם מקבלין העשרה מינין דפקין את הרוח חיים, וכן אז נשלמת התפלה ביותר שזה בחי' החמשה תפלות שמתפללין אז, ומשה רבינו זכה לקבל אז הלוחות שניות ג"כ רק ע"י ריבוי תפלותיו והשלשל עשרה מדות שגילה לו השי"ת שכל זה בחי' המשכת רוח חיים ע"י הצדיקמי הק' להשלים החסרונות ולכפר עוונות בבחי' איש חכם יכפרנה. וע"כ אז המשיך משה בחי' סליחת עוונות ביו"כ לדורות עולם ואז נכנע בחי' ממשלת עשו איש שעיר בחי' הקיטרוג של בחי' הרוח סערהלגמרי

בבחי' ונשא השעיר עליו את כל עוונותם אל ארץ גזירה שדרז"ל על עשו איש שעיר, מתגברין אז מאד וע"כ אין להזכיר אז שום חטא ועון כדי שלא ליתן לו בזה תוקף ועוז ביותר כי עיקר חיותו והתגברות הרוח סערה שלו הוא רק מעוונות ישראל ר"ל שעי"ז פוגמין בהרוח חיים דק' ונותנין כח לעשו ולאלופיו ר"ל כמובן בפנים, ועל כן החיוב אז ביותר לילך ולנבוע להצדיק האמת על ר"ה בכדי להמשיך על ידו בחי' אריכת הרוח להשלים כל החסרונות ולהתגבר ולהכניע בחי' קליפת עשו ואלופיו ר"ל בכח הצדיק הזה שהוא בבחי' רב חסד ואמת. וזה בחי' המלחמה הגדולה שיש אז בין יעקב ועשו כמובא בזוה"ק. וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומבואר בזוה"ק שזה בחי' וכי' תבואו למחלמה בארצכם וכו' והרעותם וכו', כי כל בחי' המלחמות מהצר הצורר הכל הוא מבחי' הרוח הסערה של עשו וצריכין להכניעו ע"י קול התרועה שהוא בבחי' אנחה דקדושה שהוא בחי' אריכת הרוח להשלים החסרונות ולהתגבר על רוח סערה של עשו ואלופיו, וזה שנסתפקו רז"ל על התרועה אם היא שברים שהוא גנוחי גנח היינו אנחה. הנ"ל שהיא בחי' אריכת הרוח דקדושה וממילא נכנע עי"ז הרוח סערה, או אם היא תרועה שהיא יילולי יילילי היינו קולות קצרות ותכופות כי זה לעומת זה בכדי להתגבר עי"ז על הרוח סערה של עשו שמתגבר בבהלה גדולה ובמהירות גדול והצרות הבאים ממנו קרובות ותכופות זו לזו כמו שארז"ל עד שהראשונה פקידה וכו' שניה אצה וממהרת לבוא, ע"כ הסכימו לעשו"ת שניהן, וע"כ צריכין לעשו"ת השברים וכן התרועה בנשימה אחת ויש אומרים שגם השברים והתרועה ביחד צריכין לעשותן בנשימה אחת שכל זה בחי' אריכת הרוח והנשימה דקדושה, ועכ"פ אין להפסיק בתשר"ת בין השברים והתרועה כדי נשימה מאחר שבסדר זה עושין שניהם להורות כי צריכין שניהם וזה תלוי בזה, והשברים קודמין לתרועה כי ע"י אנחה ואריכת הרוח דקדושה שהיא בחי' שברים עי"ז מתגברין נגד הרוח סערה של עשו ואלופיו שזה מרומז בתרועה כנ"ל, וזה שארז"ל שתרועה מרמז על התורה בחי' תור"ה עיי"ן וכו' כי עיקר אריכות הרוח חיים מקבלין מהתורה הק', וכן עיקר הכנעת עשו איש שעיר הוא ע"י התורה הק' כמו שדרז"ל על הקול קול יעקב וכו' ומחמת שהמון עם אי אפשר להם לקבל אריכת הרוח ושלימות החסרונות מהרוח חיים שבהתורה הק' כי אם ע"י הצדיק והרב שבדור ע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה, כי תקיעה פשוטה מרמזת על ההתוועדות וההתחברות להצדיק כמבואר בפרשת חצוצרות ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה וכו' וכמובא לעיל, גם תקיעה פשוטה מורה על השלימות שיש לו להרוח חיים קודם שיחטא האדם, ותרועה מורה על האנחה שצריך להתנאח על החסרון שנעשה ע"י החטא בבחי'

אין יסורין בלא עון, אך אעפי"כ ע"י אנחה זוכה להשלים החסרון שזה בחי' התקיעה פשוטה שלאחריה והכל בכח הצדיק כנ"ל. וכל ענין זה כלול בהי"ג מדות של רחמים כמבואר בפנים, וזהו שדרז"ל ה' ה'. ה'קודם שיחטא וה' לאחר שיחטא היינו כנ"ל, וזהו בחי' מלכיות זכרונות שופרות, כי עיקר הרוח חיים דקדושה מקבלין מבחי' המלכות הק' בבחי' ותלבש אסתר מלכות ודרז"ל שלבשתה רוח הקודש וכתיב באור פני מלך חיים וכמובן במאמר ויתן עוז למלכו סי' ע"ח, וזה בחי' ורוח אלהים מרחפת על פני המים שדרז"ל על מלכות משיח, זכרונות הוא בחי' שלימות החסרונות ואריכת הרוח שממשיכין ע"י אחנה דק' בבחי' וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו וכו' שאומרים בפסוקי זכרונות, וכן ויזכור אלהים את נח וכו' ויעבר אלהים רוח על הארץ וכו' רוח דייקא כנ"ל, וזה בחי' זכור כי רוח חיי (איוב ז), וזה בחי' כי אין במות זכרך כי המות ההיפוך מבחי' רוח חיים הנ"ל שהוא בחי' זכרון, וזה ובמה בשופר היינו שופרות שמזכירין שם הרבה ממתן תורה שמשם עיקר הרוח חיים ומסיימין בפסוקי נביאים איך שהגאולה וקיבוץ גליות שזה בחי' הכנעת הרוח סערה עשו איש שעיר יהיה ע"י שופר, ועי"ז לבסוף הרוח סערה יסער גופ ונשמתם כמבואר בפנים. וזה בחי' וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן היינו שיתעורר עליהם הרוח סערה ועלינו יגן ה' צבאות וכו':

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל עשי"ת והכל לתקן פגם החטאים שמשם יונק הרוח סערה ולברר ולהפריש הרע מהטוב שבד' יסודות ולהגביר הרוח חיים של הצדיקים על הרוח סערה של הרשעים ומרבים אז בצעקות ואנחות דק' עד שביו"כ זוכין לסליחת עונות ושלימות החסרונות על ידי הרוח חיים דק' כנ"ל וע"כ עומדים אז כל היום מעוטפין בטלית וציצית ואומרים כמה פעמים הי"ג מדות של רחמי שכל זה הוא בחי' המשכת הרוח חים דק' כמבפ"נ:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ אז מתחילין ליכנס ולהאיר אור החסדים שעל ידם עיקר המתקת הדינים והתגברות על אלופי עשו שזה בחי נוצר חסד לאלפים המבואר בפנים, עד שביום ראשון של סוכות אז נכנס החסד הגדול הפנימי וגם אור החסד העליון של המקיפים והוא בחי' הטלית לבן שסידר בו הקב"ה י"ג מדות של רחמים, כי הטלית הוא בחי' מקיף כמובן במאמר לשמש סי' מ"ט שהוא בחי' הרוח חיים בחי' סובב הולך הרוח כמבפ"נ וע"כ נכנסין אז לסוכה שהיא בחי' אורות המקיפין כמבואר במאמר עתיקא סי' כ"א, גם סוכה מרמזת על בינה לבא אשר שם עיקר הרוח חיים כמבפ"נ ומשם ממשיכין חיי המלך אל

בחי' מלכות בחי' סוכת דוד הנופלת להקים אותה ולסעדה, ועיקר תיקון המלכות ע"י החסדים בבחי' והוכן בחסד כסא כמובא לעיל, וזה בחי' חיים וחסד עשית עמדי וכו'. (וע"כ סוכה היא זכר לענני כבדו שהגינו עאל ישראל ממלחמת עמלק שהוא מאלופי עשו כי החסד העליון הנכנס ביום ראשון של סוכות הוא בחי' נוצר חסד לאלפים כנ"ל), וזה בח"י הד' מינים שנוטלים אז וארז"ל שכולם מרמזין על הקב"ה. ובכתבים מבואר שהם נגד ד' אותיות של שם הוי"ה ב"ה, היינו שמרמזין שאנו נצחנו המלחמה ע"י שאנו אחוזים ודבוקים בהרוח חיים דק' שהיא בחי' ארבע אותיות הוי"ה שהם בחי' הרוח חיים והטוב שבכל הד' יסודות כמובן בפנים:

ד"ה וזה שדרז"ל

וזה שדרז"ל פרי עץ הדר זה אברהם וכו' היינו בחי' חסד הנ"ל, כפות תמרים זה יצחק וכו' בחי' מדת הדין שמשם שורש השתלשלות יניקת בחי' הרוח סערה של אלופי עשו רק שע"י החסד דאברהם הנ"ל נמתק גם הוא בסוד עקידת יצחק כידוע שזה בחי' נוצר חסד לאלפים, וע"כ מבואר בכוונות ברכת זכרונות כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו וכו' כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו וכו' שזה בחי' נוצר חסד לאלפים וכו', ענף עץ עבות זה יעקב שהוא כנגד בחי' רוח כידוע, גם הוא בבחי' התורה שמשם תוצאות הרוח חיים כנ"ל, ערבי נחל זה יוסף היינ ובחי' הצדיק שעל ידו מקבלין הרוח חיים שזה בחי' איש אשר רוח אלהים בו שנאמר אצל יוסף וממנו מקבלין הכל הרוח חיים דק' בבחי' כי למחיה שלחני אלהים וכו' ולהחיות עם רב, ועוד דרשו פרי עץ הדר זו שרה שהיא בחי' מלכות דק' שממנה מקבלין הרוח חיים כנ"ל, וע"כ זכתה לחיים טובים בשלימות בלי חסרון כמו שפירש"י שני חיי שרה כולם שוים לטובה וזה כי היתה בת קו"ף כבת כ"ף לחטא נמצא שלא פגמה בהרוח חיים דקדושה שום פגם, כפות תמרים זו רבקה מה תמר וכו' כך רבקה יצאו ממנה יעקב ועשו זה בחי' המתקת הרוח סערה של עשו איש שעיר ע"י יעקב שהוא בחי' הרוח חיים דק' כנ"ל וע"כ יעקב אבינו לא מת כמו שארז"ל ועשו אמר הנה אנכי הולדם למות בחי' רשעים בחייהם קרוים מתים מאחר שאין להם הרוח חיים דק' כי יעקב היה בחי' הרב דקדושה שהוא בחי' רב חסד ואמת שזה בחי' תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, וע"כ כשהיה מתייירא מפני עשו אמר קטנתי מכל החסדים ומכל האמת וכו' כי עיקר הכנעת עשו הוא ע"י בחי' רב חסד ואמת, וזה שארז"ל שאמר יעקב הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק היינ וכי חלק ה' עמו וכו' כי יעקב דבוק ברוח חיים דקדושהשהוא בחי' הארבע אותיות של שם הוי"ה ב"ה כנ"ל, ענף עץ עבות זו לאה,וערבני נחל זו רחל, לאה היא בחי' עלמא דאיתכסיא זה

בחי' תפלה שהיא בחי' עדן עין לא ראתה כמבפ"נ רחל היא בחי' עלמא דאיתגליא בחי' תורה כי ע"י תפלה ותורה זוכין לברר הרע מהטוב ולדבק עצמו בהרוח חיים ולהכניע הרוח סערה הנ"ל, ועוד דרשו שהד' מינים מרמזין על הסנהדרין וכו' שעוסקין לברר הלכות שבתורה שעי"ז מפרישין הרע מהטוב שבד' יסודות, ועוד דרשו שמרמזין על בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' שזה בחי' שלימות התפלה. כי בקדושה כל בחינה בפני עצמה כלולה מכמה בחינות, וזהו שאמר ואתרוג דומה ללב ששם עיקר הרוח חיים. לולב דומה לשדרה שהוא בחי' הצדיק ח"י עלמין שעל ידו ממשיכין הרוח חיים להשלים כל החסרונות, הדס דומה לעינים זה בחי' בירור ההלכות שבתורה בחי' והאר עינינו בתורתך. ערבה דומה לשפתים זה בחי' תפלה בחי' ה' שפתי תפתח וכו', ועוד דרשו שהד' מינים מרמזין על כל הכתות שבישראל והעיקר שיהיו כולם באגודה אחת כי זה מחסדי השי"ת שצמצם עצמו כביכול להיות הרוח חיים אצל הצדיקים באופן שעי"ז יכולים הצדיקים להמשיך הרוח חים שליות החסרונות לכל הדבוקים ומקושרים אליהם אעפ"י שפגמו בהתורה הק' ולהחזירם בתשובה ולכפר עוונם בבחי' ואיש חכם יכפרנה כמבפ"נ, וזה בחי' השמחה שעם הד' מינים כמו שכתוב ושמחתם לפני ה' אלהיכם כי מאחר שזוכין לשלימות החסרוונת בוודאי מלאים שמחה ועיקר השמחה היא ג"כ מבחי' הרוח חיים בבחי' השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני, וכן ורוח קדשך אל תקח ממני שכתוב לפני זה, וע"כ דרשו חז"ל על שמחת בית השואבה שהיו שואבין משם רוח הקודש כי הרוח חיים דק' הוא בחי' רוח הקודש ממש והוא עיקר בחי' השמחה דק' כנ"ל, וזה בחי' השבעים פרים שמקריבים בסוכות נגד השבעים אומות, ובאמת עי"ז דייקא הם מתמעטין והולכין כמו שארז"ל וכמבואר בזוה"ק שזה בחי' כי גחלים אתה חותה על ראשו זה בחי' מה שמבואר בפנים שהצדיק שרוצה להכניע ולהשפיל את הרשעים שקמבלין הרוח סערה מהרב דקליפה בחי' אופי עשו הוא מוכרח להוריד עצמו לתוך המדות רעות של הרשעים לפי שעה בכדי לקלקל הצינורות שלהם שדרך שם מקבלין אריכת הרוח שלהם, והם בשעה שיורד הצדיק להמדות שלהם הם טועין לומר כאילו הצדיק חפץ ג"כ במדותיהם ח"ו וסוברין שעי"ז יתפסו אותו ויתגברו עליו ביותר, ובאמת הוא בבחי' עת אשר שלט האדם באדם לרע לו, שזה בחי' ירידת אברם למצרים ותפסו את שרה וינגע ה' את פרעה וכו' ויעל אברם ממצרים וכו' וכמובפ"נ:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זיווגא דמטרוניתא בשלימות וכמו כן למטה ג"כ הצדיק מתחבר עם כלל כנסת ישראל בחיבור שלם וממשיך להם הרוח חיים מהתורה הק', וע"כ

כל ישראל עולין אז לתורה ומסיימין התורה בענין שבירת הלוחות וכו' עשה בכדי שלא ליתן מקום להרוח סערה להתגבר אז לינק כביכול מהתורה בעצמה שזה בחי' ודורש רעה תבואנו המובפ"נ, ע"כ ירד משה לעומקה של הלכה ודרש ק"ו מדעתו ושיבר את הלוחות והקב"ה הסכים על ידו, אח"כ הרבה בתפלה עד שגילה לו השי"ת הי"ג מדות של רחמים שמרומז בהם סוד זה מה שהצדיק יכול להמשיך הרוח חיים להשלים החסרונות ולפכר עוונות עד שזכה לקבל אח"כ הלוחות שניות שהם כלל התורה ששם עיקר הרוח חיים, וזה שמתחילין תיכף אח"כ בראשית ברא וכו' והארץ היתה תהו ובוהו וכו' שמרמז על התגברות ממשלת הד' מלכיות ע"י הרוח סערה שיונק מהרע שבד' יסודות שמרומז ג"כ בזה, והתיקון הוא ע"י ורוח אלהים מרחפת על פני המים היינו הרוח חיים ששורה בהתורה הק', ויאמר א' יהי אור וכו' ויבדל א' בין האור ובין החשך שהבדיל והפריש הרע מהטוב, ויהי ערב זה ערבו של עשו, ויהי בוקר ה בוקרו של יעקב וכו' היינ ושסוף כל סוף יתגבר הרוח חיים של יעקב ויכניע ויבטל את הרוח סערה של עשו ואז תושלם כוונת הבריאה ותצא כל הבריאה כולה מכח אל הפועל בשלימות עד שנזכה ליום שכולו שבת שבזה מסיימין הפרשה אז, ואז הנוקבא עוצרת הטיפה (שמלובש בה בחי' הרוח חיים בסוד האי רוחא דשדי בגווה כידוע) שלא תפיל שזה מרמז על סוד הגאולה האחרונה שאין אחריהגלות כי כבר נכנע הרוח סערה רוח הטומאה לגמרי בבחי' ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ואז השמחה גדולה מאוד ויעקב הוא אז רישא לחדוותא כי הוא המנצח ומכניע הרוח סערה של עשו וממשיך הרוח חיים דקדושה לכל ישרא לומשלים חסרונותם ועי"ז זוכין כולם לשמחה גדולה כנ"ל:

ד"ה (שייך לעיל)

(שייך לעיל) וזהו שארז"ל בשכר ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון וכו' כי בשכר לקיחת הד' מינים המורים שאנו כרוכים ודבוקים בהרוח חים דקדושה ששהוא בחי' הנשמה ועכשיו הנשמה עצמה ג"כ אינה נראית ונגלית ומכש"כ הקב"ה שהוא מקור הרוח חיים בחי' כי עמך מקור חים בוודאי רואה ואינו נראה וכמו שארז"ל (ברכות יו"ד), אבל לעתיד אז יתבררו הד' יסודות כל כך עד שיהיו בבחי' ארבעה אותיות הוי"ה ב"ה אז ונגלה כבוד ה', ופורע לכם מן הראשון זה עשו הוא ביטול הרוח סערה של עשו איש שעיר, ובונה לכם ראשון זה בית המקדש ששם עיקר מקום התפלה בחי' כי ביתי בית תפלה והמעיין היוצא מבית ה' ובירור הלכות התורה כי שם יושבין הסנהדרין בלשכת הגזית ומבררין הלכה, וזה ומביא לכם את הראשון מלך המשיח שהוא עיקר הרוח חיים של כלל ישראל בחי' רוח אפינו משיח ה', ועיקר הרוח חיים שבהתורה הק'

שהוא בחי' רוח אלהים מרחפת על פני המים הוא אצל המלך המשיח כמו שדרשו חז"ל ורוח אלהים מרחפת על פני המים דא רוחא של משיח וכו':

סי' ט תהומות יכסיומו

ד"ה עיין לקוטי

עיין לקוטי הלכות הלכו תראש השנה הלכה א' מבואר כל ענין ר"ה ע"פ מאמר זה, ולבאר עוד קצת, כי בר"ה אנו עוסקין בבנין המלכות דקדושה העומדת על שנים עשר בקר כמבואר במ"א, וזה בחי' התפלה שהיא בחי' מלכות ויש בה שנים עשר נוסחאות ועולה דרך י"ב שערים, ומחמת שעיקר החיות מקבלין מהתפלה וכן עיקר הפרנסה נמשכת משם ע"כ מתפללין אז הרבה זכרנו לחיים וכתבינו בספר החיים וארז"ל מזונותיו של אדם קצובין לו מר"ה, וזה בחי' מה שאנו עוסקין מר"ה עד שמיני עצרת להשלים בחי' זיווגא דמטרוניתא שהעיקר תלוי בתפלה כמבואר בפנים, וזה בחי' יום הדין של ר"ה כי עיקר דינו של אדם הוא על שלא היה זהיר בענין התפלה כי ע"י תפלה יכולין לבוא לכל טוב לתורה ולמעש"ט ולתשובה ולהנצל מן החטא וכמו שתיקנו רז"ל תפלות הרבה ע"ז, וזה מובן בדברי רז"ל (עירובין ס"ה) שאמר ראב"ע יכול אני לפטור כל העולמן הדין וכו' ומסקו מאי אני יכול לפטור דקאמר מדין תפלה כי דין תפלה הוא כלל הדין והחשבון של האדם כי אלמלי היה זהיר ורגיל בתפלה כראוי היה זוכה לתקן הכל וכמבואר גם במפרשים כעין זה וכמבואר אצלינו במ"א שזה נלמד מענין נערה המאורסה שעיקר החיוב שלה למיתה ר"ל הוא על דבר אשר לא צעקה וכו', אך כשאדם עומד להתפלל אז יהחושך והקליפות מסבבין אותו מכל צד ומבלבלין תפלתו וזה בחי' המחשבות זרות שבתפלה, ע"כ עיקר תיקון התפלה הוא ע"י אמת כי ע"י אמת הקב"ה שוכן עמו כוו' וכשהקב"ה עמו אז יהוא מאירלו איך לצאת מן החושך וכו' כ"ש ה' אורי וכו' ועיי"ש, וזה בחי' גודל הקיטרוגים שמתעוררין בר"ה והקב"ה מרחם עלינו ומאיר לנו בבחי' ה'אורי כמו שדרשו רז"ל, וע"כ ציוה עלינו לשמוע קול שופר ועי"ז ממתיקין הדין והחושך ע"י שמעוררין מדתו של יעקב כמבואר בזוה"ק שזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומדתו של יעקב הוא אמת כ"ש תתן אמת ליעקב וכמבואר ג"כ בליקוטי הלכות הנ"ל:

ד"ה ומחמת שיש

ומחמת שיש שני בחי' אמת] יש אמת שהוא מאיר בעצמו כמו אבן טוב ויש אמת שהוא רק בבחי' חלון שאין לו אור בעצמו רק עכ"פ יכולין להמשיך על ידו האור שמאיר מבחוץ, וזה בחי' מה שנסתפקו רז"ל על התרועה אם היא גנוחי גנח שזהבחי' מה שחולה

גונח ומתאנח על חליו כל זמן שלא הכביד עליו חליו כ"כ שזה בחי' אמת שהוא רק בבחי' חלון שאין לו אור מעצמו כי הוא רחוק עדיין מעצם האמת וע"כ אינו מרגיש עדיין כובד חליו רק אעפי"כ הוא מושך עצמו בכל לבו אל האמת וע"כ הוא גונח ומתאנח על כאבו הגדול ועי"ז יוכל אחר להאיר בו עכ"פ הארת האמת עד שיצא מן החשך, וזה בחי' שברים. או תרועה הוא יילולי ייליל שמרגיש גודל כאבו הכבד עליו באמת וע"כ הוא צועק באמת מעומק לבו קולו ויללות תכופות זה אחר זה שזה בחי' האמת שהוא מאיר מעצמו כמו אבן טוב, וע"כ תיקנו רז"ל לתקוע שתיהן גם לתקוע שתיהן ביחד, ומתחילה שברים ואח"כ תרועה כי כן דרך החולים ג"כ, כי כן הדרך שבתחילה צריכין למשוך עצמו עכ"פ אל האמת ולהטות אזנו ולשמוע היטב בלבו הקול הקדוש של האמת של דיבורי התפלה ולומר הדברים באמת ובתמימות כפי מדריגתו עכ"פ שכ"ז כלול בבחי' לשמוע קול שופר שהוא בחי' קול יעקב בחי' אמת, ועי"ז בעצמו זוכין אח"כ לבוא לאור האמת בעצם, וזה בחי' פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה, כי התרועה ושברים הוא בחי' המשכת אור האמת גם כשהחושך והקליפות מסבבין אותו מכל צד שעי"ז רואה הפתחים איך לצאת מתוך החושך שזה בחי' וכי תבואו מלחמה וכו' והרעותם וכו', ותקיעה פשוטה מורה על אור הקדושה והאמת בעצמו כשאין החשך מסבב אותו וע"כ פשוטה לפניה ואח"כ תוקעין תרועה וזוכין עי"ז לצאת מן החושך ואז תוקעין פשוטה לאחריה שזוכה ליכנס אל קדושת התפלה בשלימות, גם תרועה מרמזת על התורה כשארז"ל כי לתיקוני התפלה צריכין גם לימוד התורה כמבפ"נ, גם תקיעה פשוטה מרמזת על התקרבות להצדיק שהוא בחי' משה משיח כמבואר בפ' החצוצרות וכמבואר לעיל ואליו צריכיןלקשר כל התפלות כמבפ"נ ומחמת שבר"ה עוסקין ביותר בתיקון התפילה, ע"כ אז החיוב ביותר לבוא אל הצדיק האמת הגדול במעלה שהוא כלול מכל התפלות כמבפ"נ:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות הוא בחי' בנין התפלה שהיא בחי' אמונה בחי' מלכות, זכרונות הוא בחי' שלימות תיקוני התפלה שע"י אור האמת שהוא ע"י שמזכיר עצמו בו ית' באמת ושהוא יודע כל מחשבותיו ותחבולותיו ע"כ מכריח מחשבתו לכוון לבו אליו ית' באמת כפי בחינתו ומדריגתו עכ"פ עי"ז עולה זכרונו לפניו ית' לטובה ומתקרב אליו ומאיר לו איך לצאת מן החשך ולהתקרב אליו ית' באמת, וזה בחי' מה שאמר יונה ב מעי הדגה ותשליכני מצולה בלבב ימים וכו' כל משבריך וגליך עלי עברו וכו' וכו' (שכל זה ויותר מזה צריך האדם לומר אל לבו בעת שמסבב אותו

החושך והקליפות והמחשבות זרות שנקראים מצולות ים טורדין ומבלבלין מחשבתו מאד ואינו יכול לכוין לבו בתפלתו) וסיים ע"ז בהתעטף עלי נפשי את ה' זכרתי ותבא לפניך תפלתי אל היכל קדשך וכו', וזה ג"כ כל ענין ברכת אתה זוכר שמבואר שם היטב איך שהקב"ה זוכר הכל ויודע את הכל ומשגיח ומשים עיניו ולבו על הכל ואין שכחהלפני כסא כבודו ית' ומזכיר שפם גם פסוקי נח איך שזכר אותו השי"ת בהיטתו בתיבה (ששם מרומז ענין זה איך שכשמימי המבול שהם בחי' המחשבות זרות מתגברין אז צריכין ליכנס אל התיבה היינו להמשיך כל כחו וכוונתו אל תיבות דיבורי התפלה בבחי' בא אתה וכל ביתך אל התי בה וכמובא, ולומר התיבה באמת שזה בחי' צוהר צעשה לתיבה המובא בפנים) ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים. ומזכיר שם גם פסוקים אחרים של זכרונות איך שכשישראל מושכין עצמן אל האמת וצועקין אליו תי' אז אעפ"כ שהם אינם עדיין במדריגת האמת המובחר המאיר מעצמו אעפי"כ הקב"ה מרחם עליהם וזוכר להם האמת לאמיתו שזכו האבות הראשונים ובזכות ה מאיר להם ועונה אותם בעת צרתם ומסיימין בתפלה לזכרו עקידת יצחק שעי"ז נמתק הדין והחשך בשרשו העליון, עד אעפ"י שיצא עשו מיצחק והוא רוצה להתגבר ברוב קטרוגיו וכו' כמבואר בזוה"ק וזה בעצמו גם בחי' המחשבות זרות והבלבולים כי יורד ומסית וכו' אעפי"כ אינו נקרא מזרע יצחק כלל, כי ביצחק יקרא לך זרע ולא כל יצחק וכל זה יזכור לנו השי"ת גם עכשיו ויאיר לנו אורו ית' ויסיר מאתנו כל מיני חשכות ומחשבות הטורדות וימתיק מעלינו כל הדינים וכו', שופרות מבאר שם מענין מתן תורה בקול שופר ומענין שופר של משיח וקיבוץ גליות, כי לתיקוני התפלה צריכין גם לימודהתורה כנ"ל, גם צריכין לקשר התפלה לצדיק הדור שהוא בחי' משיח, וע"י שלימות התפלה שהיא בחי' ניסים בחי'. אמונה וא"י עי"ז יוצאין מהגליות ע"כ מסיימין הברכה בתפלה על קיבוץ גליות לארצינו:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בזה בכל עשרת ימי תשובה כי זה עיקר התשובה להרבות בתפלה ותחנונים לפני השי"ת ולקיים מקרא שכתוב קומי רוני בלילה וכו' שפכי כמים לבך וכו' שזה בחי' מה שעומדין אז באשמורת ומרבין בתחנונים לפני השי"ת, עד אשר זוכין לקדושת יו"כ ואז התפלה בשלימות ומתפללין חמשה תפלות והמלכות ניזונית מחמשה קולות הפנימיים שהם בחי' עצם האמת בחי' ודובר אמת בלבבו, ואז העננים שהם המחשבות זרות הבאין מעונות ומעכבין כוונת התפלה שבשביל זה איתן להזכיר בר"ה שום חטא ועון (אם לא בשעת תקיעת שופר) בכדי שלא יתגברו העננים והקטרוגים

ביותר, אבל ביו"כ לית רשו"ת לשטן לאשטוני וזוכין לסליחת ענות וביטול העננים בבחי' מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך וכו', ואז היה גמר קבלת התורה של הלוחות שניות שעי"ז נשלמו תיקוני התפלה ואז היה העבודה בכהן גדול שהוא בחי' הצדיק הדור שאליו צריכין לקשר כל התפלות, והכהן גדול נכנס אז לפני ולפנים ששם מקור קדושת ארץ ישראל ששם מקור התפלה והנסים וע"כ נעשה אז כמה נסים וכמובא לעיל על מאמר משפטים סי' ז':

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין לכנוס אורות החסדים שעי"ז עיקר תיקון המלכות כ"ש והוכן בחסד כסא ולענינינו כי עיקר תיקון התפלה שהוא בחי' אמונה הוא ע"י החסדים בבחי' ברוך ה' אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי וזה בחי' זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל וכן להגיד בבקר חסדך ואמונת בלילות, וכן לאור האמת זוכין רק ע"י חסדו ית' בחי' תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וכמובא גם לעיל, עד אשר ביום ראשון של סוכות אז נכנס גם החסד העליון של אורות המקיפים ואז נשלם האמונה שהיא ג"כ בחי' מקיפין בחי' ואמונתך סביבותיך בשלימות, ונכסין לסוכה שהיא ג"כ בחי' מקיפין בחי' סביבותי סוכות וכמובא במאמר עתיקא סי' כ"א, ואז מקימין את סוכת דוד שהיא בחי' התפלה בשלימות ע"י שממשיכין אור האמת משרשו שהיא בחי' סוכה העליונה בחי' בינה אימא עילאה ואז נתייחד קוב"ה ושכיתיה שזה אותיות סוכה כ"ו ה"ס כי עיקר יחודם ע"י שלימות התפלה כמבפ"נ, גם כשמאיר אור האמת שהוא בחי' אור השי"ת שהוא עצם האמת אל התפלה שהיא בחי' אמונה מלכות זה בעצמו ג"כ יחוד קוב"ה ושכינתיה בחי' סוכה כנ"ל, וע"כ צריכין שיהיה הכוכבים נראין מתוך הסוכה גם סוכ"ה גמטריא מלא"ך כמובא גם בליקוטי תנינא סי' ה' כי ע"י התפלה השלימה משפיעין כח וחיות גם לעולם הכוכבים ועולם המלאכים:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' לקיחת הד' מניים ודרז"ל פרי עץ הדר זה אברהם זה בחי' תפלה כי הוא הראשון שהתקין תפלה שחרית ונאמר אצלו ויתפלל אברהם אל האלהים וכו' כפות תמרים זה יצחק בחי' תורה כמו שארז"ל תורה מפי הגבורה ניתנה וכמובא, ענף עץ עבות זה יעקב וכו' בחי' אמת הנ"ל כ"ש תתן אמת ליעקב, וערבי נחל זה יוסף וכו' בחי' הצדיק כי כל בחי' אלו הם תיקוני תפלה כנ"ל, פרי עץ הדר זו שרה בחי' התפלה בחי' מלכות, כפות תמרים זו רבקה שיצאו ממנה יעקב ועשו שזה בחי' התגברות המחשבות זרות בשעת התפלה והם מסטרא דעשו בחי' כי ציד בפיו המובפ"נ והתיקון לזה הוא ע"י יעקב שהוא

בחי' אמת כנ"ל, ענף עץ עבות זו לאה וכו' שיצא ממנה משיח שכלול מכל התפלות וע"כ ההדס יש לו ריח כי משיח הוא מורח ודאין כמבפ"נ, וערבי נחל זו רחל וכו' שהיא בחי' התורה שהיא כרחל לפי גוזזיה שהכל גוזזין ממנה הלכות וכו' וכמבואר במאמר תהלה לדוד סי' י"ב, ועוד דרשו הד' מניים כנגד הסנהדרין וכו' שעיקר עסקם בתורה, ועוד דרשו שהם כנגד בחי' כל עצמותי תאמרנה שזה בחי' שלימות התפלה עם כל הכחות המבואר בפנים, וזה אתרוג דומה ללב זה בחי' שצריך לכוין לבו בתפלתו כ"ש הכין לבם תקשיב אזניך וכמו שדרשו רז"ל וזה בחי' שפכי כמים לבך המבואר בפנים, לולב דומה לשדרה שבה עיקר קשר הבנין שלכל קומת הגוף היינו כי צריך להתפלל עם כל כחות הגוף ובתנועות כל האברים בבחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' עד שיתפקקו כל החוליות שבשדרה כמו שדרז"ל על ר' עקיבא כשהיה מתפלל ביחיד היה מתפלל בכריעת הגוף הרבה וכו', הדס דומה לעינים כי צריך לומר תיבות התפלה באמת ועי"ז משגיח עליו השי"ת בעניא פקיחא בבחי' עיני בנאמני ארץ וכו' וכמבוארגם במאמר אמר ר' עקיבא סי' נ"א ואז הוא קרוב אליו ומאיר עיניו איך לצאת מן החשך המסבב אותו, ערבה דומה לשפתים זה בחי' דיבורי התפלה בעצמה בחי' אדני שפתי תפתח וע"כ מנענעין בהם בהודו לה' ובאנא ה' הושיעה נא כי זה כלל התפלה בחי' מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא כמו שארז"ל, וזה בחי' השמחה של סוכות כי ע"י שלימות התפלה זוכין לשמחה בחי' ושמחתים בבית תפלתי וכמבואר גם במאמר חותם בתוך חותם סי' כ"ב, וע"כ כל הד' מינים הנ"ל גדילים על כל מים כי הם בבחי' שלימות התפלה שהיא בחי' שפכי כמים לבך הנ"ל, וע"כ הד' מינים אלו מסוגלים לירידת גשמים כמו שארז"ל כי שלימות התפלה שהיא בחי' אמונה היא בחי' נסים בחי' גשמים כמבפ"נ:

ד"ה ואח,כ זוכין

ואח,כ זוכין לקדושת שמיני עצרת ואז זיווגא דמטרוניתא בשלימות והנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל כי אז מתחבר הקב"ה עם ישראל בהתקרבות גדול כמבואר בזוה"ק ומאיר להם אז אורו ית' שהוא בחי' אור האמת (בחי' שלח אורך ואמתך שנאמר על אורו של משיח שמתנוצץ בשמיני עצרת שהיא כנגד בחי' מלכות בחי' זה יעצור בעממי כמובא), כי הקב"ה הוא עצם האמתונזרע ונקלט בלבם של ישראל אז התנוצצות אור האמת עד שמתקשרין בו ית' בקשר של קיימא באופן שלא תפיל ולא תתבטל רש"ימו של ההארה הזאת לעולם בבחי' ואמת ה' לעולם, וע"כ כל ישראל עולין אז לתורה שנקראת אמת בחי' אמת קנה וכו' וכמו שארז"ל להורות שבכל אחד מישראל יש נקודת אמת כי הם בבחי' כולו זרע אמת ועי"ז יכולין הכל להתקרב אליו ית', וע"כ מסיימין אז התורה

בשבירת הלוחות ששיבר משה לעיני כל ישראל כי מזה רואין גודל מעלת התפלה כי אעפ"י שלשלימות תיקוני התפלה צריכין גם לימוד התורה כי מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה כנ"ל אעפי"כ זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד, וחסידים הראשונים שהיו שוהין בתפלתן גם תורתם מתברכת ומתקיימת בידם כמו שארז"ל וע"כ כשראה משה שעשו ישראל את העגל ופגמו באמונה שהיא בחי' תפלה אז תיכף שיבר את הלוחות לעיניהם להורות להם שכבר נתרחקו מהתורה ג"כ כי כל קיום התורה תלויה באמונה שהיא בחי' תפלה, ואח"כ הרבה בתפלה כ"כ עד שזכה שנמחל עוונם ואז קבלו הלוחות שניות, ואח"כ תיכף מתחילין התורה בראשי"ת בר"א אלהי"ם וכו' סופי תיבות אמ"ת בחי' ראש דברך אמת כשדרז"ל, את השמים ואת הארץ שהם בחי' תורה ותפלה כידוע, והארץ היתה תהו ובהו כי בשעת התפלה דייקא מתגברים המחשבות זרות מאד שהם בחי' תהו ובהו וחשך וכו' ורוח אלהים מרחפת על פני המים זה רוחו של מלך המשיח שהוא בחי' אור האמת כנ"ל וזה על פני המים בחי' שפכי כמים לבך כמו שדרז"ל כי משיח כלול מכל התפלות והתפלות הם בחי' חרב אצל משיח כשישראל זוכין לבחי' שפכי כמים לבן כמבפ"נ, וזה ויאמר אלהים יהי אור וכו' ויבדל א' בין האור זה יעקב ובין החשך זה עשו וכו' כשדרז"ל כי ע"י אור האמת שהוא מבחי' יעקב נדחה ונתבטל החשך שמבחי' עשו כנ"ל, יום אחד בחי' והיה יום אחד הוא יודע לה' אשר הוא לא יום ולא לילה כמו שארז"ל כי ע"י אור האמת זוכין לצאת מן החשך וליכנס אל הקדושה בשלימות וליכלל באחדותו ית' בפרט בשעת התפלה ושם אין שום שייכות לשום חשך כלל כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אליו וגם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר, ושם הוא בחי' אשר לא יום ולא לילה, וכנגד יום אחד הנ"ל הוא שמיני עצרת שהוא רק יום אחד כמובא, וע"כ אז השמחה גדולה מאד בבחי' השמחה שלעתיד ויעקב הוא אז רישא לחדוותא כי הכל ע"י אור האמת שהוא מדתו של יעקב כנ"ל:

ד"ה (שייך לעיל)

(שייך לעיל) וזהו שארז"ל בזכות ולקחתם וכו' אני נגלה לכם ראשון זה בחי' התגלות אורו ית' שמאיר להאדם בתפלתו בבחי' ה' אורי כנ"ל, ופורע לכם מן הראשון זה עשו וכו' היינו שנתבטל החשך הבא מסטרא דעשו כנ"ל ובונה לכם ראשון זה בימה,ק ששם עיקר מקום התורה והתפלה וכמובא גם לעיל וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח שהוא כלול מכל התפלות ומעלה אותם למקום ולשרשם כנ"ל וכמבואר בפנים, ע"פ הנ"ל תבין דבר נפלא הובא בספר בני יששכר חדש תשרי מאמר יו"ד בשם הקדמונים ז"ל שעל ד' מניים הנ" אינו שולט עליהם שום שר שיאמר לו גדל רק כולם גדילים רק בהשגחתו ית'

היינו כנ"ל כי הם מורים על שלימות התפלה שכל הכוכבים והשרים העליונים מקבלים חיות ממנה כמבפ"נ במאמר ה ועיין גם בליקו"ת במאמר תקעו ממשלה סי' א', וע"כ הם מרצין על הגשמים שכל גידולי הארץ גדילים על ידם כנ"ל:

סי' י ואלה המשפטים

ד"ה בר"ה אנו

בר"ה אנו עוסקין בבנין המלכו תשהוא בחי' התפלה ולהעלותה מהר ושדה לבחי' בית שזה סוד הנסירה לנסר אותה מבחי' אחור באחור שאז היא בסוד שדה ולהעלותה ולזווגה פנים בפנים שאז היא בסוד בית כמבואר בפירוש האריז"ל לסבא משפטים ובאשר מקומות, וזה בחי' יעקב כי יעקב קראו בית ועי"ז יש גם לעכו"ם השגה באלהותו ית' וכמבפ"נ, וזהו שאנו מתפללין אז הרבה על התגלות מלכותו ית' על כל העולם ויעשו כולם אגודה אחת לעשו"ת רצונך בלבב שלם וכו' וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו', וכן מתפללין על ביטול המלכות דסט"א ממשלת זדון שיניקתה מבחי' הבעלי גאוה שמונעין עליות התפלה מהר ושדה לבחי' בית כמבפ"נ, ומחמת שאנו עוסקין אז בענין זה ע"כ מתגבר אז הקיטרוג ביותר ממה שפוגמין במלכות דק' ע"י עון הגאוה שהיא עבודה זרה שעי"ז נותנין כח להמלכות דסט"א וגורמין חרון אף בעולם ח"ו ואז המלכות בבחי' רגליה יורדות מות ח"ו, כי כל המתגאה חכמתו מסתלקת ממנו והחכמה עיקר החיים וע"י הגאוה נותנין כח לסטרא דמותא ח"ו, וזה בחי' הג' ספרים שנפתחין אז צדיקים גמורים היין ואותם שביטלו הגאוה לגמרי ועוסקין בעליית המלכות כראוי ע"כ נכתבים לאלתר לחיים בספר החיים שהוא בחי' המלכות כידוע וזוכין לחכמה ודעת שהוא עיקר החיים, רשעים גמורים שהם מסטרא דמותא ממש ע"כ נתכבים לאלתר למיתה, בינונים תלויים ועומדים עד יו"כ ואז אימא וברתא סלקין כחדא ונמשך הארה גדולה מבחי' בינה לבא שהוא בחי' שורש הרוח הקודש שבלב דנשיב בשית פירקין דרגלין ובשית פירקין דדרועין אל המלכות ואז נשלמת התפלה בשלימות גדול שזה בחי' החמשה תפלות של יו"כ ואז נמתקין כל הדינים וזוכין לסליחת עוונות, וע"כ גם הבינונים אם זכו לעשו"ת תשובה בעשי"ת ועיקר התשובה הוא הכנעתה ולב נשבר באמת היפוך הגאוה וע"כ נכתבין גם הם לחיים, וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומבואר בזוה"ק כי תרועה היא בחי' יעקב כי בזה מעוררין מדתו של יעקב להעלות המלכות לבחי' בית, גם ע"י התרועה נתבטל הגאוה והע"ז בבחי' בתרועה דאיהי רוחא איתעביר אל אחר ועי"ז נמתקין כל הקיטרוגים והדינים, ומחמת שעיקר בחי' התרועה דאיהי רוחא הוא אצל הצדיק הגדול

במעלה שהוא בח' איש אשר רוחו בו וכמבפ"נ ע"כ החיוב אז ביותר לבוא על ר"ה אל הצדיק ולהתקרב אליו ולהתקשר בו בכדי להמשיך ממנו הארת הרוח הקודש שמבו עד שיזכה לבטל הגאוה בשלימות ולהמשיך בחי' הארת ידין ורגלין שיהיו כולם בבחי' חסדים ולבטל כל הקטרוגים ולהמתיק כל הדינים:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מצוות תקיעת שופר שבטבעו להחריד לב האדם ולהכניע ולהשפיל גאונו וזדון לבו של האדם כמובן בפסוקים הרבה, וע"כ השופר מצותו שיהיו של איל וכפוף ודרז"ל ע"ז כמה דכייף אינש דעתיה טפי מעלי כי העיקר הוא הכנעת הלב באמת, וע"כ מצותו בשל איל לזכור עקדתו של יצחק שפשט צווארו על גבי המזבח לישחט בשביל לקיים מצוות בוראו כי זה עיקר שלימות ההכנעה וביטול הגאוה עד שיהיה כאין ואפס ממש נגד רצון בוראו וימסור נפשו בכל עת על קדושת שמו ית', ומחמת שע"י התרועה נתבטל הע"ז שעיקר אחיזתה בבחי' רגלין בחי' רגליה יורדת מות אך אעפי"כ ממילא נעשה איזה פגם ח"ו גם בבחי' ידין וע"כ ע"י התרועה דאיהי רוחא בחי' הרוח שבלב העליון כביכול עי"ז נתעלין הרגלין בבחי' לבו נשא את רגליו וגם נתגלה הארת הידים, וממילא מובן כי בתחלה נתגלה הארת הידים שזה בחי' מחאת כפים מאחר שאין שם אחיזה להסט"א כ"כ, וגם כי הם סמוכין ביותר להרוח שבלב וכנראה בחוש שבשעת שמחה שנתעורר הרוח החיוני שבלב אזי בנקל וקרוב יותר שימחא האדם בכפים מחמת שמחה ממה שיתעורר גם לריקודין ברגין ממש, וזה בחי' שברים ותרועה שברים הוא גנוחי גנח שזה בחי' מה שמתאנח על פגם בחי' הידין שאין שם אחיזת הסט"א כ"כ רק אעפי"כ מתאנח וגונח על פגם ומיעוט הארתם ותרועה הוא יילולי יייליל בקולות קצרות ותכופות מחמת גודל הצער והכאב שזה כנגד בחי' פגם הרגלין שיש בהם אחיזה ביותר לסטרא דמותא ח"ו, ושניהם הם בחי' לב נשבר ונדכה בחי' רוח נשברה, ועי"ז בא אח"כ שמחה כמובא במ"א שאר לב נשבר בא שמחה שזה בחי' אשרי העם יודעי תרועה וסמוך לי' בשמך יגילון כל היום וע"י השמחה הבאה מהרוח שבלב עי"ז נתגלה הארת הידים ונתעלין הרגלין וע"כ שברים קודם לתרועה, וזהו שארז"ל כי תרועה מרמז על התורה כי התורה ג"כ כלולה מכל הבחינות הנ"ל כמבואר בפנים, ומחמת שעיקר המשכת תיקונים אלו הוא ע"י התקרבות אל הצדיק כנ"ל וההתקרבות אל הצדיק הוא בבחי' תקיעה פשוטה כמבואר בפרשת חצוצרות וכמובא לעיל וע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, ומבואר בכוונות כי פסוקי מלכיות הוא להעלות נה"י דנוקבא בחג"ת דז"א שזה בחי' שעולין הרגלין בבחי' לבו נשא את רגליו ונעשין בבחי' חסדים שהם בחי' חג"ת כידוע ואז הרגלין הם בבחי' רגלי חסידיו המבפ"נ, ופסוקי זכרונות הוא להעלות חג"ת וכו' שזה בחי' התגלות הארת הידים המבפ"נ, ופסוקי שופרות הוא להעלות וכו' בנה"י דאימא ששם בחי' השופר הגדול (עיין סידור קול יעקב)היינו ששם שורש הרוח שבלב הנ"ל בחי' ורוח להולכים בה המבואר במ"א, וזה ג"כ בחי' השפוטה לפניה שמורה על ההתקרבות להצדיק וע"י הרוח הקודש שלו נשבר הרוח גבוה אל אחר שזה בחי' תרועה, ואח"כ תוקעין עוד תקיעה פשוטה כי אחר שנשבר הרוח גבוה זוכה להתקשר ביותר אל אור הרוח הקודש שבלב הצדיק, וזה שאמרז"ל אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם כי כ"ז אנו עוסקין בבנין המלכות דקדושה ולהעלותה מהר ושדה לבחי' בית, ואפשר שזה בעצמו כנגד הג' בחי' עליות הנ"ל, וזה זכרונות כדי שיבוא זכרוניכם לפני לטובה זה כנגד בחי' ההתקרבות להצדיק ועי"ז נשבר הרוח גבוה ונעשה שפל רוח ונמתקין כל הדינים ונזכרים לטובה שזה בחי' שבשפלינו זכר לנו. וע"כ מתפללין בהברכה זו לזכור לנו עקידת יצחק שעי"ז נמתק הדין בשרשו העליון ע"י חסד דאברהם שעי"ז עיקר תיקון המלכות כ"ש והוכן בחסד כסא, וע"כ אמר אז אברהם בהר ה' יראה כי אז התחיל המלכות לעלות לבחי' הר ה' ואח"כ ע"י יצחק עלתה לבחי' שדה עד שע"י יעקב עלתה לבחי' בית וזה שסיימו רז"ל ובמה בשופר כי ע"י שופר ממשיכין כל התיקונים הנ"ל, וע"כ בשבת שאז עולה המלכות ממילא בעליות גדולות ע"י סוד קדושת שבת בסוד אם תשוב משבת רגליך וכמבואר במ"א ע"כאין תוקעין אז שמא יבוא עי"ז לחילול שבת ואתי לאתויי ד' אמות ברה"ר ועי"ז יפגום ביותר בכל העליות הנ"ל, וע"כ בברכתשופרות מזכירין פסוקי שופרות של מתן תורה כי התורה כלולה מכל הנ"ל, ומתפללין שם על קיבוץ גליות והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם כ יאז תעלה המלכות בשלימות עלייתה לבחי' בית שזה בחי' יעקב קראו בית שמרמז על בנין הבית שלעתיד, וזה בחי' זכרון תרועה הנאמר בר"ה ודרז"ל שזה כשחל ר"ה בשבת שאז מזכירין אבל לא תוקעין כי זכרון מרמז על הצדיק בחי' זכר צדיק לברכה שעל ידו זוכין לתרועה דאיהי רוחא כנ"ל וע"כ כשחל בשבת שהוא כנגד בחי' יוסף הצדיק כמבואר בזוה"קאנו חוששין שמא יבוא לחלל שבת ויפגום בכל התיקונים הנ"ל וע"כ מזכירן אבל לא תוקעין:

ד"ה ועל כן

ועל כן נוהגין לילך בערב ר"ה להתפלל על קברי צדיקים כי כל צדיק אמיתי יש בו מבחי' משה רבינו ע"ה כמובן בדבריו ז"ל בכמה מקומות וע"כ כמו שקברו של משה מבטל כח הע"ז של פעור וממתיק החרון אף שנתעורר עי"ז כמו כן גם קברי שאר הצדיקי אמת הגדולין במעלה יש להם מבחי' זאת וע"כ הולכין בערב ר"ה על קברי צדיקים לעורר אותם שיתפללו ג"כ בעדינו לבטל הגאוה והע"ז ושיתביטל החרון אף ויומתקו כל הדינים מעלינו, וזה בחי' הקיצו ורננו שוכני עפר ודרז"ל אלו שנעשו שכנים לעפר בחייהם היינו שהיו ענווים ושפלים וזכו לשבר הגאוה בשלימות בחייהם בבחי' תרועה הנ"ל צדיקים אלו יש להם כח לבטל סטרא דמותא גם אחר הסתלקותם אדרבא גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם ולדמו רז"ל דבר זה ממה שנגעו עצמות אדם מת בעצמות אלישע וקם בתחיה והלך לו כי הצדיק הוא איש אשר רוח בו והוא קוצא דאות ד' שממנו נמשכין ד' רוחות כ"ש מארבע רוחות בואי הרוח ופסוק זה נאמר לענין המתים שהחיה יחזקאל, וזה שארז"ל למה נסמכה פרשת פרה לפרשת מיתת מרים לומר לך וכו' כך מיתתצדיקים מכפרת כי הצדיקים במיתתם דייקא ממתיקין הדינים בשרשם ומבטלין עי"ז סטרא דמותא שזה ג"כ בחי' טהרת הפרה אדומה כידוע, וע"כ נקבע ר"ה בר"ח שאז נמשך בחי' תיקון המלכות בחי' ושדר לי' סימנא דוד מלך ישראל חי וקים שארז"ל וכמובא, וגם ר"ה הוא יסו ראשון לעשי"ת וע"כ נקבע בר"ח שאז הוא שורש התשובה כמבפ"נ:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל עשי"ת וע"י כל זה מתקנין כל הפגמים שפגמו בבחי' המלכות דק' ומעלין אותה מבחי' רגליה יורדת מולת, כי ע"י תשובה זוכין לחיים כ"ש שובו וחיו וכתיב כי לא אחפוץ במות המת כ"א בשוב רשע מדרכו וחיה, עד שביו"כ נמתקין כל הדינים בשרשם ע"י הארת אימא עילאה ששם שורש הרוח דקדושה הנ"ל, וע"כ נקרא יו"כ יום חתונתו זו מתן תורה היינו הלוחות שניות שניתנו בו שהם כלל התורה שהוא בחי' הארת הרוח הנ"ל בבחי' ידין ורגין שהם בחי' מרדכי ואסתר שעי"ז נעשה יחוד קוב"ה וכשכינתיה בחי' השוו אשה לאיש המבפ"נ וזה בחי' חתונה, וביום שמחת לבו זה בנין ביהמק"ד בחי' חנוכת הבית שהיה ביו"כ כיאז עולה המלכות בשלימות מבחי' הר ושדה לבחי' בית, וזהו שדרז"ל יום כפורים שנמשך ביו"כ בחי' הארת פורים כי כל התיקונים הנ"ל נמשכין בפורים כמבפ"נ נמשכין ג"כ ביו"כ, וע"כ

קורין בו ג"כ מענין מיתת בני אהרן ולמדו רז"ל מזה ג"כ שמיתת הצדיקים מכפרת היינו כנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין החסדים ליכנס כי כשנתבטל הע"ז ונמתק החרון אף ונתרבה האמונה בעולם עי"ז נמשכין חסדים בעולם בבחי' להגיד בבוקר ואמונתך בלילות וכתיב זכר חסדו ואמונתו וכו', עד שביום ראשון של סוכות נכנס החסד הגדול הפנימי וכן של המקיפים ואז נכנסין לסוכה שמרמזת לבינה עילאה ששם שורש הרוח הנ"ל וכן למלכות סוכת דוד שהיא בחי' התפלה וכן הבית המקדש נקרא סוכה כ"ש ויהי בשלם סוכו וכו', ואז השמחה גדולה מאד ובשמחת בית השואבה היו מרקדין ושואבין ממנה רוח הקודש כי כל השמחה והריקודין נמשכין מבחי' רוח-הקודש הנ"ל, ובחי' סוכה הוא אותיות כ"ו ה"ס בחי' יחוד קוב"ה ושכינתיה בחי' השוו אשה לאיש הנ"ל, וע"כ מקריבין אז שבעים פרים כנגד האומות כי ע"י כל הנ"ל גם העכו"ם מכירים ויודעים גדולתו ית' כמבפ"נ שזה ע"י בחי' יעקב שנאמר אצלו ויעקב נסע סוכותה בחי' סוכות הנ"ל ויבן לו בית כי העלה המלכות לבחי' בית כנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מינים שלוקחין אז ושמחין בהם כ"ש ושמחתם לפני ה' א', פרי עץ הדר זה בחי' מלכות בחי' הדר מלכות בחי' וכבוד הדר מלכותו, כפות תמרים זה בחי' הצדיק בחי' צדיק כתמר יפרח שעל ידו עיקר עליית המלכות שהיא בחי' התפלה, ענף עץ עבות כנגד חג"ת בחי' ידין, ערבי נחל כנגד נצח הוד בחי' רגלין, וכן מבואר שהם כנגד כל הבחינות הנ"ל זדעיר אין כאן מקום לבאר בזה, ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם וכו' שהוא היה הראשון שתיקן תפלת שחרית ועסק בתפלה להעלות אותה וקרא למקום התפלה הר, כפות תמרים זה יצחק וכו' שקראו שדה, ענף עץ עבות זה יעקב וכו' שקראו בית, וערבי נחל זה יוסף וכו' בחי' הצדיק איש אשר רוח בו שעל ידועיקר עליות התפלה והמשכת כל התיקונים הנ"ל, ועוד דרשו שפרי עץ הדר זו שרה שהיא בחי' מלכות כידוע ועליה נאמר השב אשת האיש המבפ"נ, כפות תמרים זו רבקה וכו' שהיא מבחי' בינה בסוד ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בחי' בן ארבעים לבינה (עיין ליקוטי תורה להאריז"ל) ובינה לבא ששם שורש הרוח הקודש הנ"ל וע"כ נולד ממנה יעקב שהוא בחי' תרועה דאיהו רוחא שמבטל כח הע"ז והגאוה של מלכות דסט"א בחי' עשו, וענף עץ עבות זו לאה שעומדת נגד חג"ת כידוע, וערבי נחל זו רחל שעומד כנגד נה"י, ועוד דרשו שמרמזין הד' מניים על הסנהדרין וכו' כי הם יושבין על המשפט וכמובא

גם בפנים פסוק זה, ועוד דרשו שזה בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' שזה בחי' שלימות התפלה, וזה שאמרו אתרוג דומה ללב ששם משכן הרוח דנשיב בידין וברגלין, לולב דומה לשדרה שהוא בחי' הצדיק חי עלמין שהוא איש אשר רוח בו שעוסק להמשיך בחי' הרוח הזה, הדס דומה לעינים שהיא בחי' התורה שבנגלה שהיא בחי' עין בעין כמבפ"נ שהיא בחי' ידין, ערבה דומה לשפתים שהם בחי' נצח והוד העליונים בחי' רגלין בחי' נסתר כמבפ"נ, וע"כ מסיימין ההושענות שאומרין עם הד' מינים למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים וכו' כי ע"י המשכת התיקונים הנ"ל אז ימכירין אפי' העכו"ם בגדולת הבורא ית':

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זווגא דמטרוניתא פניף בפנים שאז המלכות בבחי' בית כנ"ל בשם כתבי האריז"ל, ואז מסיימין התורה בלמ"ד ומתחילין בבי"ת שזה מרמז שהתורה היא בחי' לב ששם משכן הרוח דנשיב בידין ורגלין בחי' הרוח הזה, הדס דומה לעינים שהיא בחי' התורה שבנגלה שהיא בחי' עין בעין הרוח חיים שבתורה ע"י הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, ועי"ז נעשה בחי' ריקודין והמחאת כף וע"כ כל ישראל שמחין אז הרבה בריקודין והמחאת כף הרבה מאד, וזה בחי' מה שמובא בכוונות כי אז הנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל היינו כי אז משפיע הצדיק ומזריע ומאיר בלב ישראל הארת הרוח הקודש שבו באופן שתתבטל מהם הגאוה לגמרי ואז בטוחים שלא יפלו ממדריגתן לעולם, כי עיקר הנפילה של האדם הוא ע"י גדלות כמבואר במ"א, וזה בחי' בנין הבית שלעתיד שלא יפול ולא יחרב לעולם, וזה בראשית ברא אלהים את השמים שהן בחי' ידין בחי' כי אשא אל שמים ידי כמבואר במאמר ביכורים הסתרה סי' נ"ו וע"פ פשוטו ג"כ כי שמים הם בחי' אש ומים מעורבין שזה בחי' חג"ת בחי' ידין, ואת הארץ בחי' רגלין בחי' והארץ הדום רגלי, והארץ היתה תהו ובוהו וכו' בחי' הארבע מלכיות בחי' גאוה דסט"א שעיקר אחיזתן בבחי' רגלין בחי' ארץ, והתיקון הוא ע"י ורוח אלהים מרחפת על פני המים זה בחי' הרו חהקודש הנ"ל הגנוז בהתורה שנמשלה למים, רק עיקר הארת הרוח הנ"ל מקבלין ע"י הצדיק שהוא איש אשר רוח בו וזה שדרשו ורוח א' מרחפת דא רוחו של משיח שנאמר בו ונחה עליו רוח ה' וכו' זה בחי' הצדיק הדור הגדול במעלה שהוא בחי' משה משיח כנ"ל, ואז ויאמר א' יהי אור ויהי אור שני פעמים או"ר הוא בחי' בי"ת כמובא בכתבים כי עי"ז עולה המלכות לבחי' בית כנ"ל, וזהו שארז"ל בזכות ולקחתם וכו' אני נגלה לכם ראשון זה בחי' התגלות הבורא ית' לישראל בהתגלות גדול עד שעי"ז ידעו הכל את ה ', ופורע לכם מן הראשון זה עשו שממנו יצא עמלק והמן

שהו אבחי' גאוה מלכות דסט"א, ובונה לכם ראשון זה בית המקדש היינו עליות התפלה לבחי' בית, ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח שהוא יזכה לבחי' רוח הקודש הנ"ל, בשלימות שעי"ז נתתקן הכל כנ"ל:

סי' יא אני ה' הוא שמי

ד"ה בר"ה עוסקין

בר"ה עוסקין כל ישראל שיהיו נעשה בחי' יחודא עילאה ויחודא תתאה כמובן בכתבי האריז"ל וביותר מבואר בזה בספר ברית כהונת עולם, ושני יחודים אלו הם סוד שמע ישראל וברוך שם וכו' והם עיקר פסוקי קבלת מלכות שמים שבזה עוסקין ביותר בר"ה, וכמו שאר" אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם וזה ג"כ בחי' תקיעת שופר של ר"ה כמבואר בספר ברית כהונת עולם הנ"ל, והנה מבואר בפנים שע"י שישראל גורמין שני יחודים הנ"ל ע"י שנזהרין כולם בשמירת הברית הן בזיווג של חול הן אותן שזיווגם משבת לשבת עי"ז נשלם כבוד ה' ית' בשלימות, גם צריכין ליזהר מאד מגיאו תרק שיהיה'כבודו כאין נגד כבוד השי"ת ועי"ז נשלם הדיבור שהוא בחי' מלכות פה וזוכים עי"ז לדיבורים המאירים לו לתשובה ועי"ז זוכה לתבונת התורה לעומקא, והנה ר"ה הוא יום ראשון לעי"ת ואז אנו עוסקין בבנין המלכות שהוא בחי' הדיבור המאיר ומתפללין הרבה על התגלות מלכותו וכבודו ית', וזה בחי' המלך הקדוש שאומרין אז המלך הוא בחי' הכבוד בחי' מי זה מלך הכבוד והקדוש הוא בחי' הוא"ו של כבו"ד שהוא בחי' קדושת הברית שהוא עיקר הקדושה כמבפ"נ, וקדוש זאת ממשיכין ישראל על עצמן ממה שדביקין בקדושתו ית' בבחי' קדושים תהיו כיקדוש אני כמבוא, וגם כי סילוקא דיסודא הוא עד המוחין שהם בחי' קודש וכמבואר במ"א, וזה שאומרין בברכת אתה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה וכו', וזה שמתפללין ובכן יתקדש שמך וכו' נגד בחי' קדושה הנ"ל ובכן תן פחדך נגד בחי' כבוד הנ"ל בחי' ליראה את השם הנכבד, ואח"כ מתפללין ובכן תן כבוד ה' לעמך שגם ישראל יכו לבחי' כבוד הנ"ל וזה תהלה ליראיך תהלה היא בחי' הדיבור כמבפ"נ ותקוה טובה וכו' זה כנגד בחי' יצירה ועשיה שהם בחי' תיק לאותיות ו"ה כמבואר בכוונות זה בחי' יחודא תתאה בחי' מט"ט המקנן ביצירה וכו', ועל יחוד זה צריכין להתפלל ביותר כי לא אבו בעיר עד דבקרבך קדוש כשארז"ל וכמובן גם בפנים כשנשאו דשאים וכו' אז דיקא אמר שר העולם יהיה כבוד ה' לעולם, וזהו ופתחון פה למיחלים לך כי אז דייקא נפתח הפה והדיבור כמובן בפנים, וזה שמחה לארצך וכו' וצמיחת קרן לדוד עבדך וכו' כי בזה תלוי הגאולה כמובן בפנים,

וזה ובכן צדיקם יראו וישמחו צדיק הוא מאן דנטיר ברית כידוע, ותמלוך בחי' התגלות מלכותו וכבודו ית', וזה קדוש אתה בחי' קדושה הנ"ל, ונורא שמך בחי' הכבוד הנ"ל בחי' ליראה את השם הנכבד והנורא בחי' מוראה של מלכות, ואין אלהים מבלעדיך כי זה בחי' שיש די באלהותו לכל בריה כמבפ"נ, (וזה בחי' לתקן עולם במלכות שדי), ומסיימין בברכת הלך הקדות כנ"ל, ומחמת שעוסקין אז בבנין המלכות והתגלות הכבוד דקודשה ע"כ נתעורר אז ביותר לעומת זה הדינין והקטרוגים ממה שפגמו במלכות דקדושה, והעיקר ע"י הגיאות והרדיפה אחר הכבוד כמבפ"נ. ע"כ ציוה עלינו השי"ת לתקוע בשופר שבטבעו להחריד לב האדם ולהכניע גאותו, וזה יום תרועה יהיה לכם כי תרועה היא בחי' ביטול ושבירת הגאוה כמבואר במאמר משפטים סי' יו"ד, וע"כ תרועה היא בחי' יעקב שהוא בחי' עקב ענוה יראת ה', והוא זכה לתקן בחי' השני יחודים הנ"ל כמו שארז"ל שהשבטים אמרו שמע ישראל וכו' והואאמר בשכמל"ו, ומחמת ששם צריכין שמירה ביותר כנ"ל ע"כ אומרין אותו בחשאי משום שאמרו יעקב כשארז"ל, וזהו שארז"ל שתרועה אותיות תור"ה עיי"ן בחי' הע' פנים לתורה כי ע"י כ"ז זוכין לבוא לתבונת התורה לעומקה, וע"כ תוקעין בשופר שמרמז על בינה היינו כנ"ל, ומחמת שצריכין לזה לבטל הגאוה ולתקן פגם הברית ע"כ תקנו רז"ל לתקוע שברים ותרועה, שברים הוא כנגד ביטול הגאוה בבחי' לפני שבר יגבה לב איש וכן לפני שבר גאון, ותרועה הוא יילולי יליל זה כנגד פגם הברית שבא מהקליפה שנקראת לילית מפני שמיללת כמובא, ותחלה תוקעין שברים כי זה תלוי בזה בבחי' ואשת איש נפש יקרה תצוד כמובא בפנים גם מובא ששבריסתרועה הם כנגד יצירה ועשיה בחי' יחודא תתאה הנ"ל, וע"כ תוקעין פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה, תקיעה פשוטה אותיות תקיע"ה בחי' יחודא עילאה כמובן ואח"כ תרועה היא בחי' יחודא תתאה הנ"ל, ואח"כ תוקעין פשוטה לאחריה כילעתיד גם יחודא תתאה יהיה בבחי' אותיות י"ה כמובא בכתבים שזה בחי' ביום ההוא יהי"הה' אחד וכו' וע"כ אין תוקעין בשבת כי אז נמשכין כל הבחינות הנ"ל ע"י קדושת שבת בעצמו כמובא במ"א:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות כנגד בחי' הכבוד בחי' מלכות הנ"ל, זכרונות כנגד בח'י קדושת הברית הנ"ל, וע"כ מתחילין בפסוקי נח וגם את נח באהבה זכרת וכו' בהביאך את מי המבול וכו' מפני רוע מעלליהם שהיה העיקר בעוון פגם הברית ונח היה צדיק תמים שומר הברית, וכנברוב פסוקי זכרונות נזכר תיבת ברית (וזה בחי' זכר לעולם בריתו), שופרות הם כנגד בינה בחי' תבונת התורה לעומקא הנ"ל, וע"כ מדברשם הרבה מקול שופר של

מתן תורה וגם משופר של קיבוץ גליות שיהיה ג"כ ע"י תיקונים הנ"ל כנ"ל, ואז יזכו ישראל לתבונת התורה לעומקא הנ"ל, וע"כ מדבר שם הרבה מקול שופר של מתן תורה וגם משופר של קיבוץ גליות שיהיה ג"כ ע"י תיקונים הנ"ל כנ"ל, ואז יזכו ישראל לתבונת התורה לעומקא כמו שפירש"י על פסוק ישקני מנשיקות פיהו וכמבוא בזוה"ק ובדבריו ז"ל במאמר להמשיך השגחה סי' י"ג וכן בסי' ל"ג מענין התורה שתתגלה לעתיד:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל ימי העשרת ימי תשובה, ותשובה כוללת ג"כ בחי' שני היחודים הנ"ל שזה בחי' אותיות תשוב"ה תשו"ב ה"א כמובא, וזה בחי' שובו אלי בחי' יחודא תתאה ואשובה אליכם בחי' יחודא עילאה בחי' לא אבוא בירושלים שלמעלה וכו' כנ"ל, וע"י התשובה עי"ז הולכין ממדריגה למדריגה עד שבא לתבונת התורה לעומקא שזה בחי' יו"כ שניתנה בו התורה לוחות שניות והוא כנגד בחי' בינה כידוע ואז מאירין שני היחודיהנ"ל באור גדול וע"כ ואמרין אז גם בשכמל"ו בקול, וזה שדרז"ל (שבת קי"ט) לקדוש ה' מכובד זה יו"כ וכו' אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה כי אז נשלם אור הכבוד וגם הוא"ו של כבוד שהיא בחי' קדושה והכבוד והגאוה הוא בחי' לבושו של השי"ת בחי' ה' מלך גאות לבש כמבפ"נ ע"כ אמרה תורה כבדהו בכסות נקיה, וזה בחי' הנרות שמדליקין ביו"כ בחי' ע"כ באורים כבדו את ה' כמובא בשו"ע כי אז מאיר אור הכבוד בבחי' והארץ האירה מכבודו, וזוכים אז לדברדיבורים המאירים שזה בחי' התפלות והדיבורים קדושים שעוסקין בזה אז כל היום, וגם הוא"ו של כבוד שהיא בחי' הקדושה הנ"ל הוא בחי' ט"ל אורות שכנגד זה הם ל"ט מלאכות שבמשכן כמבפ"נ כי שם עיקר הקדושה והכבוד בחי' ונקדש בכבודי, וע"כ תיכף אחר יו"כ ציוה משה על מלאכת המשכן:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין לכנוס החסדים כי עיקר תיקון המלכות שהוא בחי' כבוד הוא ע"H החסדים כ"ש והוכן בחסד כסא וכמובא לעיל, וזה בחלי' כי לשמך תן כבוד על חסדך וכו' וזה בחי' יעלזו חסדים בכבוד, וכן שמירת הברית הוא בחי' חסדים בחי' שומר הברית והחסד וכתיבושמר ה' א' לך את הברית ואת החסד, וכן האור של הדיבור הוא בחי' חסד שהוא בחי' אור יום בחי' יומם יצוה ה' חסדו וכמובא בסי' י"ג, וזה בחי' להגיד בבוקר חסדך, וכן תבונת התורה שהוא בחי' שמים כמבפ"נ זה בחי' חסדים בחי' ה' בהשמים חסדך, וזה בחי' לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו, עד שביום ראשון של סוכות נמשכין חסדים גדולים מאד ואז נכנסין לסוכה שהיא בחי' סוכה עליונה בחי' בינה

בחי' תבונת התורה הנ"ל, וסוכהתתאה היא בחי' סגוכת דוד בחי' מלכות בחי' כבוד הנ"ל, והם בעצמם הם בחי' שני היחודים הנ"ל רק מחמת שעיקר עבודתינו הוא בבחי' היחודא תתאה הנ"ל,וה בחי' סוכה שהן אותיותך כ"ו ה"ס כמובא בזוה"ק, וע"כ ארז"ל תשבו כעין תדורו איש ואשתו וכו' שזה בחי' היחודא תתאה הנ"ל, וע"כ צריכין ליזהר בכבוד הסוכה ואסור לעשו"ת בה תשמיש בזוי כמבואר בשו"ע, כי הוא בחי' כבוד הנ"ל, וגם אסור ליהנות מעצי הסוכה כל שבעה דחיילא קדושה עלייהו וכמו שארז"ל כי היא בבחי' קדושה הנ"ל שהוא בחי' הוא"ו של כבוד, וע"כ צריכין לדבר בה רק דברי קדושה בחי' דיבורים המאירים הנ"ל, זוה בחי' השמחה של סוכות בחי' יעלזו חסידים בכבוד וכתיב לכן שמח לבי ויגל כבודי, וגם הדיבור המאיר הוא בחי' שמחה בחי'שמחה לאיש במענה פיו וכן תבונת התורה לעומקה היא בחי' שמחה וזה בחי' (משלי כ"ג) בני אם חכם לבך (בחי' בינהלבא) ישמח לבי גם אני ותעלוזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים בחי' הדיבור הנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מינים שבלולב שמרמזין על ארבע אותיות השם הק' שהם בחי' יחודא עילאה ויחודא תתאה שעי"ז זוכין לדיבורים המאירים, וע"כ אומרים בהם את החלל וע"כ מברכין על נטילת לולב שהוא כנגד הוא"ו בחי' שמירת הברית שכולל שני היחודים הנ"ל כמבפ"נ, גם כי פרי עץ הדר מרמז על בחי' מלכות בחי' כבוד בחי' כבוד הדר מלכותו, וזה בחי' הוד והדר לבשת בחי' ה' מלך גאות לבש הנ"ל, כפות תמרים בחי' צדיק כתמר יפרח בחי' שמירת הברית, ענף עץ עבות ואר"ל הדס דומה לעינים זה בחי' תב ונת התורה שכולל כל העיי"ן פנים לתורה, וזה בחי' גל עיני ואביטה נפלאות מתורתיך, ערבה דומה לשפתים זה בחי' הדיבורים המאירים הנ"ל, ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם שהדרו הקב"ה בשיבה טובה זה בחי' כבוד בחי' ונגד זקיניו כבוד, וע"כ הוא הראשון שנאמר בו איך שהיה כבודו לאין נגד השי"ת כ"ש ואנכי עפר ואפר וכמו שארז"ל, כפות תמרים זה יצחק וכו' יצחק ורבקה הם מבחי' בינה כמבואר בליקוטי תורה להאריז"ל, פ' תולדות זה בחי' תבונות התורה, ענף עץ עבות זה יעקב שזכה לבחי' דיבור המאיר בחי' וזאת אשר דיבר להם אביהם וכמובן במאמר רומה על השמים סי' ע"ד ונתקיים בו לא ימיש ספר התורה הזה מפיך וכו' ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם כי השארת דיבוריו הק' נשאר אצל כל זרעו אחריו לדורותעולם, והוא בעצמו היה זרע זרעו של אברהם שממנו התחילה התורה להאיר בעולם בבחי' שני אלפים תורה שארז"ל ועיין פנים מובא פסוק זה לא ימיש וכו' ותבין ביותר, וערבי נחל זה יוסף בחי' שמירת הברית הנ"ל, ועוד יש

לפרש גם באופן אחר ומכוון ג"כ לענינינו, ועוד דרשו פרי עץ הדר זו שרה בחי' מלכות בחי' כבוד, כפות תמרים זו רבקה בחי' תבונת התורה כנ"ל, ענף עץ עבות זו לאה בחי' עלמא דאתכסיא בחי' קבלה בחי' יחודא עילאה, וע"כ באמת היה יוסף עתיד לצאת ממנה אלא שהתפללה לאה כשארז"ל ויצא מרחל בחי' עלמא דאתגליא בחי' הלכה בחי' יחודא תתאה ששם צריכין שמירה ביותר, וע"כ מסר יעקב כל חכמתו ליוסף כי היה כלול משני בחי' היהודים הנ"ל שהם בחי' הלכה וקבלה רזין ורזין דרזין, ויעקב בעצמו שזכה לייחד שני היחודים הנ"ל ע"כ נשא את לאה ואת רחל, ועוד דרשו שמרמזין על הסנהדרין שהם עוסקין לגלות תבונת התורה בהלכה ובקבלה, ועוד דרשו שמרמז על בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' כי אתרוג דומה ללב ששם עיקר שלימות הכבוד לכבד את ה' בכל לבו שלא ייה בבחי' בשפתיו כבדוני וכו' כמבואר במאמר להמשיך שלום סי' י"ד וכבוד גימט' לב כידוע, לולב דומה לשדרה שדרך שם נמשכת טיפת ההולדה בחי' שמירת הברית וע"כ יש בה ח"י חוליות נגד בחי' צדיק ח"י עלמין כידוע, הדס דומה לעינים וערבה לשפתים מבואר כבר לעיל, וזה שמובא בכוונת הנענועים לכוין ששה צירופי השם יה"ו שהם במילואם גימט' ט"ל בחי' הטל אורות הנ"ל הכלולים בהוא"ו של כבוד שזה בחי' הלולב כנ"ל:

ד"ה ואח"כ בשמיני

ואח"כ בשמיני עצרת אז נשלמים היחודים הק' בשלימות ואז זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים וע"ז באים לתבונת התורה לעומקא, וע"כ כל ישראל עולין אז לתורה ונותנין כבוד לתורה כי נשלם אז הכבוד דקדושה בשלימות, ואז השמחה גדולה מאד כי ע"י כל התיקונים הנ"ל נעשה שמחה כנ"ל, וזה בחי' ישמחו השמים ותגל הארץ שמרומז בר"ת השם הק' הכולל שני היחודים הנ"ל כי אז השמחה בשלימות, וע"כ מסיימין אז התורה בענין שבירת הלוחות כי הלוחות הם סוד אותיות ו"ה כמו שארז"ל על פסוק והלוחות מעשה אלהים המה וכשראה משה מעשה העגל וארז"ל שלא עשו זו המעשה אלא כדי להתיר להם עריות ובזה פגמו העיקר בבחי' יחודא תתאה אותיות ו"ה וע"כ שיבר משה את הלוחות, וגם כי עי"ז נתרחקו מבחי' תבונת התורה ביותר שזה בעצמו בחי' הלוחות שהיו מבחי' בינה כידוע ועיין ליקוטי תורה להאריז"ל פ' כי תשא ועיין שם גם בסוד המסווה של משה ועיין מגלה עמוקות אופן קכ"ה מבואר שם ג"כ מענין הלוחות ומכוון ג"כ לענינינו, ואח"כ התפלל משה הרבה עד שזכה לתקן היחודים הנ"ל ולזכות את ישראל בתבונות התורה ואז קיבל הלוחות שניות וזה שמתחילין תיכף אח"כ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ מרמז על שני היחודים הנ"ל עיין מגלה עמוקות אופן

רכ"ז וגם באופן קכ"ה הנ"ל, וזה והארץ היתה תוהו ובוהו וכו' מרמז על הד' מלכיות דסט"א הרוצים להפריד ח"ו בחי' היחודים הנ"ל, ורוח א' מרחפת על פני המיים זה רוחו של משיח שהוא יתקן היחודים הנ"ל בשלימות ויזכה את ישראל לתבונות התורה לעומקא שזה בחי' התגלות התורה שיהיה אז כי הוא יזכה בשלימות לרוח חכמה ובינה כ"ש ונחה עליו רוח ה' וכו' וזה ויאמר אלהים יהי אור דא רז בחי' רזין ורזין דרזין הנ"ל ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד בחי' שלימות היחודים הנ"ל שזה בחי' כל מעשה בראשית עד הפרשה של קדושת שבת כמבפ"נ, וזהו שארז"ל בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון כי כשפוגמין ח"ו בבחי' היחודים הנ"ל והעיקר בבחי' יחודא תתאה בחי' הלבשת הנהגתו ית' בבחי' מט"ט שהוא בחי' כנף כמבפ"נ אזי נשתלשל מזה בחי' הסתרת פנים ח"ו כי הוא בעצמו בבחי' הלבשה והסתרה כמובן במאמר זה על מאמר רז"ל עוף אחד יש בשעה שמפריש את כנפיו הוא מחשיך את השמש, ועיין עוד במאמר אית לן בירא בדברא סי' ל"א, וע"כ באמת טעה אחר על ידו וקיצץ בנטיעות ר"ל אבל בזכות הד' מינים שמרמזין על שלימות התיקונים הנ"ל ע"כ זוכין עי"ז להתגלות אלהותו ית' בבחי' ולא יכנף עוד את מורך שיהיו לעתיד לבוא, ואז יזכו לתבונת התורה לעומקא שזה ג"כ בחי' התגלות אלהותו שבפנימיות התורה כמבואר במ"א, וזה בחי' והיו עיניך רואות את מורך שעי"ז זוכין לתבונת התורה לעומקא כשארז"ל וכמו שאמר רבי האי דמחדדנא טפי וכו', וזה ופורע לכם מן הראשון זה עשו בחי' מלכות דסט"א שהוא היפוך מכל הנ"ל שזה בחי' כי יד על כס י"ה אין השם שלם וכו', וכמו שארז"ל כל זמין שזרעו של עמלק קיים כאילו כנף מכסה את הפנים, וה ובונה לכם ראשון זה בית המקדש זה בחי' הט"ל אורות שהם בחי' הלט מלאכות שבמשכן שנקרא מקדש כמו שארז"ל, וגם כי שם עיקר המשכת כל התיקונים הנ"ל כי שם עיקר התגלות כבודו ית' ושם עיקר המשכת היחודים הנ"ל בחי' חדר המטות שנקרא הביהמק"ד כשארז"ל והכהנים העוסקין בעבודה מוזהרין ביותר על קדושת הברית, ושם עיקר המשכת תבונת התורה בחי' כי מציון תצא תורה ע"י הסנהדרין היושבין בלשכת הגזית, וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח כי הוא ימשיך כל התיקונים הנ"ל בתכלית השלימות: (בדרוש הזה יש דברים סתומים במקצת וזה מחמת שבפירוש שני היחודים הנ"ל אי אפשר לבאר כל כך וק"ל):

סי' יב תהלה לדוד

ד"ה בר"ה עוסקין

בר"ה עוסקין כל ישראל בבנין המלכות דקדושה ע"י אור הבינה אימא עילאה שזה סוד השופר כמבואר בכוונות. ואח"כ מעלין אותה ממעלה למעלה לבחי' חיבוק ונישוק וזיווג עד שבשמיני עצרת אז הוא זווגא דמטרוניתא פב"פ כמובא לעיל כ"פ, וזה בחי' כל הענין המבואר בפנים במאמר הנ"ל, ומחמת שעיקר התיקון להביא אותה לבחי' שכינתא בין תריא צדיקיא יתבא שהיא בחי' צדיק העליון וצדיק התחתון המעלה להשכינה מ"נ כדי שתתדבק, ע"כ צריכין לנסוע ולבוא אל הצדיק הדור על ר"ה ואשרי למי שזוכה לשמוע בר"ה חידושי תורה מהצדיק, ועכ"פ נוהגין כל ישראל להתפלל על קברי צדיקים בערב ר"ה כי מקום גניזתם הוא בחי' צדיקים ירשו ארץ שזה בחי' עליית השכינה הנ"ל כמבפ"נ ועיין ליקות"נ סי' ק"ט, וגם כי ע"י הפגם של הלימוד שלא לשמה עי"ז נעשה פירוד ח"ו בין התורה שבע"פ להצדיק שחידש זאת התורה ואינה נכנסת עמו לקבורה כמבפ"נ, וע"כ קודם ר"ה שעוסקין לתקן זאת כנ"ל הולכין להתפלל וללמוד על קברי הצדיקים, וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומובא בזוה"ק שמרמז על מדתו של יעקב וכן קול השופר מרמז על זה כי יעקב הוא בחי' הצדיק המחדש חידושין דאורייתא בחי' תורה שבע"פ בחי' מלכות ולומד תורתו לשמה כמבפ"נ, וזה בחי' אברהם יצחק יעקב דוד שמרמזין בהתקיעות כמובא, דוד הוא בחי' מלכות בחי' התורה שבע"פ ותיקונה ועלייתה ע"י אברהם שהוא בחי' חסד ואהבה כמבפ"נ. ויצחק הוא בחי' השמחה בחי' וקראת את שמו יצחק על שם הצחוק והשמחה שזה בחי' שמחין ביסורין המבפ"נ כי יצחק הוא הראשון שביקש להתפלל על היסורין כשארז"ל, גם יצחק הוא מבחי' בינה כמובא לעיל בשם הליקויטי תורה להאריז"ל, וזה בחי' נתת שמחה בלבי המ בפ"נ, יעקב הוא בחי' החכמה כ"ש ויעקבני ותרגומו וחכמני וכמבואר בדבריו ז"ל בסי' א' ובסי' ע"ד שעי"ז עיקר בנינה עד שראויה לזיווג כביכול כמבפ"נ, ומחמת שהנשיקין הם ע"י חכמה ע,כ נאמר אצל יעקב בפירוש וישק יעקב לרחל, ועי"ז ממילא נתעורר זיווגא דגופא בגופא בחי' שכינתא בין תרין צדיקיא יתבא, וזה ג"כ סוד יעקב ששרשו בהדעת שמשם הזיווג, וע"כ זכה שיצאו ממנו יוסף ובנימין שהם סוד שני הצדיקים הנ"ל כידוע, וזה בחי' המלך הקדוש שממשיכין על המלכות אור החכמה שהיא בחי' קודש כידוע, וזה בחי' ובכן יתקדש שמך שהוא כנגד בחי' אברהם בחי' חסד ששרשו בחכמה שהיא בחי' שמחה בחי' וגילו ברעדה, ובכן תן כבוד כנגד יעקב בחי' כבוד חכמים ינחלו, ובכן צדיקים כנגד דוד, וזה בחי' צדי"ק וצד"ק המובא בכוונות היינו שמעלין המלכות בחי'

צדק אל בחי' צדיק וזה צדיקים תרי משמע כי שכינתא בין תרין צדיקיא יתבא כנ"ל, וזה ועולתה תקפץ פיה כי עכשיו ע"י שיונקין כביכול מבחי' המלכות תורה שבע"פ עי"ז יש להם פה לדבר על הצדיק עתק וכו' אבל כשמעלין אותה מביניהם אז ועולתה תקפץ פיה וכו' כי תעביר ממשלת זדון בחי' ביטול המלכות דסט"א שמתגרה בהאדם בגאוה וגדלות ומסיתו ללמוד שלא לשמהולדבר על הצדיק וכו' וזה ותמלוך וכו' בחי' עלדיית המלכות דקדושה לשלימותה, וזה בחי' תקיעת שופר כי ארז"ל תקיעת שופר חכמה ואינה מלאכה גם תקיעה היא מלשון זיווג כמבואר בכוונות כי ע"י החכמה מזדווגת בין תרין צדיקיא כנ"ל, וזה בחי' תקיעה תרועה תקיעה זה בחי' שכינתא בין תרין צדיקיא יתבא, כי תרועה הוא בחי' השכינה בחי' מלכות בחי' תורה שבע"פ כ"ש ותרועת מלך בו ותרגומו ושכינת מלכיהון בהון, וזהו שארז"ל שתרועה היא אותיות תור"ה עי"ן בחי' עיי"ן פנים לתורה שזה בחי' כלל תורה שבע"פ והיא יושבת בין צדיק עליון שחידש זאת התורה ועכשיו משפיע בה ובין הצדיק התחתון הלומד להתורה וכו' כמבפ"נ, וזה בחי' התקיעה שלפניה ושלאחריה, כי תקיעה היא בחי' ההתקשרות להצדיק כמובא לעיל כ"פ, וע"כ צריכין לתקוע שברים ותרועה כי מחמת שעוסקין בזה להעלות השכינה בחי' תורה שבע"פ מהגלות שהיה לה בפה הלומד שלא לשמה שעי"ז לא די' שגרם צער להשכינה כביכול אלא שמקבל כח עי"ז ויש לו פה לדבר על הצדיק עתק ורודף את הצדיק התחתון וחולק עליו, ולא עוד אלא שרודף גם הצדיק העליון שחידש זאת התורה. אלא שזאת הרדיפה נעשה ממילא לפי תומו מחמת שאין התנא שהוא הצדיק העליון יכול לסבול הנשיקין שלו ואינו יכול להתדבק עמו רוחא ברוחא, וכנגד זה תוקעין שברים ורתועה, שברים הוא גנוחי גנח בחי' האנחה שמתאנח הצדיק העליון על הלמדן שלומד תורתו שלא לשמה ועי"ז אינו יכול להתדבק עמו רוחא ברוחא וע,כ מתאנח ע"ז, כי האנחה הוא מוציא רוח ומכניס רוח היינו שמוציא התנא הצדיק העליון ומרחיק ממנו הרוח של הלומד שלא לשמה ומכניס בעצמו רוח דקדושה, גם כי ע"י האנחה שהיא בבחי' תוסף רוחם יגועון עי"ז נגווע ונאסף התנא מהרוח של הלומד שלא לשמה ומדבק עצמו בהרוח דקדושה עיין כ"ז לקמן בפנים סי' ק"ח ק"ט, אך עכ"ז מאחר שאין הלומד מכוון לרדוף אותו רק שנעשה זאת ממילא כנ"ל ע"כ הוא רק בבחי' גנוחי גנח בחי' אנחה, אבל כנגד בחי' הצדיק התחתון שרודף אותו ממש בכח התורה שבע"פ שלומד כנגד זה תוקעין תרועה שהוא יילולי יייליל, כי הצדיק התחתון מילל וצועק על גודל הצער שיש לו מהלמדן שאינו כראוי בפועל ממש, ומחמת שהרדיפה להצדיק העליון הוא תיכף בשעת הלימוד והרדיפה להצדיק התחתון הוא אחר ה ע"כ שברים קודם לתרועה, ובאמת גם

בהלימוד של הצדיק שלומד לשמה שזה בחי' יעקב בחי' תרועה כנ"ל יש בזה ג"כ בחי' שברים ותרועה, כי מחמת שצריך להמשיך בלימוד תורתו חיות רוחני בחי' אורך ימים בימינה וחיות גשמי בחי' בשמאלה עושר וכבוד וע"כ כשהוא דבוק בחיות רוחני הוא בבחי' גנוחי גנח, כי מכריחין אותו מלמעלה להתאנח על חסרון פרנסה של ישראל שזה בחי' שמפילין אותו לבחי' שמאלה של תורה בשביל טובת העולם ואז ברגע זו שנופל לבחי' שמאלה אז מחמת גודל קדושתו אינו יכול לעמוד ולשבות כלל במדריגה זו ותיכף מיילל וצועק על שבא לידי מדה זו וחוזר לבחי' ימינה של תורה כמובן כ"ז בפנים וזה בחי' תרועה. וע"כ בר"ה שאז צריכין להמשיך שני השפעות הנ"ל, וע"כ מתפללין אז הרבה על החיים בחי' אורך ימים בימינה, וכן מזונותיו של אדם קצובות לו מר"ה כמו שארז"ל שזה בחי' בשמאלה עושר וכבוד, ע"כ אז עוסקין הצדיקים בענין זה ביותר וע"כ נקרא זה החודש תשרי שהוא בחי' תשר"ק כשארז,ל כי אז עוסקין בעליית המלכות בחי' תורה שבע"פ שהיא בחי' תשר"ק כמובן במסכת שבת דף ל"א במעשה דהלל עם הגר ע"ש ובפירש"י, וזה בחי' הענין שיש אז בין יעקב לעשו כמובא בזוה"ק כי מחמת שגם הצדיק צריך ליפול ברגע קלה לבחי' שמאלה בשביל להמשיך ממון ופרנסה לישראל ע"כ יש לתורת התנא והצדיק שני משמעות בחי' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, ומחמת שמבחי' שמאל משם אחיזת עשו הרשע ע"כ הוא מתגרה בישראל ללמוד תורה שלא לשמה לגמרי ח"ו ואז הוא לוקח כל השפע לעצמו ר"ל כידוע, ולא עוד אלא שרודף את הצדיק בחי' יעקב עד שמוכרח לנוס ולברוח ממנו, וע"כ בר"ה שהיא בחי' שמאל כידוע אז עשו רוצה להתגבר ביותר והמקטריגין העומדים לשמאל מקטרגים מאד מחמת הלימוד של הלומדים שאינם הגונים, אך ע"י תקיעת שופר שעי"ז נמשך יראה והתעוררות התשבוה לכל ישראל שזה עיקר תיקון הלימוד שתיהיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ותכלית תורה תשובה ומעש"ט, והעיקר בכח הצדיקים העוסקמי בזה בר"ה ביותר עי"ז נמתקים כל הקיטרוגים ונכנע קליפת עשו ואז זוכין ישראל לשפע רוחניות ולשפע גשמיות כנ"ל, וזה תקעו בחודש שופר וכו' כי חק לישראל הוא וכו' ודרז"ל מזה שמזונותיו של אדם קצובין לו מר"ה, ומחמת שהמזונות נמשכין מבחי' שמאלה של תורה שזה בעצמו בחי' ר"ה כנ"ל, ע"כ נתעוררין אז ביותר אותם העומדים לשמאל והתיקון הוא ע"י תקיעת שופר כנ"ל, וזה בחי' אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם זה בחי' בנין המלכות מהצירופים של תורה שבע"פ שבפה הלמדן, וזה זכרונות כדי שיבוא זכרוניכם לפני לטובה זה בחי' עליית המלכות להזדווג בין תרין צדיקיא שהן מסטרא דדכורא כידוע, וזה בחי' זכר צדיק לברכה וזה נעשה ע"י בחי' חכמה כנ"ל שזה

בחי' זכרון בחי'כי אין זכרון לחכם עם הכסיל, וזה ובמה בשופר שמרומז על עולם הבינה שמשם מתחיל התיקון של כל הנ"ל כמבפ"נ:

ד"ה אח"כ עוסקין

אח"כ עוסקין בתשובה בכל ימי התשובה ועיקר התשובה תלוי בלימוד התורה לשמה כי אז המאור שבה מחזירו למוטב, וע"כ באמת ארז"ל הרגיל ללמוד פרק אחד ילמד שני פרקים, וע"כ עיקר תשובת האדם צריך להיות על ביטול תורה או על הלימוד שלא לשמה כי אם היה לומד תורה לשמה היה ניצול מכל מכשול כמו שארז"ל אורייתא וכו' מגינא ומצלא, ובוודאי זה נאמר רק על הלומד לשמהמה שאין כן שלא לשמה ממש אר"ל מוטב לו שנהפך שלייתו על פני, וארז"ל כל האומר אין לו אלא תורה אפילו תורה אין לו, וע,כ עיקר התשובה על שפגמו בלימוד התורה בבחי' שארז"ל יתלה בביטול תורה, עד שביו"כ אז המלכות עולה עד הבינה ששם שורשה ואז ניזונית מחמשה קולולת הפנימיים שזה סוד ה' עינויים וחמשה תפלות שמתפללין אז כי שם אין אחיזה לשום מחשבה זרה מבחי' חיות גשמי של אכיחלה ושתיה גשמיית שמזה נשתלשל בחי' הלימוד של שלא לשמה מחמת שהצדיק צריך בלימוד תורתו להמשיך גם חיות גשמי שזה בחי' שמאל כנ"ל, אבל יום הכפורים הוא בחי' עוה"ב שאין בו אכילה ושתיה גשמיית רק ניזונין ממזון דק ורוחני מאד שאין בו השתלשלות אחיזה לשום דבר חיצוני, ואפילו השטן לית ליה רשו"ת לאשטוני ואז נתבטל אחיזת עשו שיניקתו מבחי' הושט כידוע היינו מבחי' אכילה ושתיה וחיות גשמי, אבל יו"כ הוא כנגד יעקב שהוא כנגד בחי' הקנה שאין בו שום אכילה ושתיה רק קולות קדושים בבחי' הקול קול יעקב ואז אפילו החיות גשמי שצריכין ישראל לקבל מן התורה בשביל קיום התורה כי אם אין קמח אין תורה הכל נמשך אז משרשו העליון מבחי' מזון דק ורוחני מאד עד שאין בו שום השתלשלות אחיזה להחיצונים, וע"כ יו"כ כנגד יעקב (ועיין מגלה עמוקות אופן ק"ג) כי יעקב הוא בחי' הצדיק הלומד תורתו לשמה וכו' כמבפ"נ, ואז נתקיים תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז כי אז לית רשו"ת לשטן לאשטוני כנ"ל, ואחר יו"כ אז מתחילין החסדים ליכנס ומתחיל להאיר בחי' וימינו תחבקני המבואר בפנים, עד שביום ראשון של סוכות נמשכין חסדים גדולין מאד כמבואר בכתבים שעל ידם תיקון המלכות כמובא לעיל כ"ואז נמשך עליה אור הבינה שזה בחי' סוכה העליונה, והמלכות עצמה היא בחי' סוכת דוד בחי' תורה שבע"פ, וזה בחי' השמחה של סוכות כי שם מקור השמחה בחי' יין המשמח של סוכות כי שם מקור השמחה בחי' יין המשמח בחי' נתת שמחה בלבי:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מניים אתרוג דומה ללב זה בחי' בינה לבא וגם בחי' מלכות היא אז בבחי' צור לבבי כמבפ"נ, לולב דומה לשדרה בחי' הצדיק וע,כ נקרא כפות תמרים בלשון רבים בחי' בין תרין צדיקיא יתבא, הדס דומה לעינים היא בחי' חכמה כי עינים על שם החכמה נקרא כמבואר במ"א. ערבה דומה לשפתים בחי' נשיקין, וע"כ ערבי נחל רומזין ג"כ לנצח והוד דגופא כי עי"ז נעשה ג"כ זווגא דגופא בגופא כמבפ"נ, ורז,ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם וכו' בחי' חסד בחי' וימינו תחבקני, כפת תמרים זה יצחק בחי' שמחין ביסורין בחי' בינה לבא כנ"ל, ענף עץ עבות זה יעקב בחי' חכמה כנ"ל, וערבי נחל זה יוסף בחי' הצדיק הנ"ל וע"כ נקרא ג"כ בלשון רבים כנגד תרין צדיקיא הנ"ל, וע"י נטילת הד' מינים אלו ממשיכין ג"כ חסדים כידוע, וחסד שרשו בחכמה כידוע, וע"כ ע"י החסדים נמשך ונתגלה ג"כ אור החכמה העליונה בבחי' אל (שהוא שם החסד בחי' חסד אל כל היום) נהירו דחכמתא, ועי"ז עולה המלכות לבחי' נשיקין וזיווג, וע"כ בשמיני עצרת אז היא זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים וע"כ שמיני עצתר הוא כנגד מלכות דוד בחי' תורה שבע"פ ואז שכינתא בין תרין צדיקיא יתבא, ואז כל ישראל (שהם בחי' צדיקים כ"ש ועמך כולם צדיקים וכו') עולים אז לתורה ונכללים בה בבחי' מ"ג (ועיין מאורי אור שתורה כוללת גם תורה שבע"פ עמה), והצדיק העליון משפיע בה ואז השמחה גדולה מאד בחי' אור צדיקים ישמח ויעקב הוא אז רישא לחדוותא כי יעקב הוא בחי' הצדיק הלומד לשמה גם הוא בחי' חכמה שעי"ז נגמר כל הבנין הנ"ל, וע"כ מסיימין התורה בשבירת הלוחות ששיבר משה לעיני כל ישראל להורות שתורה בלא מעש"ט אין בה שלימות ואז אפילו תורה אין לו כנ"ל כי נסתלק ממנו האור שבתורה והרוח הקודש שבה ונשאר בחשך כמובן בפנים, ותיכף מתחילין בראשית ברא א' את השמים ואת הארץ בחי' תורה שבכתב ותורה שבע"פ, והארץ היתה תהו ובוהו וכו' כי הסט"א מתגברת מאד להעלים אור התורה שבע"פ ולינק ממנה ע"י הלמוד שלא לשמה, והתיקון הוא ע"י ורוח א' מרחפת וכו' דא רוחו של משיח בחי' מלכות דוד שהוא בעצמו בחי' תורה שבע"פ והוא יזכה לבחי' רוח חכמה ובינה וכן לבחי' חסד הנ"ל כ"ש ועושה חסד למשיחו לדוד וכו' שעי"ז יתקן הכל ויעלה התורה שבע"פ לשרשה לבחי' חיבוק נישוק זיווג, וזה ויאמר א' יהי אור זה אברהם בחי' חיבוק וימינו תחבקני כנ"ל, ויקרא א' לאור יום זה יעקב בחי' חכמה שעי"ז בחי' נשיקין וזיווג, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד שנכלל בחי'תורה שבע"פ עם תורה שבכתב ועלתה לשרשה בשלימות:

סי' יג אשרי העם

ד"ה עיקר המשכת

עיקר המשכת השגחה שלימה צריכין להמשיך בר"ה בחי' עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה וכו' בחי' בר"ה נידון מה יהא בסופה, והמשכת השגחה הוא ע"י המשכת התורה והמשכת התורה הוא ע"י יחודא דקוב"ה ושכינתיה, ע"כ עוסקין אז אודות היחוד הנ"ל לבנות קומת השכינה כביכול ולייחדה עם דודה, והנה היחוד הנ"ל מתקנין צדיקי הדור ע"י שלוקחין ומקבצין הנפשו"ת ומעלין אותם בבחי' עיבור ע"כ צריכין ליזהר ביותר לבא לצדיקי הדור על ר"ה וקדושת ר"ה בעצמו הוא בחי' ולוקח נפשו"ת חכם כי אז נתקבצין כל נפשו"ת ישראל המפוזרים בכפרים ובמקומות הרחוקים להתפלל יחד עם הציבור הק' שבערי ישראל, ועי"ז נעשים ג"כ שעשועים גדולים למעלה רק עיקר התיקונים נעשה ע"י הקיבוץ הק' שמתקבצין אז אל הצדיק הדור והוא עוסק עם נפשו"ת האלו בפועל ממש להעלותם למקום שצריך לעלות אותם וממשיך משם תורה והשגחה שלימה כמבפ"נ, וממילא מובן כי כל התיקונים שנעשים ע"י שאר נפשו"ת ישראל המתקבצים אז לעריהם הכל נעשה ע"י הצדיק הדור הנ"ל וכמובן מדבריו ז"ל במ"א, ומחמת שלהמשכת תיקונים הנ"ל צריכין חכמה ושכל והמשכת החסדים וביטול החרון אף הבא ע"י תאות ממון ח"ו שזה בחי' התגלות משיח שאז תתבטל תאות ממון, ולזה זוכין ע"י צדקה כמבפ"נ, וממילא מובן כי כל התיקונים שנעשים ע"י שאר נפשו"ת ישראל המתקבצים אז לעריהם הכל נעשה ע"י הצדיק הדור הנ"ל כמובן מדבריו ז"ל במ"א, ומחמת שלהמשכת תיקונים הנ"ל צריכין חכמה ושכל והמשכת החסדים וביטול החרון אף הבא ע"י תאות ממון ח"ו שזה בחי' התגלות משיח שאז תתבטל תאות ממון, ולזה זוכין ע"י צדקה כמבפ"נ וע"כ נוהגין כל ישראל אז להרבות בצדקה, ומחמת שלאו כל אדם זוכה לבקש ולמצוא צדיק כזה שהוא בבחי' משה משיח שיכול להמשיך כל התיקונים הנ"ל, ע"כ נוהגין כל ישראל להתפלל בערב ר"ה על קברי צדיקים ונותנין שם לצדקה. כי צדיקים במיתתם קרוים חיים ואדרבה גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם והצדיקים לאחר הסתלקותם עולים בבחי' מ"נ להשכינה ועי"ז נעשה יחוד גדול כידוע וע"כ הנשפות הבאין להתפלל על קבריהם ולעורר זכותם וצדקתם, אז הצדיקים הנ"ל מקצבין ומלקטין כל הרהורי תשובה והרצונות הטובים והכיסופין דקדושה שיש לאלו הנפשו"ת אז, שעי"ז בא הארה והתנוצצות חדש כביכול גם לנפשו"ת הצדיקים הנ"ל, מאחר שהם גורמין כל ההתעוררות דקדושה הנ"ל, והשי"ת יש לו התפארות גדול ושעשועים גדולים מזה, ואז חוזרים ועולין נפשו"ת הצדיקים הנ"ל עם

הקיבוץ של כל הנפשו"ת הבאים על קברם ועם הרצונות הטובים שיש להם, ועי"ז נעשה יחוד גדול למעלה ונעשה התחדשו"ת התורה והשגחה שלימה על כל ישראל ומכל שכן על אלו הנפשו"ת שיש להם חלק גדול בהיחוד הק' הנ"ל, ומחמת שעיקר המשכת התיקונים הנ"ל הוא ע"י שבירת תאוות ממון ע"י צדקה שעי"ז נתבטל החרון אף ונמשך חסדים, ור"ה הוא יומא דדינא וע"כ באים אז הבעלי דינים והמקטריגים לעורר ח"ו החרון אף הבא ע"י תאוות ממון, ע"כ ציוה עלינו השי"ת לשמוע קול שופר ותרועה שזה בחי' יעקב כמבואר בזוה"ק, ויעקב הוא בחי' צדקה כמבפ"נ, ועי"ז מעוררין כח הצדקה שלישראל וכחו וזכותו של יעקב אבינו ע"ה, ועי"ז מבטלין החרון אף וממשיכין חסדים שזה חי' התגלות משיח בחי' ועושה חסד למשיחו, וע"כ מתפללין אז הרבה על התגלות משיח ועל בנין ביהמק"ד שהוא בחי' התגלות הדעת והחכמה שיהיה אז שזה בחי' וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו', וזה בחי' תשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה ונרשם על זה צו"ם קו"ל ממו"ן כי כולם עולים בחשבון אחד והיינו כנ"ל, כי מחמת שעוסקין אז לבטל החרון אף שבא ע"י תאוות ממון ע"כ צריכין לזה תשובה ותפלה וצדקה שהם צו"ם לבטל עי"ז רוע הגזירה, ומחמת שעל ידי כל זה ממשיכין תורה שהיא בחי' טנת"א שהם בבחי' השגחה בחי' תלת גוונא דעינא ובת עין שהם בחי' האבות ומלכות דוד כידוע, וע"כ מתפללין בר"ה ארבעה ובכן ומבואר בזוה,ק ובכוונות שהם כנגד האבות ודוד, וע"כ גם התקיעות הם כנגד זה כמובא, וזה בעצמו גם בחי' הארבע חיות שבמרכבתא עילאה ובמרכבתא תתאה שהם ג"כ כנגד הנ"ל כידוע, גם ובכן יתקדש הוא כנגד אברהם שזכה לרוח נדיבה כי הוא היה הנדיב לב הראשון איש החסד והוא בחי' חסד בחי' ע"ב וע"כ היה שונא בצע ומאס ממון סדום, ובכן תן פחדך הוא כנגד יצחק בחי' גבורה בחי' רי"ו שמזה נשתלשל בחי' החמימות לתאוות ממון וצריכין להמתיקו ע"י בחי' חסד לאברהם ואז נעשה מבחי' גבורה בחי' רי"ו הנ"ל יראה ופחד מהשי"ת כי יראה גימט' רי"ו, וזה שנאמר אצל רבית ויראת מאלהיך וכו' ולא תונו וכו' ויראת וכו' וזה בחי' יראי אלהים שונאי בצע, וזה שמובא בכוונות לכוון כ"פ שמות רי"ו היינו בכדי להמתיקו כנ"ל, וזה שנאמר אצל מצוות מעשר שהוא צדקה שעי"ז משככין חמימות תאוות ממון כנ"ל למען תלמוד ליראה וכו', ובכן תן כבוד נאמר כנגד יעקב שהוא בחי' תרועה בחי' צדקה הנ"ל ועי"ז זכה לשבר תאוות ממון בשלימות וע"כ ובכל מאדך כנגד יעקב כמובא וכמובן ג"כ במאמר צוית צדק סי' כ"ג, ועשה משא ומת שלו באמונה שזה בחי' מה שעבד עבודתו אצל לבן באמונה גדולה כשארז"ל, וזכה לחכמה בחי' ויעקבני ותרגומו וחכמני, ושרשו בדעת שהוא בחי' בית המקדש, שזה בחי' יעקב

קראו בית כשארז"ל, וזה בחי' תן כבוד בחי' כבוד חכמים ינחלו בחי' כסא כבוד מרום מראשון שנאמר על ביהמק"ד, גם אין כבוד אלא תורה שזה בחי' יעקב שזכה להעמיד נ פשו"ת שיקבלו התורה בבחי' תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, ובכן צדיקים הוא כנגד דוד בחי' התגלות משיח שהוא יגמור כל התיקונים הנ"ל בשלימות:

ד"ה וע"כ ארז"ל

וע"כ ארז"ל תקיעת שופר חכמה וכו' כי עי"ז ממשיכין חסד בעולם ועי"ז נמשך דעת וחכמה כמבפ"נ, ועי"ז זוכין להמשיך תורה והשגחה שלימה וזה תרועה אותיות תור"ה עיי"ן כשארז,ל היינו שממשיכין תורה שהיא בחי' תלת גוונין דעינא ובת עין בחי' השגחה כנ"ל, וזה בחי' בתרועה דאיהו רוחא (בחי' רוח נדיבה של צדקה הנ"ל) איתעביר אל אחר שנתבטלה ע"ז של ממון ונתבטל הרחון אף הבא עי"ז ונמשך חסדים בעולם, והנה מצאנו בגלות מצרים (שהיא ג"כ בחי' התגברות תאוות ממון כמבואר במ"א) כתיב ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו וכו' שזה בחי' שברים תרועה גנוחי גנח יילולי ייליל היינו אנחה וצעקת יללה, ועי"ז וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים שזה בחי' השגחה שלימה בחי' הבטה והשבת ההבטה שזה בחי' ראיה וידיעה כמובן במאמר ויהי אחר סי' ע"ו, וע"כ תקנו רז"ל גם בכאן שברים ותרועה, ומחמת שעיקר התיקונים הנ"ל נעשין ע"י חכם הדור שהוא מקבץ הנפשו"ת ומעלה אותם ומוריד עמהם תורה ע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ולאחריה כי תקיעה פשוטה מורה על הקיבוץ שמתקבצין אל החכם בחי' ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה וכמובא לעיל כ"פ, ומחמת שבענין זה יש שני שכליות כמבפ"נ ע"כ יש שני תקיעות כי תקיעת שופר חכמה כנ"ל, גם יש לומר שזה בח'י תקיעות דמיושב ותקיעות דמעומד כנגד בחי' תיקונא דמרכבתא עילאה ומרכבתא תתאה המבפ"נ, וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות היא בחי'תיקון תאוות ממון שהיא מבחי' מלכות כמובן במאמר וביום הבכורים סי'נ"ו וכמו שכתוב עשיר ברשים ימשול, זכרונות הוא מבחי' המוחין בחי' חב"ד כמובא בכוונות זה בחי' החכמה שזוכין עי"ז, גם הוא בחי' המתקת הדינין והחרון אף שזוכין ע"י ביטול תאוות ממון, וע"כ מתפללין אז כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ובטובך הגדול ישוב חרון אפך וכו', וע"כ מזכירין שם עקידת יצחק שהוא בחי' המתקת הדינים בשרשן, וזה אמרו לפני זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה היינו בחי' המתקת הדינים שזה בחי' זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, וזה ובמה בשופר כי ע"י תקיעת שופר ממשיכין כל הנ"ל וזה בחי' ברכת שופרות שמזכירין אז פסוקים ממתן תורה כי עי"ז ממשיכין תורה כנ"ל, וגם פסוקים של קיבוץ גליות כי זה בחי' התגלות משיח שיקבץ גליותינו ופיזור

נפשותינו, ויעשה היחוד הק' בשלימות וימשיך לנו התגלות התורה בשלימות והשגחה שלימה כמובן בפסוקים רבים:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל עשי"ת ועיקר התשובה על מה שפגמנו ע"י תאוות ממון בבחי' וישובו איש מדרכו הר עה ומן החמס אשר בכפיהם, כי כמעט רוב הפגמים של האדם מה שרחוק כ"כ מהשי"ת ומהתורה הק' הכל בא ע"י טירדת הממון, ועי"ז אין לו פנאי אפילו להתיישב היטב ובא למה שבא ר"ל, וע"כ מרבין אז בצדקה שעי"ז משבר תאוות ממון וצועקים הרבה להשי"ת ברצונות טובים וכיסופים קדושים מאד עד שזוכין עי"ז ליו"כ שהוא כנגד משה כמבואר בזוהר חדש, ומשה הוא משכך תאוות ממון ומבטל החרון אף הבא עי"ז וזוכה להמשיך תורה בחי' משה קיבל תורה וכו', וע"כ קיבל התורה שהם הלוחות שניות ביו"כ, ואז נכנס הכהן גדול עם הקטורת (שהם בחי' ביטול חמדת הממון כמובן בפנים) לפני ולפנים לקדשי קדשים שהוא בחי' שכל עליון וגדלו מאד שעי"ז יכול לקבץ כל הנפשו"ת והרצונות טובים אפילו של הפחות שבישראל וממשיך סליחה ומחילה לכל (וזהו שארז"ל שבימים אלו נעשין ישראל בריה חדשה כי עולין בבחי' עיבור ונתחדשין שם ממש) והנה עד יו"כ עיקר העבודה הוא בבחי' שמאלו תחת לראשי היינו להמתיק הגבורות בחי' רי"ו שמשם שורש החמימות לתאוות ממון כי ממון ג"כ שרשו משם בחי' מצפון זהב יאתה וכמבואר במ"א, וזהו שצועקין בכל יום מזמור ממעמקים קראתיך וכו' כי עומ"ק גימט' רי"ו כמובא בכוונות היינו כנ"ל, (וזה שאומרים בתפילת נעילה למען נחדל מעושק ידינו כי זה עיקר העבודה עד עתה לבטל תאוות ממון): ואחר יו"כ אז מתחילין להמשיך חסדים בחי' וימינו תחבקיני כי ע"י ביטול תאוות ממון שזה בחי' התגלות משיח עי"ז נמשך חסידים בחי' ועושה חסד למשיחו, עד שביום ראשון של סוכות נמשכין חסדים גדולים מאד ונמשך דעת גדול שעי"ז נתקבצין כל הנפשו"ת ועולין בבחי' עיבור, וזה בחי' כל האזרח בישראל ישבו בסוכות שזה בחי' תסוככני בבטן אמי המובא במאמר על אשר מעלתם סי' מ"ח, היינו שכל ישראל נכללין בסוכה כ"ו ה"ס כמובא, וע"כ סוכה דירת עראי בעינן כי בחי' העליה והכלליות הנ"ל צריך להיות בבחי' רוצא ושוב, כי צריך לחזור ולשוב עמהם משם עם התגלות התורה כמבפ"נ ומחמת שעיקר התחלת המשכת התיקונים הנ"ל הוא ע"י צדקה ע"כ מבואר בכוונות להרבות בצדקה בערב סוכות, וזה בחי' השמחה של סוכות כי זה בחי' וכד נחית רוחא לבא מקבל ליה בחדוא דניגונא דלואי וכו' המבפ"נ, וע"כ תיכף אחר פסוק אשרי העם יודעי תרועה שמרומז בו המשכת כל התיקונים כנ"ל נסמך לו בשמך יגילון

כל היסו וכו', כי היחוד והולדה הנ"ל הוא בבחי' ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך, ונאמר אם חכם בני (בחי' חכמה הנ"ל) ישמח לבי גם אני, וזה בחי' שמחת בית השואבה על שם ושאבתם מים בששון ותרגומו ותקבלון אולפן חדת וכו' בחי' המשכת התחדשו"ת התורה שממכישין עי"ז:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מינים, אתרוג דומה ללב ששם שורש החמימות לתאוות ממון וצריכין לתקנו ע"י שממשיך הרוח נדיבה לשכך חמימא דלבא ולבא מקבל ליה בחדוה וכו', לולב דומה לשדרה שהיא באמצע הגוף ובה מקושרים כל אברי בנין קומת הגוף שזה בחי' הצדיק בחי' צדקי כתמר יפרח שהוא מלקט ומקבץ הנפשו"ת ומתכסה בהם שזה בחי' הלולב שמכוסה בהעלים, הדס דומה לעניים זה בחי' המשכת התורה והשגחה בחי' תלת גוונין דעינא ובת עין, ערבה דומה לשפתים, ופה זה בחי' הצדקה שהיא בחי' פה בחי' בפיך זה צדקה כמובא בסוף המאמר וגם ארז"ל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש והמפייסו מתברך בי"אנמצא כי עיקר הרוח נדיבה ניכר בהדיבור והפיוס בפה, ועוד דרז"ל שמרמזין על כל הכתות שבישראל כי החכם ומקבץ כל הנפשותכולם אפילו של אות ושאין בהן לא ריח ולא טעם ומעלה אותם לבחי' עיבור כנ"ל, ומחמת שכ"ז כלול בבחי' והחיות רצוא ושוב כמבפ"נ ע"כ מנענעין עם הלולב ברצוא ושוב, וע"כ יבש פסול בהד' מינים כי עליית הנפשו"ת הוא בשביל התחדשו"ת בחי' תתחדש כנשר וכו' ועל הערבה מדקדקין בזה ביותרכי מאחר שמרמז על הפחותים שבישראל והם בוודאי צריכין להתחדשלטובה ע"י בחי' עיבור הנ"ל וזה שארז"ל בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון אעני נגלה לכם ראשון זה בחי' התגלות התורה של לעתיד לבוא שהיא בחי' התגלות אלהותו ית' כי אורייתא וקוב,ה כולא חד וכמבוא במאמר אור הגנוז סי' ט"ו ועי"ז נתגלה ג"כ אור ההשגחה. וזה פורע לכם מן הראשון זה עשו וכו' שעיקר אחיזתו מבחי' החרון אף והדינים שמתגברין ע"י תאוות ממון, וע"כ הוא להוט ביותר אחר הממון ומתרפס ברצי כסף ואומר מדוד והבא כשארז"ל, וזהו ובונה לכם ראשון זה ביהמק"ד שהוא בחי' הדעת, ומביא לכם את הראשון זה מלך המשיח זה בחי' התגלות משיח המבפ"נ:

ד"ה וע"כ אחר

וע"כ אחר סוכות הוא שמיני עצרת שהוא כנגד מלכו תדוד משיח כמובא ואז נמשך בשלימות בחי' ולוקח נפשו תחכם שזה ג"כ בחי' עצרת שהואמלשון קיבוץ ואסיפה כמ וקראו עצרה, ועי"זנעשה יחודא דקוב"ה ושכינתיה וע"כ אז זווגא דמטרוניתא ועי"ז

נתחדשין הנפשו"ת לטובה וממשיכין תורה תורה והשגחה שלימה, וע"כ כל ישראל עולין אז לתורה ומסיימין אז התורהבמה ששיבר משה את הלוחות כשעשו ישראל את העגל שזה בחי' הע"ז של תאוות ממון בחי' עצביהם כסף וזהב שעי"ז נסתלק אור התורה ואור ההשגחה ר"ל רק משה בגודל זכותו וצדקתו הרבה בתפלה כ"כ עד שהמתיק החרון אף שנעשה עי"זוזכה לקבל הלוחות שניות והמשיך השגחהשלימה שזה בחי' מה שפעל בתפתו אצל השי"ת שילך בעצמו בוכבודו כביכול לפני ישראל, וזה שמתחילין אח"כ בראשית שמרמז על אור ההשגחה שממשיכין ע"י התורה כמבפ"נ, וזהו שדרז"ל בראשית בזכות התורה בזכות ישראל בזכות משה וכו' והכל אחד. כי משה מקבץ נפשו"ת ישראל וממשיך תורה והשגחה שלימה שבשביל זה נברא העולם, וזה והארץ היתה תהו ובוהו וכו' שהם בחי' הקליפות המתגברין להעלים אור התורה ואור ההשגחה והעיקר ע"י התגברות תאוות ממון שזה בחי' וחושך על פני תהום כי הוא בחי' אנפין חשוכין כמבואר במאמר צוית צדק סי' כ"ג, והתיקון הוא ע"י ורוח אלהים דא דוחא של משיח שמשכך תאוות ממון, וזה על פני המים בחי' צדקה כמובא במ"א, ויאמר אלהים יהי אור וכו' שנתגלה אור התורה ואור ההשגחה, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד שנעשה היחוד בשלימות, עדו יש לומר יהי אור מרמז על ביטול החשך של תאוות ממון שעי"ז נתגלה אור השכל ונתקבץ פיזורי הנפש שהיה מפוזר בתחלה ע"י תאוות ממון שהוא בחי' פיזור הנפש כמו שפירש הר"ב על משנת מרבה נכסים מרבה דאגה וע"י שמתקבץ פיזורי הנפש עי"ז מאיר הנפש ביותר כמבפ"נ, וזה בחי' יהי אור, גם החסד שנמשך ע"י ביטול תאוות ממון הוא ג"כ בחי' אור יום בחי' יומם יצוה ה' חסדו, וכן השכל הוא בחי' אור כ"ש כיתרון האור מן החשך וכו' וכתיב חכמת אדם תאיר פניו, וכן הביהמק"ד נקרא אור כשארז"ל, ועיכ"ז נתקבצין פיזורי הנפש ומאירין נפשו"ת ישראל באור גדול ועולין ונכללין בבחי' עיבור ונעשה היחוד בשלימות כנ"ל:

סי' יד להמשיך שלום

ד"ה בר"ה עוסקין

בר"ה עוסקין כל ישראל להעלות הכבוד שהוא בחי' מלכות מלך הכבוד לשרשו היינו ליראה שהיא בחי' גבורות שמהם עיקר בנינה כידוע, וזה שמתפללין אז ובכן תן פחדך ובכן תן כבוד וכו' מלוך על כל העולם כולו בכבודך, ועיקר כבודו ית' כשהרחוקים מתקרבים אל הקדושה דהיינו גרים ובעלי תשובה וע"כ מתפללין אז הרבה ע"ז כמו ויעשו כולם אגודה אחת לעשו"ת רצונך וכו' וכן וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו'

וכן ויאתיו כל לעבדך וכו' וישמעו רחוקים ויבואו וכו', וכן מתפללין אז הרבה שיצא הכבוד דקדושה מזילותא דגלותא, ומחמת שעיקר עסק זה נעשה ע"י הצדיקים העוסקין בזה לקרב הרחוקים ע"י לימוד תורתם שהוא בתכלית השלימות עד שעי"ז מגיע הארה והתעוררות לתשובה גם להפושעי ישראל משורש נמשתם, וכן נבראים עי"ז נשמת הגרים כמבפ"נ ע"כ צריכין ליזהר ביותר לבוא על ר"ה אל הצדיק האמת בכדי לקבל ממנו ועל ידו התעוררות לתשובה שזה עיקר העסק בר"ה כי הוא יום ראשון לעשי"ת, וגם כי עי"ז יכולין ביותר להמשיך כל התיקונים שצריכין להמשיך בימים האלו בשלימות, ועכ"פ נוהגין לילך להתפלל על קברי צדיקים בערב ר"ה כי הצדיקים עוסקים ביותר להמשיך כל התיקונים המבוארים בפנים אחר הסתלקותם כמובן בזה בליקוטי הלכות ה' בציעת הפת:

ד"ה ומחמת ששורש

ומחמת ששורש נשמות ישראל הוא במחשבה דקוב"ה שהוא בחי' עולם הבינה וגם שרשי אותיות התורה ג"כ שם כי אורייתא מחכמה ובינה נפקת, וכן עיקר שלימות הכבוד הוא לכבד את השי"ת ואת יריאיו בלב שלם וכן היראה הוא דבר המסור ללב כמבפ"נ ובינה לבא ע"כ תוקעין בשופר שמרמז על עולם הבינה כידוע, וע"כ גם מתן תורה היה בקול שופר כי שם שרשה כנ"ל:

ד"ה גם מבואר

גם מבואר בזוה"ק שקול שופר הוא מעורר מדתו וזכותו של יעקב אבינו ע"ה ויעקב הוא כנגד הלב שבאיברים הפנימיים כמבואר בזוהר ויקרא דף רי"ח (כי אותיות האמצעים של תיבת יעקב במילואו עולים בגימ' ל"ב), גם יעקב הוא בחי' שורש כלל נשמות ישראל, גם הוא בחי' כלל התורה הק' כידוע, וזה בחי' כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל בחי' הכבוד והיראה הנ"ל ששלימותן ע"י בחי' יעקב הנ"ל, וזה בחי' התעוררות השינה שע"י השופר כמובא היינו שמעוררין שרשי נשמות ישראל במחשבה דקוב"ה כביכול שלא יהיו בבחי' אני ישינה המבפ"נ רק יאירו ויתנוצצו זה לזה ע"י לימוד התורה של ישראל שזה עיקר כבודו ית' ועי"ז נשלם היראה, וע"כ ע"י שופר נמשך יראה בחי' היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, וזה בחי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וכו' כי ע"י השופר נמשך קיבוץ נדחים והתקרבות הרחוקים, ומחמת שהרחוקים הנ"ל הם רחוקים עדיין מהקדושה מאד וצריך להם יגיעות רבות קודם שיפשיטו מעצמן הבגדים הצואים שהלבישו, וגם ביניהם יש חילוקים רבים בפרט בין הבעלי תשובה וגרים בוודאי יש ביניהם חילוק רב כי זה נולד בקדושת ישראל וזה

אינו נולד בקדושת ישראל, וע"כ ארז"ל באמת שהזהירה התורה כ"כ על אונאת הגר מפני שסורו רע ואמרו קשים גרים לישראל וכו', ע"כ תוקעין שברים ותרועה שמרמז על ענין וכי תבואו מלחמה וכו' והרעותם וכו' היינו הקולות שצריכין לצעוק קודם שזוכין לנצח המלחמה ולשבר המניעות ולהתקרב אל הקדושה, ויש שדי להם בגניחות ואנחות שזה בחי' שברים גנוחי גנח, ויש שצריכין לצעוק בקולות הרבה ויללות קצרות ותכופות זה אחר זה שזה בחי' תרועה ייליל וזה בכלל, ובאמת בפרטיות צריך כל אחד מאלו הנ"ל לשני מיני קולות הנ"ל והכל לפי העת לפי התגברות הבעל דבר ולפי השתטחות המניעות כמו כן צריך לצעוק ולהרבות בקולות וצעקות דקדושה לפעמים בבחי' שברים ולפעמים בבחי' תרועה כנ"ל, וע"כ התקינו לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת, ומחמת שאין אדם זוכה לתורה (שעי"ז ממשיך התקרבות הרצוקים וכל הנ"ל) כי אם ע"י שפלות, ע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה, פשוטה לפניה מרמז על בחי' השפלות שהוא פשוט בתכלית הפשיטות בלי שום התפארות ותנועה עצמיית כלל ואין בו שום מעלה ודבר חשוב כלל לא מצד חכמה ועשירות וגבורה רק הוא פשוט ושפל ונמוך מאד בבחי' ונחנו מה שאין בו שום הויה כלל, ועי"ז זוכין לתורה והתקרבות הרחוקים שזה בחי' תרועה כנ"ל ועי"ז נתעלה כבודו ית' ונשלם היראה וזוכין לשלום שזה בחי' תקיעה פשוטה לאחריה כי תקיעה הוא בחי' יראה כנ"ל בחי' כבוד ובחי' שלום כ"ש ותקעתי ויתד במקום נאמר והיה לכסא כבוד כמובא גם בפנים פסוק זה, וכן מובן בפרשת החצוצרות שהתקיעה היא בחי' שלום ומנוחה שזה בחי' ובהקהיל את הקהל תתקעו וכו' וכן וביום שמחתכם ובמועדיכם וכו' ותקעתם וכו', עוד יש לומר שהתקיעה שלפניה מורה על התעוררות הנשמות מבחי' שינה הנ"ל שזה בחי' והיו לך למקרא העדה הנאמר בפרשת חצוצרות, ועי"ז נתקרבין הבעלי תשובה וגרים שהם בחי' הקולות של שברים ותרועה כנ"ל, ועי"ז עולה הכבוד לשורש היראה ונמשך שלום שזה בחי' תקיעה שלאחריה כנ"ל, וע"י כל זהזוכין לשלום בעצמיו שנעשה שלום בין גוף להנשמה ועי"ז זוכין לתפלה בשלימות עד שאפילו התפלות שהם בשביל צרכי הגוף הוא מכוון רק בשביל תיקון הנשמה ברוחניות וממילא יתתקן גם בגשמיות, וע"י תפלה כזאת נמשך שלום הכללי שלום בכל העולמות ומקרב כל העולמות לשלימותן שזהבחי' קרבן, גם עי"זנמשך רחמנות בין כל הברואים שכולם מרחמין זה על זה ויש שלום ביניהם ועי"ז השי"ת מרחם עליהם ג"כ בבחי' ורחמיו על כל מעשיו כמבואר כל זה בפנים, וכל זה צריכין ביותר להמשיך בר"ה כי זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון וכו' וכל הנבראים היו מצפים על תפלתו של אדה"רשעי"ז יתקרבו כל העולמות לשלימותן, אך

אח"כ כשפגם נידון ויצא בדימוס ומאז נקבע יום זה לדורות, וצריכין לעסוק בהמשכת תיקונים אלו עד שמניי עצרת כידוע, אך העיקר הוא ההתחלה שמראש השנה ואז תוקעין בשופר ועי"ז ממשיכין כל התיקונים הנ"ל ונתעלה הכבוד ע"י בחי' תורת חסד ונשלם היראה שזה ג"כ בחי' עקידת יצחק שנאמר שם לאברהם עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ואז זוכין לשלום בעצמיו הנ,ל ונשלם התפלה שזהבחי' שלימות התפלה של ר"ה, וע"כ מתפללין אז זכרנו וכן וכתוב, בשלש רשאונות ובשלש אחרונות מחמת שעיקר הכוונה על הרוחניות כמובא, וכן רוב התפלות שלר"ה מבואר להדיא שמתפללין רק על הרוחניות על התגלות כבודו ויראתו ומלכותו ית' על כל העולם, ועי"ז ממשיין שלום הכללי ומקרבין כל העולמות לשלימותן ונמשך חסד ורחמים על כל העולם, וזה בחי' אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם שזה בחי' התעלות כבודו ומלכותו ית', זכרונות כדי שיעלה זכרונותיכם לפני לטובה היינו שיתמתקו כל הדינים ותושלם היראה שיהיו יראים מלפניו יתצ' רק מיראת הרוממות וכמובן ג"כ במאמר אור הגנוז סי' ט"ו שזה עיקר שלימות היראה שזוכין כשנמתקין הדינים ואז נמשכין חסדים ורחמים כנ"ל שזה בחי' וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים, וכן זכרינו בזכרון טוב לפניך ופקדינו בפקודת ישועה ורחמים, וגם מתפללין שם לזכור לנו עקידת יצחק שזה ג"כ בחי' המתקת הדינים ושלימות היראה כנ"ל שזה בחי' זכרון בחי' זכר חסדו וכתיב טרף נתן ליריאיו יזכור לעולם בריתו וכתיב אז נדברו יראי ה' וכו' ויכתב בספר זכרון וכו', וזה שסיימו ובמה בשופר כי בר"ה ממשכיין כל הנ"ל ע"י תקיעת שופר, וע"כ מזירין בברכת שופרות פסוקי שופר של מן תורה ופסוקי שופר של קיבוץ גליות כי עיקר שלימות עליית הכבוד מזילותא דגלותא והתקרבות הרחוקים לעבודתו ית' הכל הוא ע"י התורה הק' כמבפ"נ. ומחמת שע"י כל זה נשלמת התפלה ועי"ז נמשך שלום הכללי ונתקרבין כל העולמות לשלימותן ועל שם זה תפלה נקרא קרבן כמבפ"נ ע"כ כוללין כל הנ"ל בתפלת ר"ה ומסיימין ברכת שופרות והביאנו לציון וכו' ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו וכו' וע"כ נסמך יום תרועה יהי לכם ועשיתם עולה לה', וע"כ ארז"ל בירושלמי דר"ה פרק ד' שעשרה פסוקי שופרות הם כנגד עשרה קרבנות של מוסף ר"ה כי ע"י כל זה ממשיכין התיקון שנעשה ע"י הקרבנות היינו קירוב העולמות לשלימותן:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בעשי"ת וע"י כל זה בונין בנין המלכות והכבוד דקדושה ומעלין אותו מזילותא דגלותא כי לית מלתא דא תליא אלא בתיובתא כשארז"ל, וגדולה תשובה שמקרבת את הגאולה, עד שביו"כ אז אימא וברתא יתבין כחדא, כי המלכות בחי' כבוד

עולה לשרשו שהוא היראה שהוא הדבר המסור ללב וע"כ נאמר על יו"כ כי גדול יו סה' ונורא מאד כי אז עיקר שלימות היראה, ועי"ז זוכין לשלום בעצמיו שהגוף מבטל רצונו בשלימות נגד רצון הנשמה שזה בחי' תענו את נפשותיכם ופירש בזוה,ק לאכללא גופא ונפשא (שזה בחי' שלום בעצמיו כנ"ל) ולאיתכנעא וכו' בחי' השפלות וההכנעה הנ"ל שעי"ז זוכין לתורה שזה בחי' קדושת יו"כ שניתנו בו לוחות שניות, וע"כ התורה נתקרבין הרחוקים ונתעלה כבודו ית' ונשלם היראה וזוכין לשלום בעצמיו, וע"כ נכנע אז הגוף לגמרי לגבי הנשמה עדשאין בו אכילה ושתיה. ואז נשלמת התפלה שזה בחי' החמשה תפלות שמתפללין אז ואז המלכות שהוא בחי' הכבוד ניזונית ממזון דק ורוחני מאד שהיא בחי' חמשה קולות הפנימיים שאין בזה שום אחיזה והשתלשלות לצרכי הגוף בלבד, ואז אין רשו"ת לשטן לאשטוניה כי הוא בחי' נרגן מפריד אלוף שעושה מחלוקת ופירוד בין הגוף להנפש ויורד ומסית ועלה ומקטרג, אבל אז ע"י קדושת יו"כ נכנע ונתבטל והוא בעצמו מעיד אז על ישראל שדומין למלאכים, היינו ושאין להם רצון רק אל הרוחניות וכל תפלתם הוא רק בשביל תיקון הנשמה, ואז זוכין לסליחת עוונות כ"ש כי ביום הזהיכפר עליכם וכו', ועי"ז מפשיטין הבגדים הצואים שעיקר אחיזתם בתאוות הגוף זוכין ללבוש כסות נקי שזה פירוש מה שדרז"ל ולקדוש ה' מכובד זה יו"כ שאין בו אכילה ושתיה שהם צרכי הגוף אמרהתורה כבדהו בכסות נקי היינו כנ"ל, וזה ועתה הורד עדיך מעליך וזה כי ע"י חטא העגל נתלבשו בבגדים הצואים, ואדעה מה אעשה לך ודרז"ל בתנחומא אנא יהיב לך יומא דכיפורא כי אז מפשיטין הבגדים הצואים ולובשין לבושי קודש כנ"ל ואז נתקרבין הרחוקים ובעלי תשובה בשלימות שע"י כל זה נתעלה כבודו ית' ונשלם היראה וזוכין לשלום בעצמיו בחי' שלום בית שזה בחי' הנרות שמדליקין ביו"כ בבחי' על כן באורים כבדו את ה' כמובא כי אז מאיר אור כבודו ית' בבחי' והארץ האירה מכבודו, וגם זוכין לשלום בית שהוא בחי' אור ונר כמבפ"נ, וע"כ מתפללין אז כל היום בטלית מצויצת כי כסו תנקי דא כנפי מצוה כמבפ"נ, וע"כ אומרים אז בשכמל"ו בקול רם כי אז עיקר זמן עליית הכבוד והמלכות וע"כ באמת אם היו זוכין לקבל קדושת יו"כ כראוי ושלא לפגום בזה היום עצמו עכ"פ בוודאי היה תיכף בא הגואל בבחי' אימתי יבוא מר היום וכן מובן בדברי רז"ל במסכת יומא דף י"ט ע"ב בענין מה שאמר אליהו לרב יהודה וכו' אמריתו אמאי לא אתי משיחא וכו' ע"ש בחא"נ:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין החסדים ליכנס כי עיקר תיקון המלכות (שהיא בחי' הכבוד הנ"ל) הוא ע"י החסדים כ"ש והוכן בחסד כסא כמבואר בכוונות, וזה בחי' כי כגבוה שמים

על הארץ גבר חסדו על יריאו וכן חוחסד ה' מעולם ועד עולם על יריאיו כי דייקא ע"י היראה זוכין לקבל אור החסדים וכמבואר, וזה בחי' רוצה ה' את יריאיו את המיחלים לחסדו כי השי"ת חפץ חסד הוא בפרט כי עיקר המשכת התיקונים הנ"ל הוא ע"י תורת חסד שזה בחי' הלמוד תורה ע"מ ללמדה שזה בחי' התקרבות הרחוקים שעי"ז נתעלה הכבוד ונמשכין כל התיקונים הנ"ל, ע"כ תיכף אחר יו"כ מתחילין לכנוס החסדים, עד שביום ראשון של סוכות נכנסין חסדים גדולים מאד ואז נכנסין כל ישראל לסוכה שמרמזת על אימא דמסככת על בנין שמשם שורש הכבוד ושורש היראה וזה בחי' (ישעיה ד') כי על כל כבוד חופה וסוכה תהיה לצל יומם וכו' וגם כי הסוכה היא זכר לענני כבוד. וזה בחי' סוכת דוד בחי' מלכות בחי' כבוד:

ד"ה ומחמת שעיקר

ומחמת שעיקר עליית הכבוד הוא ע"י תורת חסד שעי"ז הצדיקים מקרבים גם את הרחוקים והסבבחי' ומצדיקי הרבים ככוכבים כמבפ"נ ע"כ צריכין שיהיו כוכבים נראין מתוך הסוכה, וע"כ אברהם אבינו ע"ה הוא הראשון לאושפיזין כי הוא היה איש החסד ועסק בתורת חסד וגייר גרים וקירב הרחוקים, וע"כ נאמר לו הבט נא השמימה וספור הכוכבים ויאמר לו כה יהיה זרעך, ומחמת שעי"ז זוכין לשלום בעצמיו וזוכין לתפלה שלימה שזה בחי' כל עמותי תאמרנה ה' כי אז מתפללין בשלימות בגוף ונפש שזה ג"כ בחי' סוכה בגידים ועצמות תסוככני וכמובן במאמר על אשר מעלתם סי' מ"חת, ועי"ז זוכין לשלום הכללי שלום כל הנבראים שלום בכל העולמות וזה בחי' סוכת שלום, וע"כ מקריבין אז שב עם פרים גם על האומות כי משים שלום עם כולם ועי"ז בעצמו הטוב שבהם מתברר ומתקרבין גם הם לעבודתו ית' והרע שבהם שהם בבחי' שונאי שלום כלים והולכים ומתמעטין כפרי החג כשארז"ל, וע"כ לעתיד לבוא שאז אין מקבלין גרים אז יתנסו או"ה ע"י מצוות סוכה כי עכשיו יכולין הכל להתקרב ואדרבא זה עיקר כבודו ית', וע"כ עושין הסוכה בחוץ כי זה העיקר לקרב גם אותם העומדים בחוץ בבחי' יפוצו מעינותיך חוצה המבפ"נ, אבל אותם שאינם רוצים להתקרב עכשיו אז אדרבא יתרחקו ע"י מצות סוכה, וע"כ מסככין בפסולת גורן יקב כי ישראל נמשלו לתבואה פסולת גורן ויקב, וזה בחי' שלום שלום לרחוק ולקרוב ודרז"ל לרחוק שנתקרב שעי"ז ממשיכין שני בחי' שלום הנ"ל. שלום בפרטיות ושלום הכללי שזה בחי' סוכת שלום כנ"ל, וזה בחי' השמחה של סוכות בחי' יהי כבוד ה'לעולם ישמח ה' במעשיו וכתיב יעלזו חסידים בכבוד, וזהבחי' ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם בחי' מלך הכבוד וכתיב ה' מלך תגל הארץ וכן ע"י שלימות היראה בא שמחה בחי' וגילו ברעדה ועי"ז ממשיכין

שלום בעולם שזה בחי' שמחה שנתבטל כל מיני רוגז ועצבות בחי' בהניח ה' לך מעצבך ומרגזך, וזה בחי' כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון, וזה בחי' וליועצי שלום שמחה, וכן שלימות התפלה הוא בח'י שמחה בחי' ושמחתים בבית תפלתי, וזה בחי' סוכה אותיות כמובא:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' נטילת לולב וארבע מניים שארז"ל שמרמזין על כל הכתות שיש בישראל שזה בחי' מה שע"י לימוד התורה מעוררין כל שרשי נשמות ישראל עד שעי"ז נתקרבין גם הרחוקים שהם בבחי' הערבי נחל שאין בהם לא טעם ולא ריח לא תורה ולא מעשים טובים אעפי"כ גם הם מתקרבין ע"י שנעשו כולם אגוד אחת, היינו ע"י התנוצצות הנשמות שמתנוצצין ומאירין זה לזה בשרשן כמבפ"נ, וע"כ הד' מינים גדלים על כל מים שזה בחי' התורה שנמשלה למים על שם שיורדין ממקום גבוה למקום נמוך כשארז"ל שזה בחי' מה שמבוארבפנים שאין אדם זוכה לתורה אלא ע"י שפלות וע"י שזוכה לתורה ע"ז מעורר כלשרשי נשמות ישראל כנ"ל, ואפשר שהד' מינים מרמזין על הד' מניי שפלות המבפ"נ כי הדס לולב ואתרוג מרמזין על המעלות שדרך האדם להתגדל בהם, הדס כנגד בחי' חכמה, כי הדס דומה לעינים ועינים על שם החכמה נאמר, לולב דומה לשדרה ששם עיקר הכח והגבורה של בנין קומת האדם. וגם הוא גבוה מכל הארבע מינים וע"כ הוא כנגדגבורה, אתרוג יש בו טעם ויש בו ריח ויש לו חן ונחמד לבריות בבחי' וכי תאוה הוא לעינים שדרז"ל על אתרגו, זה בחי' עשירות שהכל אוהבין אותו בבחי' ואוהבי עשיר רבים ועליו נאמר ומה יתרון לבעליו כי אם ראות עיניו, והתורה הזהירה ליקח הג' מינים ביחד עם הערבי נחל שעאין בהם לא טעם ולא ריח כי השי"ת שוה ומשוה קטן וגדול, והנה אלו הג' מינים שיש בהם מעלות בוודאי לא כולם שוים רק יש בהם גדולים וקטנים ובינונים וצריך האדם להקטין א"ע לפני כולם רק גם הערבי נחל שמרמזין על בחי' קטן שבקטנים מאחר שאין בהם מעלה לא טעם ולא ריח גם הוא צריך להקטין עצמו כנגד מדריגת עצמו שזה הארבע בחי' שפלות המבפ"נ, וע"כ מברכין העיקר על הלולב שהוא בחי' הצדיק בחי' צדיק כתמר יפרח שהוא העוסק בזה לעורר שרשי נשמות ישראל בלימוד התורה שלו, וע"כ דרז"ל מה תמר עושה פירות וכו' כי הצדיק הזה עושה פירות ועביד תולדין כי נתקרבין על ידו נפשו"ת רבות להשי"ת, וע"כ מברכין על המינים הנ"ל בסוכה שמרמז על עליית הכבוד וכו' כנ"ל, כי כל זה נעשה ע"י התקרבות הרחוקים ע"י התעוררות הנשמות הנ"ל, וע"כ אומרין בהם את ההלל ודרז"ל שזה בחי' כל עצמותי תאמרנה וכו' שזה בחי' שלום בעצמיו הנ"ל, וע"כ דרז"ל ולקחתם

שתהא לקיחה תמה שלא יהיה בהם שום חסרון ומום שזה בחי' אין שלום בעצמי וכו', וע"כ מנענעין בהם בהודו לה' כי טוב וכו' ובאנא ה' הושיעה נא שזה בחי' כלל התפלה בחי' מודה על לעבר וצועק לעתיד לבוא, כי ע"י כל הנ"ל נשלמת התפלה ועי"ז נמשך שלום הכללי שלום בכל העולמות שזה בחי' הארבע מינים שמרמזין על ארבע אותיות השם הק' שהם שורש כל הארבע עולמות, וע"כ דרז"ל על פסוק אסרו חג בעבותים על קרנות המזבח כל הנוטל לולב באיגודו וכו' כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן כי שם קרבן עלן שם שמקרב העולמות לשלימותן שזה בחי' שלום הכללי שממשכין ע"י נטילת הד' מינים הנ"ל, וע"כ בהושענא רבה שהואכנגד דוד בחי' מלכות בחי' עליית הכבוד אז עוסקין הרבה עם הערבי נחל שהם בי' הרחוקים שנתקרבו וחובטין אותם להמתיק הדינים שבהם שמשם עיקר התגברות המניעות שמתגברין כנגדם וע"י החבטה ממתיקין הדינים ומבטילן המניעות ומקרבין אותם אל הקדושה בשלימות:

ד"ה ורז"ל דרשו

ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם שהידרו הקב"ה בשיבה טובה שזה בחי' כבוד כ"ש ונגד זקניו כבוד, גם הוא הראשון שעסק בזה לקרב הרחוקים שעי"ז נתעלה כבודו ית', כפות תמרים זה יצחק וכו' שהוא בחי' יראה בחי' פחד יצחק וענף עץ עבות זה יעקב שזכה לשלום בעצמיו בחי'ויעקב איש תם ותרגומו גבר שלים ונאמר בו ויבא יעב שלם ודרז"ל שלום בגופו וכו', וערבי נחל זה יוסף וכו' שהוא בחי' ברית שלום בחי' שלום הכללי בכל העולמות, ועיין גם במאמר ה' עוז לעמו יתן סי' פ' מבואר ג"כ שיוסף הוא בחי' שלום, ועיין זוהר ויקרא דף י"ב ע"ב המשך דא אברהם וכו' (היינו בחי' ממשלה וכבוד שזכה אברהם כנ"ל) ופחד זה יצק (בחי' יראה הנ"ל) עושה שלום דא יעקב וכו' ואפשר ג"כ לכוון לענינינו עיי"ש במה שהביא פסוק האמת והשלום אהבו וכו', ועיין בספר הליקוטים מבואר להדיא עושה שלום במרומיו הוא בחי' יסוד וכו' שזה מדריגת יוסף, ובאמת יעקב ויוסף כחדא אזלי, אך גם לפי פשטות לשון הזוהר שם שיעקב הוא בחי' אמת היינ ובחי' ומדריגת התורהשנקאת אמת כשארז"ל, ועי"ז נמשכין כל התיקונים הנ"ל עד שנמשך שלום בעולם שזה בחי' יוסף שהוא עיקר תולדותיו של יעקב ועיין בספר מאורי אור אות שלום:

ד"ה ואחר סוכות

ואחר סוכות הוא שמיני עצרת ואז זווגא דמטרוניתא שעולה הכבוד לשרשו בשלימות ואז כל ישראל נותנין כבוד לתורה ועולין כולן לתורה, כי כל התיקונים הנ"ל נמשכין ע"י שנשמות ישראל הם אחדות אחד עם אותיות התורה וע"כ ע"י לימוד התורה מביאין

ברכה והארה בשורש הנשמות עד שעי"ז נתעלה כבודו י"ת שזה בחי' אין כבוד אלא תורה כמבפ"נ וע"י כל התיקונים הנ"ל נשלמת התפלה עד שנעשה עי"ז שלום הכללי היינו שלימות העולמות שזה בחי' מה שמסיימין התפלה בשלום כמבפ"נ, וע"כ עיקר הזיווג והמשכת הטיפה כביכול הוא בחזרת מוסף דשמיני עצרת בברכת שים שלום עיין סידור קול יעקב, ואז מסיימין התורה בענין הסתלקות משה כי כבר נתבאר שהצדיקים הגדולים עוסקין אחר הסתלקותם ביותר להמשיך כל התיקונים הנ"ל, ומסיימין במה ששיבר משה הלוחות לעיני כל ישראל כי ישראל הם אחדות אחד עם התורה והלוחות וכשישראל פגמו מעשיהם ע"י מעשה העגל שעי"ז נתקלקל בחי' השלום הפרטי ונעשה בחי' אין שלום בעצמי מפני חטאתי כי נעשה פירוד ומחלוקת בין גוף ונשמה, ונפגם גם שלום הכללי ונעשה חרון אף ר"ל, ואז נעשה ג"כ פירוד בין האותיות וגוף הלוחות ומיד פרחו האותיות שעל הלוחות ושיבר משה את הלוחות, ואח"כ נתעצם בתפלה עד שהמתיק החרון אף והמשיך שלום בין ישראל לאביהם שבשמים וקיבל הלוחות שניות ביו"כ כנ"ל, ואח"כ מתחילין תיכף בראשית ברא אלהים וכו' והכל נברא רק בשביל התגלות כבודו ית' כ"ש לכבודי בראתיו, והארץ היתה תהו ובהו וכו' ודרז"ל על הארבע מלכיות שזה בחי' מה שהכבוד דקדושה בגלות בין העכו"ם, והתיקון הוא ע"י ורוח אלהים מרחפת דא רוחו של משיח שהוא הגואל האחרון והוא יעלה הכבוד מזילותא דגלותא, וזה על פני המים הוא התשובה כמו שדרז"ל כי עיקר הגאולה תלויה בתשובה כנ"ל, ועוד דרז"ל על פני המים הוא התורה, כי עיקר התעוררות לתשובה והתקרבות הרחוקים הוא ע"י התורה כנ"ל, ויאמר אלהים יהי אור זה בחי' עליית הכובד שנקרא אור כ"ש והארץ האירה מכבודו, וזה שדרז"ל יהי אור זה אברהם כי הוא הראשון שהתחיל לעסוק בזה להעלות הכבוד ע"י התקרבות רחוקים, ויקרא א' לאור יום זה יעקב שהוא בחי' אמת בחי' התורה וגם הוא בחי' שלום בעצמיו שלום בית כנ"ל שזה בחי' אור יום כמפ"נ, ולחשך קרא לילה זה עשו שמתגבר להעלים ולהחשיך ח"ו על אור הכוד, ויהי' ערב זה ערבו של עשו כי סוף כל סוף יכסה החשך על עשו כ"ש כי הנה החשך יכסה ארץ ועליך יזרח ה', וזה ויהי בוקר זה בוקר של יעקב, יום אחד שנאמר והיה יום אחד יוודע לה' לא יום ולא לילה עיי"ש פירש"י שפירש הענין של ימות המשיח כי הוא יעלה הכבוד מן הגלות וימשיך כל התיקונים הנ"ל בשלימות, וזהו שארז"ל בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון אני נגלה לכם ראשון זה בחי' התגלות אור כבודו ית' בבחי' ונגלה כבוד ה', וזה ופורע לכם מן הראשון זה עשו שהוא עיקר בחי' החשך והגלות המחשיך על אור הכבוד כנ"ל, וזה ובונה לכם ראשון זה ביהמק"ד שנקרא ראשון כ"ש כסא כבוד מרום מראשון

כי שם עיקר התגלות כבודו ית' בחי' ונקדש בכבודי, ושם עיקר שלימות היראה כ"ש מה נורא המקום הזה וכתיב א תמקדשי תיראו, ושם עיקר מקום התפלה כ"ש ושמחתים בבית תפלתי, ושם עיקר המשכת שלום בעולם שזה בחי' מעשה הקרבנות שמקריבין בביהמק"ד שמקרבין העולמות לשלימותן, וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח כי הוא ימשיך כל הנ"ל בשלימות כנ"ל:

סי' טו אור הגנוז

ד"ה ראש השנה

ראש השנה הוא יום ראשון לבריאת העולם, ועיקר בריאת העולם היה בשביל היראה כ"ש בראשית ברא א' וכו' ודרז"ל אין ראשית אלא יראת ה' שנאמר ראשית חכמה יראת ה', ע"כ יום הזה הוא איום ונורא וכל ישראל ממשיכין אז יראה גדולה על עצמם ומתפללין וצועקין ובכן תן פחדך וכו' גם הואיומא דדינא של כל השנה כי בו תנשא מלכותך ומלך במשפט יעמיד ארץ, וע"כ אז הכל עומדין למשפט בבחי' למשפטיך עמדו היום וכו' כי מי לא נפקד כהיום הזה, והשי"ת מגודל אהבת ישראל הודיע לנו הסוד כי אז יום המשפט בכדי שנתעורר עי"ז לשפוט בעצמנו את משפטינו, היינ ולייישב עצמינו היטב על כל מה שעבר עלינו בכל השנהכולה ולזכור בעצמינו כל מה שפגמנו ועשינו נגד רצונו יתק ולשוב ע"ז באמת, ועי"ז נמתק הדין של מעלה בבחי' אם יש דין למטה אין דין למעלה, ועי"ז מעלין מדת היראה לשרשה היינו להדעת שבלב היינו שלא תתלבש היראה בשום דבר רק שידע בלב שלם ממי להתיירא היינו ליראה את השם הנכבד והנורא יראת הרוממות כמבפ"נ, ועי"ז זוכין להשגת התורה שב נגלה ולתפלה במסירת נפש וזוכין להשיג סתרי תורה היינו סודות התורה שיתגלו לעתיד שהם בבחי' אור הגנוז וכו' כמבפ"נ, וזה בחי' המלך הקדוש שואמרים אז היינו שממשיכין השגת התורה שבנגלה שזה בחי' מלך בחי' בי מלכים ימלוכו מלכות הוא בחי' נגלה כמבפ"נ והקדוש הוא בחי' הנסתר שבתורה שנקרא קדוש כמבפ"נ, וכן אומרין המלך המשפט כי עוסקין אז בבחי' משפט כנ"ל, וזה בחי' הארבעה ובכן שאומרין אז, ובכן יתקדש שהוא כנגד אברהם שמסר נפשו על קדושת שמו ית' זה כנגד בחי' התפלה במסירת נפש שהיא בחי' אברהם כמבפ"נ, ובכן תן פחדך כנגד יצחק זה כנגד בחי' עליית היראה לשרשה שזה מדת יצחק פחד יצחק וזה שאומרין שידענו ה' אלהינו בחי' דעת הנ"ל, ובכן תן כבוד הוא כנגד יעקב שהוא בחי' משפט כידוע וזה בחי' משפט לאלהי יעקב, ובכן צדיקים הוא כנגד דוד שהוא וזרעו הם בבחי'אור הגנוז הנ"ל כמבואר בזוהר חדש, וזה בחי' ובכן

צדיקים יראו וישמחו וכו' בחי' אור צדיקים ישמח וכתיב אור זרוע לצדיק (בחי' אור הגנוז הנ"ל) ולישרי לב שמחה, וזה ג"כ בחי' תקיע"ה שברי"ם תרוע"ה תקי"עה שמרמזין ג"כ על האבות עם דוד כידוע היינו כנ"ל, וע,כ תוקעין בשופר לעורר לב האדם שישים לבו על דרכיו וישפוט א"ע בעצמו אם ישר הולך ואם לאו ח"ו אז יתעורר בתשובה וחרטה גמורה מעתה עכ"פ, וזה בחי'תקעו בחודש שופר וכו' כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, כי בתקיעת שופר מזיכירן את האדם שנתעורר עליו המשפט שלמעלה והקב"ה יושב על כסא דין ועי"ז האדם המשכיל נתעורר לשפטו את עצמו ואז כשיש דין למטה אין דין למעלה והקב"ה עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, גם ע"י השופר נמשך יראה וחרדה כ"ש היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, והיראה היא ברה ונקיה בלי שום התלבשו"ת רק יראת אלהים, והיראה הוא עם דעת שזה בחי' מה שע"י תקיעת שופר מעוררין מהשינה שהוא בחי' קטנות הדעת, וזוכין לדעת שלם ואז היראה בשלימות כי עלתה לשרשה שהיא הדעת, וזה בחי' מה שמבואר בכוונת שופר שמרמז על שם אלהים שהוא בחי' יראה כמבפ"נ וגם על אותיות מנצפ"ך שהם בחי' פ"ר משופר שזה בחי' שורש היראהשהוא הדעת כי מנצחפ"ך בדעת דז"א כמבפ"נ, וזה בחי' אשרי האם יודעי תרועה יודעי דייקא בחי' דעת, גם קול השופר מרמז על השגת התורה שניתנה בשופר, גם התורה שבנגלה הוא בבחי' קרא בגרון וכו' כשופר הרם קולך כמבפ"נ, גם השופר מרמז על השפלות כי טבע השופר להחריד לב האדם ולהכניע גאון לבו ועי"ז תפלתו מקובלת כי תפלת השפל אינה נמאסת, גם זוכה לתפלה במסירת נפש כמבפ"נ, וע"כ תוקעין בשעת התפלה ובשופר של איל להזיכר עקידת יצחק שמסר נפשו בפועל ממש לעשו"ת רצון קונו, גם שופר מרמז על עולם הבינה שהיא עיקר בחי' אור הגנוז לעתיד לבוא בחי' סתרי תורה הנ"ל כידוע, וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומבואר בזוה"ק שמרמז לעורר מדתו של יעקב כי יעקב כלול מכל הבחינות הנ"ל, כי הוא בחי' משפט כנ"ל וכמבואר במאמר אמור אל הכהנים סי' ב' גם הוא בחי' יראה כמבואר בזוה"ק ביראתך בזכות יעקב שאמר מה נורא המקום הזה גם שרשו בדעת כידוע, וזה בחי' עליית היראה לשרשה שבדעת כנ"ל, גם יעקב הוא בחי' התורה כידוע והוא כולל בחי' התורה שבנגלה עם התורה שבנסתר שזה בחי' יעקב וישראל ונשא את לאה ואת רחל שמרמזין על עלמא דאיתכסיא ועלמא דאיתגליא כידוע, וזה בחי' תרועה אותיות תור"ה עיי"ן בחי' עיין פנים לתורה שכולל תורה שבנגלה ושבנסתר, וע"כ מבואר בספרי קודש לכוין אז בתפלה העיקר בשביל צרכיו הרוחניים שזה בחי' התפלה במסירת נפש שמתפלל בלי שום כוונת תועלת עצמו ונתבטל כאיל ואינו בעולם בחי' כי עליך הורגנו כל היום כמבפ"נ,

וע"י תפלה כזאת דייקא זוכה לבחי' תורה שבנסתר שזה בחי' שממשיך הארה מעולם הביה שצריכין מאד לתיקון זה בר,ה כמובן בכוונות, ומחמת שלאו כל אדם זוכה לתפלה כזו להמשיך על ידה הארה מבחי' אור הגנוז, והעיקר זוכין לזה בשלימות הצדיקי אמת שהאור גנוז בשבילם כי גנזו לצדיקים לעתיד לבוא כשארז"ל ע"כ החיוב גדול ביותר לבוא על ר"ה לצדיקי אמת, ועכ"פ נוהגין להתפלל בערב ר"ה על קברי צדיקים בכדי שבזכותם נזכה ג"כ להמשיך כל התיקונים הנ"ל בר"ה:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, וארז"ל אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם, וזה בחי' משפט שהאדם שופט את עצמו וממשיך עליו עול מלכות שמים וחישב עם קונהו אם יצא ידי שמים בכל דרכיו שזה בחי' מלך במשפט יעמיד ארץ המבפ"נ, וכמו שאמרו ישראל לשמואל תנה לבנו מלך לשפטינו וכו' ובאמת ה' שופטינו וכו' ה' מלכינו הוא יושיעינו כי הוא מלך מלכי המלכים וכל דרכיו משפט, וזה בחי' למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך היינו ואתה הוא האדון והמלך שלהם, ע"כ צריך האדם ליזהר מאוד לשפטו את עצמו בכל עת אם מתנהג כפי חוקיו ומשפטיו ית'. וזה זכרונות כדי שיבוא זכרוניכם לפני לטובה היינו שימתקו כל הדינים ולא תתלבש היראה בשום דבר רק תהיה יראת ה' לבד שזה בחי' זכרון לטובה כZ"ש אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי ה' וכו', וזה בחי' זכרונות שהם בדעת ששם מקום הזכרון כמובא בכוונות היינו שהיראה עלתה לשרשה שבדעת כנ"ל, וע"כ מבואר שם דברי מוסר והתעוררות הרבה. וזה ובמה בשופר כי ע"י השופר ממשיכין כל הנ"ל. וזה שמאורין בפסוקי שופרות ענין מתן תורה בקול שופר כי עי"ז זוכין להשגת התורה גם מזכירין שם היראה הגדולה שהיתה אז כ"ש גם כל העולם כולו חל מפניך וכו' וכן ויחרד כל העם וכו' וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק, וכן מזכירין המתקת הדין והמשפט שע"י שופר שזה בחי' עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר כמו שדרז"ל וכן תקעו בחודש שופר וכו' משפט לאלהי יעקב, וכן מזכירין שם תיקון התפלה שע"י שופר שזה בחי' עלה אלהים בתורעה ה' בקול שופר כמו שדרז"ל וכן תקעו בחודש שופר וכו' משפט לאלהי יעקב, וכן מזכירין שם תיקון התפלה שע"י שופר שזה בחי' הללוהו בתקע שופר, וכן מבואר שם מענין השופר גדול שלעתיד לבוא שהוא בחי' עולם הבינה אור הגנוז הנ":ל ששם עיקר החרות כי הוא בחי' יובל הגדול כידוע:

ד"ה ואחר ר"ה

ואחר ר"ה עוסקין בתושבה ובתחנונים ווידוים ופיוסים שכל זה בחי' משפט שאנו שופטין עצמינו שאנו חייבים במשפט ומתחרטין מאד ע"ז ושבין ומתביישין ומתענין ומסגפין עצמינו ע"ז כל אחד כפי בחינתו עד שזוכין לקדושת יו"כ שהוא בחי' עלמא דאתי שאין בו אכילה ושתיה וכו', ומאיר בו התנוצצות מהאור הגנוז בהארה גדולה ונפלאה מאדשזהבחי' אימא וברתא יתבין כחדא, והמלכות ניזסונת מהקולות הפנימיים שהוא סוד אור הגנוז סתרי תורה הגבוהים והנפלאים מאד. ואז הכהן הגדול נכנס לבית קדש הקדשים שהוא בחי' סצתרי תורה הגבוהים ונוראים מאד כי סתרי תורה נקראים קודש ובית מהקדש כמבפ"נ, וקדש קדשים מרמז על בחי' סתרי תורה העליונים מאד ומשם דייקא ממשיך סליחת עוונות לכל מי שפגם ח"ו בתורה שבנגלה ופגם במשפטי התורה וביראתו ית'. ואז ביו"כ נשלמין כל הבחינות הנ"ל בשלימות גדול מאד, כי ישראל עוסקין עז כל היום בתחנונים ווידוים שזה בחי' משפט כנ"ל. והיראה עולה אז בעליות גדולות כי היום בעצמו איום ונורא מאד כ"ש כי גדול יום ה' ונורא מאד ודרז"ל על יו"כ ואז זוכין להשגת התורה כי בו ניתנה התורה היינו הלוחות שניות. ובו נשלמת התפלה שזה בחי' החמשה תפלות שמתפללין אז, והתפלה הוא אז בבחי' מסירת נפש בלי שום כוונת תועלת עצמו, כי התפלות של יו"כ עם הענויים הם בבחי' הקולות הפנימיים שהם בחי' מזון דק ורוחני מאד שאין בו שום השתלשלות אחיזה לשום מחשבה חיצוניות וכוונת תועלת עצמו כלל כמובא לעיל כ"פ ואז מאיר אור הגנוז בחי' סתרי אורייתא כנ"ל וע"כ בכניסת יו"כ צועקין ישראל כ"פ אור זרוע לצדיק בחי' אור הגנוז הנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ מתחילין ליכנוס החסדים בחי' וימינו תחבקני כי עיקר המשכת התנוצצות האור הגנוז הוא ע"י החסדים בחי' ימין בחי' הר זה קנתה ימינו בחי' תפלה בחי' אברהם כמבפ"נ. עד שביום ראשון של סוכות נמשכין חסדים גדולים מאד ואז נכנסין לסוכה שהיא בחי' אימא דמסככא בחי' אור הגנוז בחי' סתרי תורה הנ"ל בחי' ישת חשך סתרו (היינו בחי' סתרי תורה הנ"ל בחי' שנקראים חשך על שם עומק המושג כמבפ"נ) סביבותיו סותו, וע"כ גם הביהמק"ד שהיא בחי' סתרי תורה כמבפ"נ נקרא סוכה כמ"ש ויהי בשלם סוכו ואז השמחה גדולה מאד בחי' אור צדיקים ישמח וכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה, וזהבחי' שמחצת בית השואבה על שם ושאבתם מים בששון ותרגומו ותקבלון אולפן חדת וכו' היינו בחי' הלימוד החדש של התגלות סתרי תורה שלעתיד,

בם הסוכה היא בחי' היראה הק' השומרת מיראה חיצוניות כ"ש באברתו יסך לך וכו' לא תירא מפחד וכו':

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מינים, אתרוג דומה ללב זה בחי' עליית היראה שהיא דבר המסור ללב, לשרשה שהיא הדעת שבלב כמבפ"נ, לולב דומה לשדרה זה בחי' משפט עמודהא דאמצעיתא, או אפשר שמרמז על התפילה שיש בה ח"י ברכות כנגד בח"י חוליות שבשדרה, הדס דומה לעינים זה כנגד בחי' סתרי תורה שנאמר עליה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ערבה דומה לפה זה כנגד בחי' תורה שבנגלה שנאמר עליה כי חיים הם למוצאיהם בפה וכמבואר בפנים, וזה שדרז"ל ע"ז כל עצמותי תאמרנה וכו' כי זה בבחי' תפלה במסירת נפש בביטול כל עצמותו וגשמיותו כמבפ"נ וע"כ אומרין בהם את הלל שהיא בחי' כלל התפה כשארז"ל שיש בו לשעבר ולעתיד ומקיפין בהם את התיבה בסוד ונקיבה תסובב גבר שזה בחי' התגלות סתרי תורה כמבפ"נ:

ד"ה ורז"ל דרשו

ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם היינ ובחי' חסד בחי' תפלה שזה בחי' אברהם כמבפ"נ, כפות תמרים זה יצחק בחי' יראה בחי' בחי' פחד יצחק, וענף עץ עבות זה יעקב בחי' משפט כנ"ל, גם הוא בחי' תורה כידוע, וערבי נחל זה יוסף בחי' הצדיק שזוכה להשיטג אור הגנוז כנ"ל שזה בחי' יוסף שנקרא צפנת פענח ותרגומו דמיטמרן מיתגליין ליה, ועוד דרשו פרי עץ הדר זו שרה בחי' יראה כי עליה נאמר אש"ה יר'את יה'וה היא תתהלל וכמבואר במ"א, גם נקראת שרה ששרה על כל העולם שזה בחי' צדיק מושל יראת אלהים, כפות תמרים זו רבקה שהיא בחי' תפלה כ"ש ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו ודרז"לזו עומדת בזויות זו ומתפללת וכו' וכמבואר גם לעיל בסי' ז', וענף עץ עבות זו לאה שהיא בחי' עלמא דאיתכסיא בחי' תורה שבנסתר, וערבי נחל זו רחל בחי' עלמא דאיתגליא תורה שבנגלה, ועוד דרשו שמרמזין על כל הכתות שבישראל אמרה תורה יעשו כולם אגודה אחת ויכפרו אלו על אלו, היינו כי ע"י שהם באגודה אחת עי"ז הצדיקים הגדולים שזוכין להשיג אור הגנוז תורה שבנסתר בגודל זכותם וצדקתם יכולין להמשיך סליחה מחילה וכפרה גם על אותם שהם בבחי' ערבי נחל שאין בהם לא טעם ולא ריח לא תורה ולא מעש"ט, היינו שרחקים גם מבחי' התורה שבנגלה שזה בחי' מה שהכהן הגדול כשנכנס לפני ולפנים אז המשיך סליחה וכפרה לכל וכנ"ל:

ד"ה וזהו שארז"ל

וזהו שארז"ל בזכות ולקחתם לכם וכו' אני נגל לכם ראשון זה בחי' התגלות אלהותו התגלות סתרי תורה בבחי' מלבוש נגלה כמבפ"נ, גם עליית היראה כנ"ל היא בבחי' התגלות אלהות בחי' ובמורא גדול זו גילוי שכינה, ופורע לכם מן הראשון זה עשו אדמוני תוקף הדין שמתלבש בו הדין והמשפט שלמעלה לפחד את האדם ביראות חיצוניות ועול מלכות כשאין עושין רצונו של מקום ואינו דן ושופט א"ע בעצמו כנ"ל, אבל כשהקב"ה נפרע ממנו אז היראה עולה לשרשה שבדעת, וזה ובונה לכם ראשון זה ביהמק"ד שהוא בחי' דעת כשארז"ל ובחי' יראה כ"ש מה נורא המקום הזה ושם מקום התפלה והתורה שבנגלה ושבנסתר שהיא בחי' קודש כמבפ"נ, וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח שהוא ימשיך כל התיקונים הנ"ל בשלימות והוא ימשיך התגלות אור הגנוז בעולם שזה בחי' אורו של משיח:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים והיראה עולה לשרשה בשלימות ונעשה יחוד יראה עם נורא ואז השמחה גדולה מאד בחי' וגילו ברעדה, ואז נמשך התגלות הדעת והשגת התורה בעולם בהתגלות גדול ונפלא, וע"כ כל ישראל עולין אז לתורה ומסיימין התורה בענין כל המורא הגדול (בחי' יראה) אשר עשה משה (בחי' הדעת ששם שורש היראה) לעיני כל ישרא לשהם בחי' משפט כמבפ"נ, ורש"י פירש ששיבר את הלוחות לעיני כל ישראל והיינו כי ראה משה שעשו את העגל והמודה בע"ז ככופר בכל התורה כולה, נמצא שפגמו בבחי' התורהשבנגלה והבין משה שבאם יתן להם הלוחות עכשיו שהוא בחי' התורה שבנגלה חרות על הלוחות לא יהיה להם תקומה ח"ו, גם ראה שפרחו האותיות מהלוחות כי קוב"ה ואורייתא חד וע"כ כשרצה הקב"ה לסלק שכינתו מהם כ"ש כי לא אעלה בקרבך ממילא פרחו גם האותיות שבלוחות וע"כ שיבר את הלוחות, ואח"כ המשיך משה בחי' משפט ואמר עברו ושוב משער לשער במחנה וכו'. וקודם לזה דנן כסוטה כשדרז"ל ובזה המתיק הדין קצת, וע"כ אמר להם למחרת ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם והרבה בתפלה כ"כ ובמסירת נפש עצום כ"ש ואם אין חני נא וכו', עד שנתרצה אליו השי"ת וגילה לו שלש עשרה מדות של רחמים בחי' תליסר תקוני דיקנא שהם בחי' התורה שבנסתר עד שזכה עי"ז להמתיק הכל וקיבל הלוחות שניות ביו"כ כנ"ל, וע"כ אז דייקא נאמר ויראו מגשת אליו כי זכה לקירון אור הפנים מבחי' אור הגנוז הנ"ל, והעלה את היראה לשרשה שהוא הדעת שזה בחינתו של משה עצמו, עד שעי"ז נתייראו ישראל מגשת אל משה עד ששם

המסוה על פניו וכו', ואח"כ מתחילין בראשית ברא וכו' ודרז"ל בשביל ישראל ובשביל התורה ובשביל משה שנקראו ראשית, ובאותיות דרבי עקיבא מפרש בשביל היראה ג"כ שנקראת ראשית, נמצא שכללו רז"ל בתיבת בראשית כל הבחי' הנ"ל בשביל ישראל זה בחי' משפט כנ"ל ובשביל היראה כי עי"ז עולה היראה לשרשה היינ ואל הדעת שהוא בחי' משה וזהו שאמרו בשביל משה ועי"ז באים להשגת התורה כנ"ל וע"כ אמרו בשביל התורה נמצא שבשביל כל הנ"ל היתה כל הבאיה:

ד"ה וזה שהתחילה

וזה שהתחילה התורה לספר בראשית ברא ר' ופירש"י כמ ובראשית ברוא וכו', וזה את השמים שהוא בחי' הדעת ואת הארץ שהוא בחי' היראה כמבפ"נ, כי בזה תלוי עיקר המשכת כל התיקונים הנ"ל ע"י שמעלין היראה לשרשה שבדעת, וזה והארץ היתה תהו ובהו וכו' ודרז"ל על הארבע מלכיות שהם מבחי' היראות החיצוניות הרוצים לחפות ולהעלים על היראה האמיתיית דקדושה שהיא מבחי' עול מלכות שמים והתיקון הוא ע"י ורוח א' מרחפת על פני המים זהרוחו של משיח המרחף על פני התשובה כמו שדרז"ל כי ע"י תשובה שהיא בחי' משפט שישראל שופטין א"ע בעצמם ורואין שמעשיהן אינן עולין יפה ומתחרטין ומתביישין מאד ועושין תשובה עי"ז ממשיכין רוחו של משיח לבטל היראה החיצוניית ולהעלות היראה לשרשה שהוא הדעת שזה בחי' של משיח עצמו כ"ש ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וכו' רוח דעת ויראת ה' שהיראה תעלה לשרשה שהיא הדעת. ויאמר אלהים יהי אור כי עי"ז זוכין לאור הגנוז כי על אור זה נאמר אח"כ וירא אלהים את האור כי טוב ליגנוז, גם כלל התורה נקראת אור כמו שנאמר ותורה אור כי עי"ז באים להשגת התורה וזה שדרז"ל יהי אור זה אברהם כי לאור הגנוז זוכין העיקר ע"י אברהם שהוא בחי' חסד בחי' תפלה, ויקרא אלהים לאור יום זה יעקב שהוא בחי' משפט והוא גם בחי' התורה הק' כנ"ל ולחשך קרא לילה זה עשו שיונק מהשתלשלות הדינים עד שנעשין מזה יראות חיצוניות שה סבחי' חושך ולילה כ"ש לא תירא מפחד לילה, ויהי ערב זה ערבו של עשו כי יתבטלו היראות חיצוניות שלו ואדרבה תפול עליהם אימתה ופחד, ויהי בוקר זה בוקרו של יעקב שזה בחי' תיקון המשפט בחי' דינו לבוקר משפט וכן הגאולה העתידה (שתהיה ע"י בחי' משפט כ"ש ציון במשפט תפדה) נקראת בוקר כ"ש אמר שומר אתא בוקר, יום אחד שנאמר והיה יום אחד יודע לה' לא יום ולא לילה שזה בחי' התגלות אור הגנוז שיהיה לעתיד בחי' התגלות סתרי תורה כמבואר במאמר מי האיש החפץ חיים סימן ל"ג. וע"כ בשמיני עצרת ובשמחת תורה השמחה גדולה מאד כי כל התיקונים הנ"ל הם בחי' שמחה, אצל משפט נאמר

שמחה לצדיק עשו"ת משפט, אצל יראה נאמר וגילו ברעדה, אצל תורה נאמר פיקודי ה' ישרים משמחי לב, אצל תפלה נאמר ושימחתים בבית תפילתי, אצל תורה שבנסתר שהיא בחי' אור הגנוז נאמר אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחמה ונאמר אור צדיקים ישמח כנ"ל:

סי' טז ר"י משתעי

ד"ה ר"ה הוא

ר"ה הוא בבחי' ועינינו מאירות כשמש וכירח כי הוא ראש השנה ושנה נימנית לימות החמה וגם הוא ראש חודש שנמנה ליות הלבנה. וזה בחי' השינה והתעוררות השינה של ר"ה, שינה היא בחי' הסתלקות המוחין רק שבאמת היא בשביל התחדשו"ת המוחין בבחי' חדשים לבקרים כידוע שזה בחי' פעמים ביטולה של תורה זו היא קיומה, אך אפילו בשעת הסתלקות המוחין נשאר בו רש"ימו מהארת המוחין והארה הזאת היא בבחי' לבנה כמבפ"נ, והנה בראש השנה עיקר עסקינו לבנות קומת המלכות שהיא בחי' לבנה ולייחדה עם דודה עדשתהיה בבחי' והיה אור הלבנה כאור החמה, ועכשיו יונקין הסט"א מבחי' מיעוט הירח שמשם עיקר אחיזת עשו וישמעאל שהם כנגד בחי' חמה ולבנה דסט"א כי עשו מונה לחמה וישמעאל ללבנה, והם בבחי' עננין דמכסיין על עינא בשביל זה צריכין לפעמים לסלק את המוחין ולבטל מהדביקות כדי שלא יתגברו קליפות עשו וישמעאל על העיינין שזה בעצמו בחי' ביטולה של תורה היא קיומה,והנה עיקר הכנעת הקליפות הנ"ל היא ע" יתרין משיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד כמובפ"נ, וזה בחי' מצות תקיעת שופר בר"ה שעי"ז בא בחי' התעוררות כי תרועה וקול שופר מרמז על יעקב שכלול משני משיחין הנ"ל וכמובן בזוה"ק וזה בחי' משיח אלהי יעקב שנאמר על דוד שהוא עיקר הבחי' משיח ועי"ז מבטלין העננים הנ"ל עד שאין צריכין לבטל עוד ולסלק את המוחין בבחי' שינה, וע"כ צריכין שעני מיני קולות שברים ותרועה כנגד שני משיחין הנ"ל, ומחמת שיש צדיק כזה שהוא בחי' שילה דא משה שכלול משני משיחין הנ"ל כמבואר בזוה"ק פינחס דף רמ"ו ע"ב ע"כ תיקנו לתקוע גם שברים ותרוע ביחד וע"כ מתפללין בר"ה הרבה על התגלות משיח וביטול הסט"א וממשלת זדון ושישובו כל העולם לעבודתו ית' כמ ושיהיה לעתיד כי אז אהפוך אל העמים שפה ברורה וכו' שכ"ז יהי ע"י משיח כ"ש ונהרו אליו כל הגוים:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' ובכן, ובכן יתקדש נגד אברהם שמכניע קליפות ישמעאל, ובכן תן פחדך נגד יצחק שמכניע קליפות עשו כמבואר בזוה"ק, ובכן תן כבוד נגד יעקב שכלול משניהם מבחי' אברהם ויצחק גם יעקב הוא בחי' השכל של הדביקות כמבואר במ"א, ובכן צדיקים הוא כנגד דוד משיח ובו כלול גם משיח בן יוסף שזה בחי' צדיקים תרין משמע, וע"כ גם בהתקיעות מרומזין כל הד' בחינות הנ"ל כידוע. וע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ולאחריה כי התקיעה הפשוטה מרמז על ההתאספות והקיבוץ אל הצדיק בבחי' ונועדו אליך כל העדה שזה בחי' ונהרו אליו כל הגוים הנאמר על משיח, וזה בחי' מלכיות זכרונות שופרות, אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם היינו שאפילו עכשיו שההכרח לבטל לפעמים מחמת עננים הנ"ל אעפי"כ גם אז נזכה להיות דבוקים ומקושרים בעול מלכות שמים רק שהוא בבחי' אור הבלנה שהיא בחי' מלכות כידוע, וזה זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה היינו שיתמתקו כל הדינים שמשם השתלשלות אחיזת העננים הנ"ל ונזכה למוחין שלימים להיות דבוקים ומקושרים בו ית' תמיד בשכל גדול שזה רצונו ית' וזה העיקר בחי' שיעלה זכרונינו לפניו לטובה, וזה שואמרין בברכת זכרונות אשר איש שלא ישכחך וכו' וזה שמבארין שם הרבה בענין איך שהשי"ת זוכר מעשה כולם ואין שכחה לפניו ית' שזה בחי' שמחשבתו והשגחתו ית' דבוקה כביכול בתמידות בהנבראים ומובן ממילא שכמו כן צריכין אנחנו להדבק בו ית' בלי שום היסח הדעת וביטול הדביקות כלל, וע"כ מתפללין שם לזכור לנו עקידת יצחק שהיה בדביקות עצום ובמסירת נפש ממש ועי"ז נמתקו כל הדינים בשרשן עד שסוף כל סוף יתבטלו העננים הנ"ל, וזה ובמה בשופר כי ע"י תקיעת שופר ממשיכין כ"ז, וע"כ מזכירין בברכת שופרות פסוקי שופר של מתן תורה שהיה על ידי משה שכלול משני משיחין וכן פסוקי שופר של קיבוץ גליות שזה בחי' שופר של משיח:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בעשי"ת כי עיקר ביאת התרין משיחין תלוי בתשובה עד שביו"כ אז אימא וברתא יתבין כחדא שהמלכות בחי' לבנה עולה בעליות גדולות וניזונית מבחי' קולות הפנימיים שזה בחי' החמשה עינויים וחמשה תפלות ומשם אין אחיזה לשום השתלשלות מביטול תורה ותפלה ע"י צרכיו הגשמיים כי אז ניזונין ממזון דק ורוחני קדוש ונורא מאד, וע"כ יו"כ הוא בבחי' עוה"ב שאין בו אכילה ושתיה ואז נכנעין ונתבטלין העננים הנ"ל שזה בחי' סליחת העוונ8ות של יו"כ בחי' מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך. ואז נכנע קליפת עשו (שכלול גם מקליפת ישמעאל בבחי' ראשית גוים

עמלק וכתיב וילך עשו אל ישמעאל) לגמרי בבחי' ונשא השעיר עליו זה עשו איש שעיר את כל עוונותם והשר של עשו מודה בעצמו כי ישראל הן כמלאכים שנקראין עירין קדישין על שם שאינם צריכין שינה כמ וכן ישראל לפי שורש קדושתם הן דבוקים בהשי"ת תמיד בלי שום ביטול ושינה כלל, ומה שלפעמים מתבטלין מד ביקותם שזה שורש כ להעוונות בחי' וסרתם ועבדתם וכו' כמו שארז"ל כל זה בא ע"י התגברות העננים הנ"ל מבחי' קליפת עשו, וע"כ נושא הוא עליו כל העוונות של ישראל זוכין אז למחילה סליחה כפרה ונשמך הארה גדולה מבחי' והיה אור הלבנה כאור החמה שיהיה לעתיד, וע"כ במוצאי יו"כ מברכין על קידוש לבנה, וע"כ אומרין ביו"כ ברוך שם כבוד וכו' בקול רם כי שמע וברוך שם הם בבחי' ועינינו מאירות כשמש וכירח הנ"ל, כי שמע ישראל הוא בחי' הדביקות אל השי"ת בשכל גדול ונפלא וברוך שם נאמר על בחי' הדביקות בשעה שההכרח לבטל אעפי"כ בפנימיות לבבינו אנו דבוקים בהשי"ת גם אז בבחי' וכירח הנ"ל ומחמת שעיקר ההכרח להתבטל לפעמים הוא בשביל שלא יתגברו העננים דמכסיין על עיינין ע"כ צריך לומר ברוך שם וכו' בסוד ובלחש, אבל המלאכים שאינם מתייראים מהתגברות העננין ע"כ אומרין אותו בקול רם, וע"כ ביו"כ שישראל דומין למלאכים ונמשך אז בחי' ביטול העננים הנ"ל ע"כ גם אנחנו אומרין אותו בקול רם, וע"כ המשילו רז"ל אמירת ברוך שם לציקי קדירה מאחר שמרמז על בחי' הדביקות שהיא בהעלם ובלחש בשעה שצריכין לבטל כנ"ל, וע"כ גם יעקב אבינו אמרו בשעה שנסתלקה ממנו שכינה ואמר שמא יש פסול במטתי ואמרו כולם שמע ישראל וכו' ואז ידע והתבונן שגם בשעת ביטול מהדביקות שהוא בחי' הסתלקות אור השכינה גם אז אנו דבוקים בו ית' ושכינתו חופפת עלינו רק שעכשיו ההכרח להתבטל לפעמים בכדי שלא יתגרו בנו ביות בשביל זה עצמו נסתלקה הימנו שכינה בכדי שלא להודיע להם את הקץ ע"כ אמר אז ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וע"כ משה לא אמרו כלל כי משה הוא כלליות שני המשיחין שעי"ז נתבטלין העננין ואי צריכין לבטל מהדביקות בשום פעם כלל (כי אעפ"י שגם יעקב כלול משני המשיחין כנ"ל אעפי"כ כבר ארז"ל יעקב מלבר ומשה מלגאו כמובן בזוה"ק) גם ארז"ל פני משה כפני חמה, וברוך שם הוא כנגד בחי' לבנה כנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ נכנסין לסוכה שהוא זכר להיקף ענני כבוד שזה היה מורה על דביקות נפלא שישראל דבוקין בהשי"ת לעולם כ"ש ונען ה' עליהם יומם וכו' וכ"ש אשר עין בעין נראה אתה ה' וענך עומד עליהם וע,כ סוכה היא מחוץ לבית להורות שאפילו כשאנו צריכין

לצאת לחוץ לעסוק בדברי עולם גם אז אנו דבוקים בהשי"ת ואז שכינתו וזוכת שלומו חופפת וסוככת עלינו ומגנת עלינו לשמור אותנו מכל משטין ומזיק בבחי' וסוכה תהיה לצל יומם מחורב ולמחסה ולמסתור וכו' וכתיב באברתו יסך לך וכו' וכתיב וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו כו', גם סוכה אותיות כ"ו ה"ס שהם שורש בחי' שמש וירח הנ"ל, גם הסוכה מרמזת על סוכת דוד בחי' מלכות משיח, וע"כ כשניצל יעקב מיד עשו נאמר בו ויעקב נסע סכותה, ומחמת שמלכות משיח הוא בבחי' ונהרו אליו כל הגויים ע"כ מקריבין בסוכות שבעים פרים נגד השבעים אומות כמו שארז"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מינים, אתרוג דומה ללב זה בחי' מלכות משיח בן דוד שהוא בחי' הלב של העולם כמוא לעיל, לולב דומה לשדרה זה בחי' משיח בן יוסף הצדיק ח"י עלמין שזה בחי' ח"י חוליות שבשדרה,הדס דומה לעינים כי על ידם נתבטלו העננים דמכסיין על עייניין ויהיו עינינו מאירות כשמש בבחי' אור השכל של הדביקות שהוא בחי' עינים, ערבה דומה לשפתים זה בחי' כי אז אהפוך אל העמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה'. וע"כ מסיימין ההושענות שאומרים עם הלולב למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים וכו':

ד"ה ואח"כ הוא

ואח"כ הוא שמיני עצרת שהיא כנגד מלכות דוד משיח ואז זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים שזה בחי' והיה אור הלבנה כאור החמה כידוע, ואז השמחה גדולה מאד ובדביקות נפלא ועצום כי נמשך הארה מבחי' שלעתיד כשיתבטלו העננים דמכסיין על עייניין אז נתקיימם בחי' מאמר הכתוב מאור עינים ישמח לב, ואז כל ישראל עולין לתורה שהיא עיקר החכמה העליונה שעל ידה זוכין ישראל לדבק בהשי"ת תמיד, ומסיימין התורה בגדולת מעלת משה רבינו ע"ה ומסיימין ולכל המורא הגדולה אשר עשה משה לעיני כל ישראל כי בגודל כחו זכה לבטל העננין דמכסיין על כל ישראל והראה להם גדולת השי"ת ואותיותיו ומופתיו ומוראיו הגדולים עד שזכו כולם לדבק בהשי"ת בשלימות בשכל נפלא ונורא וע"כ נקרא כולם דור דעה, ורש"י פירש ששיבר את הלוחות לעיניהם וזה היה בבחי' ביטולה של תורה זו היא קיומה כמבואר במ"א והיינו כנ"ל כדי שלא יתגברו ביותר העעננין דמכסיין על עייניין מאחר שעשו את העגל, וזה שכתוב ואשברם לעיניכם לעינכם דייקא היינו בשביל עיניכם כדי שלא יתגברו העננין על עייניין, אח"כ המתקי משה את הדין בתפלתו עד שזכה לקבל הלוחות שניות ביו"כ ומאז המשיך בחי' ביטול העננים וסליחת עוונות בכל שנה ושנה ביו"כ כנ"ל וזה שמבואר בזוהר חדש

שיו"כ הוא כנגד משה כי הוא כלול מתרין משיחין שיבטלו העננים כנ"ל, ואח"כ קורין בראשית ברא וכו' ותרגומו בחוכמא וכו' כי הבריאה היתה בחכמה עליונה בחי' כולם בחכמה עשית בכדי שיוכל האדם לדבק בהשי"ת ע"י כל הדברים שבעולם בשכל נפלא ובהשגחה נפלאה שזה בחי' פקיחת עינים על שם החכמה נאמר, וע"כ בתיבת בראשית מרומז תלת גוונין דעינא ובת עין כמובא במאמר אשרי העם סימן י"ג, וזה והארץ היתה תהו ובהו וכו' שמרמז על העננין דמכסיין על עינא וע"כ היו ג"כ ארבע כנגד בחי' תלת גוונין דעינא ובת עין, והתקיון הוא ע"י ורוח א' מרחפת דא רוחו של משיח שנאמר בו ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וכו' והם ג"כ ארבע רוחות דקדושה כמבואר בזוה"ק והוא יבטל העננים הנ"ל ואז ויאמר א' יהי אור כי בטל החשך והענן ונעשה אור בעולם, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד כי נמשך כביכול בחי' היחוד השלם שזה בחי' והיה אור הלבנה כאור החמה כנ", וזה שארז"ל ויהי ערב זה ערבו של עשו היינו שיתבטלו העננים והחשך שהם מבחי' עשו בחי' ולחשך קרא לילה זה עשו וזה ויהי בוקר זה בוקרו של יעקב שהוא בחי' אור השכל והחכמה של הדביקות כנ"ל יום אחד שנאמר והיה יום אחד יודע לה' לא יום ולא לילה ופירש"י שם על ימות המשיח כי כ"ז יהיה בשלימות בימות המשיח כנ"ל כי הוא יבטל העננים ויגלה אור השכל בעולם עד שיטו כולם שכם אחד לעבודתו ית' בבחי' כי אז אהפוך אל העמים שפה ברורה כנ"ל, וזה שארז"ל בזכות ולקחתם לכם ביום הראשון שבזה אתם מראין שאתם להוטים אחרי וחפיצים להיות דבוקים כבי לעולם (שזה בחי' מה שדרז"ל פרי עץ הדר ה הקב"ה כפות תמרים זה הקב"ה וכו') אני נגלה לכם ראשון וכו' היינו בחי' התגלות אלהות מצד אתערותא דלעילא שהקב"ה מאיר פניו אלינו בכדי שנוכל להשיג אותו ית' ולהתדבק בו, וזה ופורע לכם מן הראשון זה עשו היינו שיעביר ויבטל העננים דמכסיין על עייניו היינו שמכסין על אור השכל וההשגה שזה נמשך מבחי' עשו כנ"ל, ובונה לכם ראשון זה בית המקדש שהוא בחי' דעת ושכל כמו שארז"ל כל מי שיש בו דיעה וכו', גם הוא בחי' עינים כמו שארז"ל בבבא בתקרא דף ד' וכמבואר בליקו"ת סי' ס"ז, ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח כי הוא ימשיך כל זה בשלימות כנ"ל:

סי' יז ויהי הם מריקים שקיהם

ד"ה עיין לקוטי

עיין לקוטי הלכות הלכות לולב הלכה ב' מבואר שם קצת איך שענין ר"ה ותקיעת שופר וסוכות ונטילת הד' מניים הכל סובב והולך על ענין המאמר הזה, הגם כי יש עוד לבאר בזה אעפי"כ אמרתי לקצר:

סי' יח ר' יונתן משתעי

ד"ה ראש השנה

ראש השנה הוא יום ראשון לבריאת האדם, והבריאה היתה בשביל השגת התכלית שהוא שעשוע עוה"ב, אך מחמת שהתכלית הזה הוא רחוק מאד ממחשבות בני אדם ועי"ז האדם אינו חושב על תכליתו ובא עי"ז למה שבא ר"ל, ור"ה הוא יומא דדינא של כל השנה ואז נתעוררין הקיטרוגים ומארי דדינין לקטרג הרבה על העולם על שרחוקים הרבה מהתכלית הזה שבשביל זה היתה כל הבריאה, ועל כן החיוב גדול ביותר לנסוע לצדיקים על ר"ה, כי הצדיקים אמיתיים הם יכולים לתפוס במחשבתם זה התכלית של שעשוע עוה"ב וכ"א כפי קירובו אל הצדיק וכפי שרשו שיש לו בתוך נשמת הצדיק כן מקבל ממנו ג"כ זה התכלית כמבפ"נ, ומחמת שעיקר השגת הצדייקם בהתכלית הזה הוא ע"י שאוחזים בשלימות האותיות שבמלכות ע"כ בר"ה שאז עוסקין בענין זה לבנות קומת המלכות אז הזמן מסוגל לזה ביותר להשיג את התכלית ע"י הצדיקי אמת מנהיגי הדור האמיתיים שאוחזין במדת המלכות ובשלימות האותיות שבה, ומחמת ששלימות האותיות הוא ע"י שנתפשטין דיבורי אמונה בעולם בבחי' כי אז אהפוך אל כל העמים שפה ברורה לגרוא כולם בשם ה', ע"כ מתפללין ע"ז הרבה בתפלת ר"ה שתתפשט האמונה בעולם ושידעו הכל את ה' ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל מלך וכו' וכל בני בשר יקראו בשמך וכו' שזה בעצמו בחי' שלימות האותיות שבמלכות שעי"ז זוכין הצדיקים להשגת התכלית, וע"כ מתפלליקאז הרבה על המתקת הדינין ושיכבשו רחמיו ית' את כעסו מעלינו כי עי"ז הצדיקים מתרצים לקבל המלכות וההנהגה כמבפ"נ ומשיגים את התכלית, ועי"ז שאנו מתפללין ע"ז עי"ז יש לנו ג"כ חלק ושורש בההנהגה והמלכות שלהם ועי"ז יכולים אחנחנו ג"כ לקבל מהם זה התכלית וכמובן בפנים. ומחמת שה מלכות שרשה בחכמה כמבפ"נ ע"כ אומרין המלך הקדוש כי קדוש הוא בחי' חכמה כידוע וכן המלך המשפט בחי' מלך במשפט יעמיד ארץ המבפ"נ, וזה שמתפללין זכרנו לחיים וכו' למענך אלהים חיים שהוא בחי' אימא עילאה בחי'

בינה עלמא דאתי שהוא התכלית, וע"כ תוקעין אז בשופר שמרמז ג"כ על בחי' עוה"ב הנ"ל, וזה בחי' עורו ישינים מתרדימתכם וכו' היינו לעורר בני אדם משינתם ולהזיכרם את התכלית גם ע"י תקיעת שופר נמתקין הדינים והקב"ה עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים כשארז"ל ועי"ז גם הצדיקים נתעטרין בעטרה של רחמנות ומקבלין המלכות והמנהיגות ועי"ז אנחנו ג"כ זוכין להשגת התכלית כנ"ל, וזה אשרי העם יודעי תרועה יודעי דייקא שזוכין ע"י התרועה להשיג את התכלית שזה עיקר הדעת בחי' בכל דרכיך דעהו המבפ"נ, וע"כ דרז"ל שיודעים לרצות את בוראם בתרועה את בוראם דייקא כי זה עיקר רצונו ית' בהבריאה בשביל התכלית כנ"ל, גם קול השופר הוא בחי' הבת קול שמכריזין מן השמים שלא יגע שום זר בהמלכות דקדושה בבחי' מה אית לכו בהדי קרטילתא וכו' כי בהמלכות דקדושה מאיר בה אור התכלית של עוה"ב שהוא בחי' שלימות האותיות שבמלכות שהוא בחי' יו"ד בחי' עוה"ב שאז כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעבור ממשלת זדון מן הארץ, וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם כי תרועה מרמז על בחי' מלכות כמובא וזה בחי' ותרועת מלך בו וע"י שלימות האותיות שבמלכות זוכין להשיג את התכלית בחי' שעשוע עוה"ב שזה בחי' יעקב שנטל לחלקו העוה"ב כשארז"ל, וזה שמובא בזוה"ק שתרועה מרמז על יעקב, ומחמת שאין להמון עם תפיסה בהתכלית הזה כי אם ע"י הצדיק המנהיג הדור כנ"ל וע"כ כל תרועה פשוטה לפניה ולארחיה, כי תקיעה פשוטה מורה על ההתועדות והאסיפה אל הצדיק כ"ש ונועדו אליך כל העדה, גם תקיעה לפניה ולאחריה מרמז על בחי' סוף מעשה במחשבה תחלה מחשבה תחלה זה בחי' מה שעלה במחשבה לברוא את העולם בשביל התכלית וסוף מעשה הוא בחי' השגת התכלית אחר חיי העוה"ז שהוא שעשוע עוה"ב בעצמו, ותרועה מרמזת על השגת התכלית של שעשוע עוה"ב גם בעוד האדם בזההעולם וע"כ ארז"ל תקיעת שופר חכמה כי זה עיקר החכמה בבחי' איזהו חכם הרואה את הנולד וכמבפ"נ, וע"כ תרועה אותיות תורה עיין כי כשמדבק מחשבתו גם בעוה"זאל התכלית אז בוודאי לא יעשה שום דבר רק בשביל התכלית ויקיים בכל דרכיך דעהו ואז יתן עיניו בכל דבר אל התורה הק' אם נכון לעשו"ת הדבר אם לאו, כי עירק הדרך לידע בזה העולם מה טוב לעשו"ת כפי התכלית האמת של שעשוע עוה"ב ומה שאינו טוב כפי התכלית זה אי אפשר לנו לידע רק עפ"י התורה הקדושה] וע"כ צריכין לתקועשברים ותרועה והוא ע"ד שאמרו רז"ל נוח לו לאדם שלא נברא היינו כפי שהתכלית (שבשביל זהלבד נברא האדם) הוא רחוק מאד ממחשבות בני אדם בוודאי נוח לו שלא נברא ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו היינו על העבר אולי עשה איזה דבר שלא כהוגן, ואמרי לה ימשמש

במעשיו היינו לכתחילה קודם שעושה כל דבר ימשמש היטב אם נכון לעשו"ת הדבר כפי התכלית אם לא וכנגד זה צריכין לתקוע שברים שהוא גנוחי גנח היינו האנחות שצריכין להתאנח הרבה קודם שעושה איזה דבר עד שיכווין לעשו"ת רצונו ית' כפי התכלית האמיתי, ואפילו כשעושין מצוה ודבר טוב צריכין ג"כ להתאנח הרבה קודם שזוכין לעשותו בשלימות הראוי וכמובן בליקות"נ במאמר וביום הביכורים סימן ד' ותרועה שהוא יילולי יילל מרמז על בחי' יפשפש במעשיטו ואם מצא בהם איזה דבר שאינו הגון ע"פ התכלית אז יילל ויצעק בקולות קצרות ותכופות הרבה (מגודל התשובה והחרטה והבושה שיתבייש מזה) ממש כמו שבא עליו איזה צער גדול מאד פתאום שצועק בבהלה גדולה ומייליל יילולת תכופות הרבה בגודל צערו שהכביד עליו כ"כ, ומחת שאין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ע"כ תקנו לתקוע שניה סביחד ג"כ שברים ורתועה, ומחמת שבוודאי טוב יותר כשאדם ימשמש במעשיו קודם שעושה בכדי שלא יצטרך להתחרט אח"כ ע"כ תיקנו שברים קודם לתרועה, וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם כי ע"י שלימות האותיות שבמלכות זוכין הצדיקים להשיג את התכלית כנ"ל, הגם כי הם משיגין זאת ע"י המלכות והמנהיגות שלהם באמת גם המנהיגות שלהם הוא מבחי' מלכות שמים כי הכל בשביל לקרב את ישראל לאביהם שבשמים ושיקבלו עליהם עול מלכותו ית' בשלימות, גם מה שממליכין עליהם את השי"ת הוא בעצמו בחי' ההתקשרות אל התכלית כי מקבלין עליהם עול מלכות שמים לעשו"ת רק מה שהוא רצונו ית' שזה בחי' בכל דרכיך דעהו הנ"ל, אמרו לפני זכרונות כדי שיבוא זכרוניכם לפני לטובה היינו שיתמתקו כל הדינים ברחמנות כמו שמתפללין בברכת זכרונות זכרנו וכו' ופקדינו בפקודת ישועה ורחמים ויכבשו רחמיך את כעסך מעלינו שעי"ז נשתלשל גם למטה רחמנות אצל הצדיקם עד שמקבלין המלכות והמנהיגות ועי"ז זוכין ישראל להשיג התכלית בהשגה גמורה במחשבתם ממש שזה בחי' מה שברכת זכרונות הוא בחב"ד ששם מקום הזכרון כמובא בכוונות, וזה שסיימו ובמה בשופר כי בושפר ממשיכין כל הנ"ל. וע,F מזיכירן בברכת שופרות פסוקי שופר של מתן תורה כי התורה ניתנה בשביל להביא את כל ישראל אל התכלית הטוב שזה בחי' כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, גם מזכירין פסוקי שופר של מלכות בחי' בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה', וכן פסוקי שופר של לעתיד שעי"ז יגיעו הכל אל התכלית הטוב, וע"כ מתלין תקע בשופר גדול לחירותינו וכו' כי אז תתבטל המלכות דסט"א לגמרי והמלכות דקדושה תתעלה בשלימות ועי"ז נזכה כולנו להשיגאת התכלית בשלימות שהוא בחי' שעשוע עוה"ב שמשם עיקר החירות כידוע:

ד"ה ואחר ראש

ואחר ראש השנה עוסקין ג"כ בתשובה וכל אחד מפשפש במעשיו עד שזוכין לקדושת יו"כ שהוא מבחי' עוה"ב ממש שאין בו לא אכילה ולא שתיה והמלכות ניזונית כביכול ממזון דק ורוחני שהם בחי' קולות הפנימיים הנמשכים ממקום עליון וגבוה מאד ועי"ז נמשך עלינו הדרי מטה ג"כ הארה נפלאה מהתכלית האמת שהוא שעשוע עוה"ב שהוא ענין דק ורוחני מאד ונאמר עליו עין לא ראתה וכו', ואז נמתקין כל הדינים ברחמים רבים עד שזוכין לסליחת עוונות ונתבטלו כל בחי' המסכים המבדילים בינינו לבין השגת התכלית, וע"כ דרז"ל ימים יוצרו ולו אחד בהם זה יו"כ כי עיקר היצירה של הימים היה בשביל להשיג על ידם התכלית הטוב אך עיקר השגת התכלית הוא ע"י קדושת יו"כ כנ"ל:

ד"ה ואח"כ נכנסין

ואח"כ נכנסין כל ישראל לסוכה שמרמזת ג"כ על אימא דמסככת בחי' בינה בחי' עוה"ב כ"ש וסוכה תהיה לצל יומם וכו' שזה ג"כ מעניני עוה"ב כמובן מדרז"ל, גם מרמזת על סוכת דוד בחי' מלכות שעל ידה משיגין התכלית האדם שאין לו דירת קבע בזה העולם רק דירת עראי ועיקר קביעות דירתו ומחשבתו יהיה בהתכלית של שעשוע עוה"ב וע"כ כל שבעת הימים (שמרמזין על כל ימי חייו של האדם כמובא) אדם עושה ביתו עראי וסוכתו קבע ומכניס בה כל כליו הנאים וכלי תשמישו ואוכל ושותה וישן ומטייל בסוכה לרמז שצריך לקיים בכל דרכיך דעהו וכל עיניו ומעשיו יהיו רק בשביל התכלית שהוא בחי' סוכה כנ"ל, וע"כ סוכה אותיות כ"ו ה"ס בחי' יחוד השני שמות הק' הוי"ה אדנ"י שהם בח"י מחשבה ומעשה בחי' סוף מעשה במחשבה תחלה כמובן במאמר ויהי נא פ שנים ברוחך אלי סימן ס"ו, וזה בחי' השמחה של סוכות כי זה עירק השמחה. כמובן במאמר ויאמר בועז סימן ס"ה ובליקות"נ סימן ל"ג ל"ד ויחד יתרו, וזה בחי' שמחת בית השואבה על שם ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה שכל זה יהיה בשלימות לעתיד לבוא, וע"כ צריך שיהיה הסכך מדבר שאינו מקבל טומאה וצומח מגם הארץ ותלוש כי שם בהתכלית לא יהיו שום בחי' טומאה ח"ו כ"ש ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, אך אעפי"כ עיקר שעשוע עוה"ב שהוא בחי' התכלית יזכו אותם שהיו בעוה"ז על הארץ הגשמי הזאת ועשו רצון קונם וע"כ צריך שיהיה בתלוש שהוא דבר המיטלטל ולא יהיה מחובר בארץ היינו שאעפ"י שהוא בארץ הזאת לא יעשה לו קביעות בתוכה ולא יהי המחור ומקושר בעניני הארץ רק יהיה מחובר ומקושר בענין השגת התכלית, ובעניני הררץ והעוה"ז יהיה רק בדרך עראי ודבר המיטלטל כנ"ל, וע"כ צריך שיהיו הכוכבים

נראין מתוך הסכך שזה בחי' יעקב שנמשל לכוכבים כשארז"ל על פסוק לא עתה יבוש יעקב וכו' ויעקב נטל לחלקו עוה"ב בחי' התכלית כנ"ל, וגם לרמז שעיקר השגת התכלית זוכין ישראל ע"י שמקבלין הצדיקים המלכות והמנהיגות להשגיח על ישראל ולהדריכם בדרך ישרה שע"ז נאמר ומצדיקי הרבים ככוכבים, וע"כ צריך שתיהיה הסוכה ז' טפחים על ז' טפחים שזה בחי' מ"ט אורות שהם בחי' התכלית כמובן במאמר ראיתי מנורת זהב סימן ח', וע"כ סוכה שהיא למעלה מעשרים אמה פסולה דלא שלטא בה עינא היינו שהוא בבחי' עין לא ראתה וכו' ואין לנו השגה בזה כלל, ועיקר ענין הסוכה הוא לרמז שיש לנו ג"כ איזה תפיסה והשגה בענין התכלית והתכלית קרוב אל מחשבותינו בבחי' סוף מעשה במחשבה תחלה, ושהיא פחותה מעשרה טפחים פסולה כי נקראת דירה סרוחה כי מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה כ"ש והארץ נתן לבני אדם כשארז"ל נמצא שעיקר אחיזת גשמיות הארץ שמרחק את האדם מהשגת התכלית היא למטה מעשרה ודירה כזו היא דירה סרוחה ודבר נבאש ומסריח ונמאס שאין בו חיות כלל מאחר שמשוקע בגשמיות הארץ ורחוק מהתכלית וע"כ היא פסולה לסוכה כי עיקר הסוכה הוא לרמז לישראל שעיקר קביעות דירתם ומחשבתם והיה בהתכלית (שהוא בחי' למעלה מעשרה) כנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הד' מניים שנוטלים אז ודרז"ל שכולם מרמזין על הקב"ה כביכול ובזוה"ק מבואר שכשנוטלין את הד' מינים בידו כאילו אוחז את הקב"ה כביכול בידו שכ"ז מרמז על ההתקרבות ישראל לאביהם שבשמים כל כך עד שנחשב כאיל ויש לנו איזה השגה ואחיזה ותפיסה בו ית' שזה עיקר התכלית של שעשוע עוה"ב שיהיה לנו השגה בידיעת אלהותו ית' כמבואר במ"א, וזה שארז"ל אתרוג דומה ללב זה בחי' נודע בשערים בעלה כלחד כפום מה דמשער בליביה וכמבואר בפנים בסימן קצ"א שעיקר הרגשת תענוגי ושעשועי עוה"ב הוא בלב, לולב דומה לשדרה שהיא עיקר קיום בנין הגוף זה בחי' הצדיק המנהיג הדור האמיתי שהוא עיקר קיום הבנין של כלל ישראל כשארז"ל והוא המזכה את ישראל להשגת התכלית, הדס דומה לעינים זה בחי' השגת התכלית שנאמר עליו עין לא ראתה אעפי"כ יכולין ישראל לזכות להשגת התכלית כאלו רואין אותו עין בעין כמו שלעתיד באמת עתידין הצדיקים להראות באצבעם על הקב"ה זה ה' קוינו לו כשארז"ל היינו שגם בעוה"ז בעת התגברות ההסתרה אעפי"כ זכינו להשיג אותו בעיני שכלינו בבחי' הזאת שאנו רואין אותו עכשיו וזה ה' קוינו לו זה זהממש הוא בעצמו בכבודו כביכול וכמבואר במ"א, ערבה דומה לפה זה בחי' מלכות פה כי כ"ז זוכין הצדיקים

להשיג ע"י שלימות האותיות הדיבור שבמלכות שזה בחי' מלכות פה וכמבפ"נ, ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זהאברהם וכו' שהוא היה ראש למאמינים והכניס אמונה בעולם שעי"ז נשלמין האותיות שבלכות, גם האמונה מחזקת תמיד במלכות וכמובא בפנים, גם הוא הראשון שהודיע ופירסם את התכלית בעולם. כפות תמרים זה יצחק שנעקד וכפות על המזבח שעי"ז נמתקו כל הדינים בשרשם ונמשך רחמנות וכמו שאנו מתפללין עד היום כמו שכבש אברהם אבינו וכו' כן יכבשו רחמיך את כעסך וכו' ותתנהג עמנו במדת הרחמים וכו', וענף עץ עבות זה יעקב שנטל לחלקו העוה"ב והיתה מטתו שלימה ויצאו ממנו ישראל שכולם יש להם חלק לעוה"ב שכל הבריאה שהיתה בשביל התכלית היתה רק בשביל ישראל כשארז"ל וע"כ ארז"ל באמת שאומר הקב"ה עלמי מי בוראך יעקב בוראך, וערבי נחל זה יוסף שזכה להיות מנהיג ומושל כ"ש ויוסף הוא השליט ועי"ז משיגין הצדיקים את התכלית כנ"ל וע"כ נקרא יוסף צפנת פענח ותרגומו דמיטמרין מיגליין ליה כי זכה להשיג אור הגנוז שעשוע עוה"ב אשר ע"ז נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך:

ד"ה ואח"כ זוכין

ואח"כ זוכין לשמיני עצרת ואז זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים ונתייד כביכול המעשה עם המחשבה בבחי' סוף מעשה במחשבה תחלה ומאיר אור השגת התכלית בעלם כי שמיני עצרת מרמז על עוה"ב כמובא גם מרמז על מדת מלכות מלשון זה יעצור בעצי כמובא היין ובחי' המלכות וההנהגה של הצדיק אמת שעי"ז משיגין התכלית, וע"כ אז השמחה גדולה מאד ויעקב הוא אז רישא לחדוותא וכל ישראל עולין אז לתורה כי עיקר השגת התכלית הוא ע"י התורה כנ"ל, גם ע"י התורה הק' עי"ז יש לכל ישראל חלק לעוה"ב, ומסיימין ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל כי הוא זכה להאיר עיני ישראל ולהכניס בהם השגת התכלית האמיתי ע"י האותות והמופתים והמוראים גדולים אשר עשה לעיניהם וזה בחי' ולכל המורא הגדול דייקא על דרך שדרשו רז"ל ובמורא גדול זו וילוי שכינה וכו' היין והתגלות השגת אלהותו ית' שזה עיקר התכלית כנ"ל, ואפשר לכוין לה גם פירוש רש"י שפירש על שבירת הלוחות שהאותיות פרחו מהם ע"י שעשו ישראל את העגל ופגמו בהאמונה הק' אשר עי"ז נשלמין האותיות כנ"ל ואין רצוני להאריך בזה:

ד"ה ואח"כ מתחילין

ואח"כ מתחילין התורה בראשית ברא א' וכו' היינו בשביל התכלית שהיה בראשית המחשבה בבחי' סוף מעשה במחשבה תחלה בשביל זה היתה כל הבריאה, והארץ

היתה תהו ובהו וכו' היינו בחי' התגברות המלכות דסט"א שמרחיקין מהשגת התכלית היפך המלכות דקדושה שזוכין על ידהלהשגת התכלית, והתיקון הוא ע"י ורוח אלהים דא רוחו של משיח שהוא יהיה המנהיג ישראל האמיתי והוא יכניס בישראל השגת התכלית בשלימות וזה מרחפת על פני המים זו התשובה והתורה שעי"ז זוכין לביאת המשיח ולהשגת התכלית, ויאמר א' יהי אור שהיאר התכלית בעולם שהוא עיקר בחי' הואר בחי' אור הגנוז כנ"ל, ורז"ל אמרו יהי אור זהאברהם שהאיר אור התכלית בעולם ויקרא א' לאור יסו זה יעקב שנטל לחלקו העוה"ב בחי' התכלית ולחשך קרא לילה זה עוש שנטל לחלקו העוה"ז וכפר בתחיית המתים ובעוה"ב וכשארז"ל, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד שנאמר יום אחד יודע לה' לא יום ולא לילה ופירש"י על ימות המשיח שיהיה ממוצעים בין העוה"ז ובין העוה"ב שהוא התכלית ואז יהיה שלימות בחי' התחברות העוה"ז עם העוה"ב שזה בחי' התכלית בחי'תכלת בחי' חיבור שחור ולבן המובפ"נ היינו שגם בעוה"ז שהוא בחי' שחור בחי' ערב ולילה מחובר בו התכלית של עוה"ב שהוא בחי' לבנונית בחי' אור יום ודייקא ע"י שעושין רצונו ית' בעוה"ז זוכין להתכלית בחי' שעשוע עוה"ב שזה בחי' ויהי ערב ויהי בקר יום אחד כנ"ל:

ד"ה וזה שארז"ל

וזה שארז"ל בזכות ולקחתם לכם וכו' אני נגלה לכם ראשון זה בחי' התגלות אלהותו ית' שזה עיקר התכלית, ופורע לכן מן הראשון זה עשו שהוא ההיפחך ממש מהתכלית דקדושה כנ"ל, ובונה לכם ראשון זה ביהמק"ד ששם מאיר אור התכלית של עוה"ב גם בזה העולם שמפני זה מזכירין בו השם הוי"ה הק' בכתיבתו כשארז"ל שזה בחי' התכלית כ"ש ביום ההוא יהיה ה' ושמו אחד ודרז"ל שיהיו קורין אותו ככתיבתו כי שם הוי"ה ית' הוא בי' המחשבה כביכול ששם מאיר אור התכלית כי סוף מעשה במחשבה תחלה כנ"ל רק בעוה"ז מחמת שזה התכלית רחוק ממחשבות בני אדם ע"כ א"א לקרות את השם ככתיבתו רק בביהמק"ד ששם מאיר אור השגת התכלית, וזה ומביא לכם ראשון זה מלך המשיח שהוא יאיר בעולם אור השגת התכלית בשלימות כנ"ל, וע"כ נקראו כל הדברים הללו ראשון כי התכלית הוא בחי' ראשית המחשבה כנ"ל אך מחמת שבמעש ובזמן העוה"ז קודם לעוה,ב בבחי' היום לעשותם ולחמר לקבל שכרם ע"כ יש כח להיכלי התמורות להחליף הדברים ולעשו"ת עיקר מהעוה"ז ח"ו שזה בחי' מה שעשו נקרא ג"כ ראשון, אבל באמת תולדות יעקב ועשו היה ג"כ באופן זה כי יעקב היה הטיפה ראשונה בעבור שיהא בחי' כח בחי' מחשבה, וההולדה בחי' מעשה ופועל יצא עשו ראשונה, וע"כ לקח יעקב הבכורה אצל עשו כי באמת לו משפט הבכורה וכפירוש רש"י ז"ל, כי

הוא בחי' התכלית והראשית בחי' סוף מעשה במחשבה תחלה כנ"ל, ואפשר שזה בעצמו בחי' השני השמות הק' שיש ליעקב אבינו ע"ה יעקב וישראל כנגד שני בחינות הנ"ל:

סי' יט תפלה לחבקוק

ד"ה ראש השנה

ראש השנה הוא יום ראשון לבריאה, בחי' זה היום תחלת מעשיך, ובכל שנה חוזר הדבר למציאותו הראשון. והעלום נברא בלשון הקודש שהיא בחי' חוה אשה בחי' מלכות עש"כ בכל ר"ה עוסקין ישראל בבנין המלכות שהואבחי' שלימות לשון הקודש, וכמו שבתחלת הבריאה של חועצמה נאמר ויפל ה' א' תרדימה שהיא בחי' תרגום כמבפ"נ כמ וכן בכל שנה צריכין להמשיך בחי' זו להעלות הטוב שבתרגום ללשון הקודש, וכמו שאז בא הנחש שהוא בחי' כלליות הרע של שבעים אומות ופיתה לחוה וכו' כמובפ"נ וכמו כן בכל ר"ה מתעורר הנחש ר"ל וכל השרים של האומות לקטרג על ישראל ולהפריד היחוד ח"ו כמובא בזוה"ק והשי"ת חמל עלינו וציוה עלינו לתקוע בשופר לעורר זכותו של יעקב כמבואר בזוה"ק, כי יעקב זכה להכניע הנחש והיה בבית לבן הארמי ובירר הטוב שבתרגום והעלה אותו ללה"ק כמובפ"נ, וזה שמבואר בכוונת הנסירה של ר"ה מענין ויפל ה' א' תרדימה על האדם שהא גימט' תרגום, וענין ויבן ה' א' את הצלע וכו' כיכל תיקונים אלו צריכין להמשיך בכל ר"ה כנ"ל, וזה בחי' המלך הקדוש שאומרין אז שזה בחי לשון הקודש כי מלכות פה. וזה בחי' הד' ובכן שאומרין אז ובכן יתקדש הוא נגד בחי' קודש ובכן תן פחדך וכו' כי עיקר עשיה ותיקון של לשון הקודש הוא ע"י היראה כמבפ"נ ובכן תן כבוד הוא כי שלימות לשון הקודש הוא בבחי' כבוד כמבפ"נ ובכן צדיקים הוא נגד בחי'תיקון הברית התלוי בשלימות לה"ק כמבפ"נ כי צדיק הוא מאן דנטיר ברית, וזהו בחי' צדיק וצדק המבואר בכוונות צדיק הוא בחי' תיקון הברית כנ"ל צדק היא בחי' מלכותא קדישא בחי' לשון קודש בחי' צדק תדברון וכמבואר במ"א, וזה ג"כ בחי' ציון וירושלים כידוע, וע"כ מתפללין תיכף ועלתה תקפץ פיה וכו' היינ ושיפול הרע של כל השבעים לשון ויהיו בבחי' פה להם ולא ידברו המבפ"נ, וזה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ בחי' הנחש מלכות דסט"א. ותמלוך אתה ה' מהרה לבדך וכו' בהר ציון וכו' ובירושלים וכו', וזה בחי' מצות תקיעת שופר שהיא בחי' התעוררות השינה כמובא היינו כי שינה ותרדימה היא בחי' תרגום וצריכין לעורר מהשינה היינו להעלות הטוב שבתרגום ללשון הקודש שזה עיקר שלימות לה"ק ועי"ז מביאין הארה והתנוצצות לכל האותיות של מעשה בראשית המלובשין בכל דבר שזה תלוי רק בהאדם

הבעל בחירה ע"י שמעלה הטוב שבתרגום ללה"ק כמבפ"נ, וע"כ כל ברואי עולם היו מצפין על בריאת אדם הראשון ווהוא קרא לכולם שמות בלה"ק כמובא במ"א, והארה הזאת שמביאין בהאותיות הנ"ל היא ג"כ בחי' התעוררות השינה שזה בחי' בקרב שנים חייהו ופירש"י עוררהו המבפ"נ. ומחמת שכ"ז תלוי ביראה ובתיקון השגגות ויראה תלוי באודנין בבחי' ה' שמעתי שמעך יראתי ע"כ תוקעין בשופר שעי"ז נתעורר יראה כ"ש היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, גם עי"ז נתעורר הלב לתשובה לתקן אפילו השגגות שהם מבחי' תרגום ומכש"כ על הזדונות שהם מבחי' הרע הגמור של השבעים לשון וע"י כל זה מעלין הטוב שבתרגום ומשלימין את הלה"ק, וע"כ מברכין לשמוע קול שו לשמוע דייקא כי יראה תליא באודנין גם תקיעת שופר הוא זכר למתן תורה שהיה בקול שופר ואז זכו ישראל ליראה גדולה מאחר שכולם שמעו בעצמם מפי הקב"ה כ"ש השמע עם קול אלהים חיים מדבר וכו', וע"כ נקרא שופר כמבואר בזוה"ק שהוא מלשון שפר קדמי וכן מלכי ישפר עלך וכן דרשו רז"ל שפרו מעשיכם שהוא לשון תרגום כי עי"ז מעלין הטוב שבתרגום כנ"ל וזה אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון כי עי"ז זוכין לפנים מאירות כמבפ"נ וע"כ אשרי הזוכה לבוא לצדיק אמיתי על ר"ה ולהסתכל אז בפניו המאירות, ומכש"כ אז זוכין לשמוע מפיו איזה דבר תורה שעי"ז מקבל מפיו הדיבור של לה"ק בשלימות, ויכול לזכות עי"ז לכל טוב לבטל מעצמו הרע של כל האומות ולזכות לבחי' רוח הקודש ולפנים מאירות ולכל המבפ"נ, וזה בחינת התאדמות פני התוקע כי נמשך עליו בחי' פנים מאירו כנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' הג' ספרים שנפתחין בר"ה ספרים דייקא כי ספר הוא לזכרון שהוא בכח המדמה בחי' תרגום כמבפ"נ וע"כ צדיקים גמורים שזכו להעלות גם הטוב שבתרגום ללה,ק ואין להרע שום אחיזה בהם ע"כ בוודאי נכתבין לאלתר לחיים ורשעים גמורים שהם מבחי' הרע הגמור של שבעים לשון והם רוצים להתגבר ולינק גם כן מן הקדושה ח"ו ע"י הרע שבתרגום אך הקדושה מתגברת ומפלת אותם ע"י בחי' השלהובא דאשא המבפ"נ וע"כ נכתבין לאלתר למיתה ר"ל, בינונים הם אותם שהם מבחי' טוב ורע בחי' תרגום ולא זכו עדיין להעלות הטוב שבתרגום ולהפיל הרע שבו ע"כ תלויים ועומדים עד יו"כ כי ע"י התשובה של עשי"ת זוכין לתקן את הלשון תרגום ג"כ עד שגם הם נכתבין לחיים, וזה בחי' תקיעה תרועה תקיעה, תקיעה שלפינה הוא כנגד בחי' הדיבור של לה"ק הבא מלמעלה שעדיין חסר תיקון כי צריכין להעלות הטוב שבתרגום וכמבפ"נ, תרועה הוא כנגד בחי' מה שמעלין הטוב שבתרגום ללה"ק ומפילין הרע שבו שעי"ז

ממילא נופל ונתבטל הרע של כל השבעים לשון ושם עיקר המלחמה, וזה בחי' תרועת מלחמה כ"ש וכי תבואו מלחמה בארצכם וכו' והרעותם וכו' וכמובא גם בזוה"ק ומחמת שיש בענין זה כמה בחינות ובכלל הם שני בחינות כי יש שהוא בבחינת ומדריגת עולם העשיה ששם הרע מרוב על הטוב, ויש שהוא בבחינת ומדריגת עולם היצירה ששם הרע והטוב על משקל אחד, ויש שהוא גבוה במדריגה עוד יותר והטוב שבו מרובה של הרע אך אעפי"כ גם אלו מריכין להתאנח הרבה לפני השי"ת עד שזוכיןלהפיל ולבטל הרע לגמרי ולהעלות הטוב למקומו, וזהבחי' שברים גנוחי גנח, אך אותם שהם בבחי' עשיה והרע שבהם מרובה על הטוב ובפרט אם כבר נכשלו ח"ו ע"י הרע שבהם הם צריכין ליליל ולצעוק בקולות מרות ותכופות מאד עד שיזכו לצאת ממה שצריכין לצאת ולתקן הכל בשלימות, וזה בחי' תרועה יילולי יילל וכן אמרי רז"ל ומובא בספר ברית כהונת עולם ג"כ כי שברים ותרועה הם כנגד יצירה ועשיה, ומחמת שעפ"י רוב יש בכל אחד משני הבחינות הנ"ל כי יש מדות כאלה שהרע והטוב הם אצלו במשקל אחד ויש מדות שהוא כרוך אחריהם ביותר עד שהרע מרובה על הטוב ע"כ תקנו לתקוע שברים ותרועה ביחד ג"כ, נמצא ששברים ותרועה הם להעלות הטוב שבתרגום ללה"ק כנ"ל, וזה בחי' תקיעה שלאחריה היינו כנגד בחי' הלה"ק שיש לו שלימות יותר ע"י שהעלו גם הטוב שבתרגום לתוכו כנ"ל וע"כ אמרו רז"ל תקיעת שופר חכמה כי הוא כנגד בחי' אשה חכמה בחי' לה"ק המבפ"נ וזה ג"כ בחי' הג' ספרים הנ"ל רשעים גמורים הם בחי' אשת כסילות שהוא כלליות הרע של השבעים לשון, צדיקים גמורים הם בבחי' אשה חכמה בחי' חכמת נשים בחי' לשון הקודש, בינונים הם בבחי' האשה משכלת שהיא כנגד בחי'תרגום כמבפ"נ, וזה שמובא כיתרועה אותיות תורה עי"ן כי ע"י התרועה מפילין הרעע שבתרגום וממילא נופל הרע של כעל הע' אומות ועי"ז זוכין לע' פנים של תורה וכמבואר במ"א והם בבחי' שלימות לה"ק ע"י לשון תרוגם שזה בחי' שלימות תורה שבכתב ע"י תורה שבע"פ וכמובן בפנים. ומחמת שזה סוד כוונת המילה כמבפ"נ ע"כ מלין קודם לתקיעת שופר כמבואר בשו"ע כי בזה שחותכין הערלהופריעה עי"ז מפילין הרע של הע' לשון בפועל ממש וממשיכין בחי' תיקון הברית ושלימות לה"ק שזה כל ענין תקיעת שופר כנ"ל:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות הוא בחי'מלכות פה בחי' שלימות לה"ק וע"כ משבחין שם את השי"ת מאד שלא עשנו כגויי הארצות וכו' כי השי"ת בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וכמבפ"נ, זכרונות הוא כנגד בחי' תיקון הברית בבחי'

יזכור לעולם בריתו וגם מזכירין שם עיקדת יצחק שעי"ז המתיק הגבורות בשרשן וכלל שמאלא בימינא כמבואר בזוה"ק ועי"ז נשלם בחי' היראה שהוא מדת יצחק וע"י היראה עיקר התיקון של לשון הקודש כנ"ל, גם עי"ז נמשך התיקון שיכולין אנחנו לזכות להעלות הטוב שבתרגום ללה"ק שזה ג"כ בחי' לאכללא שמאלא בימינא, וע"כ תיכף אחר העקידה נתבשר יצחק שנולד זיווגו בפדן אדם דיקא כי זכה לברר הטוב שבארם שהוא בחי' תרגום, וע"כ דקדשה התרוה לספר שרבקה היתה מפדן ארם בת בתואל הארמי ואחות לבן הארמי ואעפי"כ זכתה הצדקת הזאת ונתדבקה ביצחק שהוא עולה תמימה בחי' לה"ק, ומחמת שכ"ז ממשיכין עכשיו ע"י שופר ע"כ אומרים ברכת שופרות ומזכירין שם פסוקי שופר של מתן תורה כנ"ל ופסוקי שופר של לעתיד שעי"ז נזכה לחירות עולם ולצאת מהגלות של שבעים לשון ולהפיל הרע שבהם ולהכניעו לגמרי, וע"כ נהגו כל ישראל להתפלל בערב ר"ה על קברי צדייקם שזה בחי' תיקון הברית כמבואר במ"א והתפלה שמתפללין שם מקובלת מאד כי היא בבחי' שלימות לשון הקודש שתלוי בתיקון הברית כמבפ"נ:

ד"ה ואחר ראש

ואחר ראש השנה עוסקין בתשובה שעי"ז מעלין את הטוב שבתרגום ומפילין הרע שבו ומשלימין את לה"ק עד שזוכין ליו"כ ואז המלכות שהיא בחי'לה"ק נשלמת באור גדול וניזונית רק מבחי' קולות הפנימיים שהם בחי' החמשה תפלות של יו"כ שהם בבחי' שלימות לה"ק ואז נופלת כל הרע של כל השבעים לשון וכן הרע שבתרגום וישראל זוכין לסליחת עוונות כי כל העוונות באים רק מהרע הנ"ל והשטן בעצמו מעיד אז על ישראל שהם דומים למלאכי השרת ומלאכי השרת הם בבחי' לשון הקודש כי אין נזקקין ללשון תרגום כמו שאז"ל (שבת דף י"ב ע,ש ובשו"ע סי' ק"ע) וזה בחי' כי גדול יום ה' ונורא מאד ומני יכילנו זה יו"כ (עיין תנחומא פ' וישלח) כי אז היראה גדולה מאד שעי"ז נשלם הלה"ק כי רב מאד מחנהו אלו המלאכים שמלמדין זכות וחובה כי עצום עושי דברו כי ישראל הם אז עושי דברו דעבדין להאי דבר כי משלימין את הלה"ק ובונים כביכול הדיבור של הקב"ה בשלימות ועי"ז זוכין לסליחת עוונות וע"כ מתוודין אז הרבה בפה מלא בכדי לתקן כל הפגמים שפגמו ע"י העוונות באותיות הדבירו של לה"ק וע"י התשובה והוידוים בבחי' קחו עמכם דברים וכו' מתקנין זאת:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ נכנסין לסוכה והוא זכר להיקף ענני כבודש שהיו בבחי' שלימות לה"ק כ"ש בעמוד ענן ידבר אליהם גם הם בחי' שמירת הברית שמו שפירש"י על פסוק והוקע

אותם לה' נגד השמש שאותם שנכשלו היה הענין נקפל מעליהם וע"כ נקראים ענני כבוד בחי' תיקון הברית ושלימות לה"ק שהם בחי' כבוד כמבפ"נ, וע"כ היו שואבין אז רוה"ק בשמחת בית השואבה כי לשון הקודש היא בחי' רוח הקודש כמבפ"נ, וזה בחי' תצפנם בסוכה מריב לשונות כי נצולים בזה מהרע של שבעים לשון, וע"כ מקריבין אז שבעים פרים כנגד השבעים לשון שמתמעטין והולכין וכו' כשארז"ל היינו שהרע שבהם נופל ונתבטל והטוב שינקו מבחי' לשון הקודש ע"י לשון תרגום נתברר מביניהם וחוזר ועלה לשרשו וע"כ לעתיד לבוא יהיה מפלת העכו"ם ע"י נסיון של מצוות סוכה כשארז"ל וע"כ מצות סוכה הוא אכילה ושתיה ושינה כי כל זה נתתקן אז ע"י בחי' סוכה, שינה היא בחי' תרדימה בחי' תרגום שהטוב שבו מתברר ועולה ללשון הקודש שהוא בחי' סוכה ועי"ז נתתקן האכילה ושתיה שתהיו בבחי' ויאכל וישת וייטב לבו שאכילתו ושתייתו יהי מהתנוצצות האותיות של מעשה בראשית שיש בכל דבר כמפב"נ, וזה בחי' לב שמח ייטיב פנים כמבפ"נ, וזה בחי' השמחה של סוכות:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' נטילת הד' מנים אתרוג דומה ללב ששם שורש הדיבור של לשון הקודש כי הלשו הוא קולמס הלב וזה בחי' חם לבי בקרבי וכו' דברתי בלשוני, גם היראה היא דבר המסור ללב, גם שמיעה בלבא תליא כ"ש ונתת לעבדך לב שומע וזה בחי' ה' שמעתי שמעך יראתי, לולב דומה לשדרה בחי' צדיק חי עלמין בחי', תיקון הברית, הדס דומה לעינים זה בחי' תקון השינה והתרדימה שהוא בעינים בחי' אל תתן שינה לעיניך ועוד הרבה כזה, וזה בחי' עליית הטוב שבתרגום ע"י תיקון השגגות שהמעשה רע וכוונתו טוב שזה בחי' הדס שיש לו ריח ואין לו טעם, ערבה דומה לפה זה בחי' הדיבור בעצמו של לשון הקודש, ורז"ל דרשו פרי עץ הדר זה אברהם וכו' כי אברהם הוא הראשון אחר דור ההפלגה שזכה ללה"ק וע"כ נקרא אברהם העברי שדיבר בלשון עבריות שהוא לשון הקודש ורק לו ולזרעו אחריו נשאר לשון זה, גם הוא הראשון שנצטווה על המילה שזה בחי' ביטול הרע של השבעים לשון, כפות תמרים זה יצחק שהוא בחי' יראה שעי"ז עיקר תיקון הלשון הקודש, ענף עץ עבות זה יעקב שזכה לבררהטוב שבתרגום ולהעלותו ללשון קודש כנ"ל, וערבי נחל זה יוסף שזכה לתיקון הברית בשלימות ולשלימות לשון הקודש והיה יודע לפשר חלמין שבתרדימה ע"י שהעלה את הטוב שבתרגום גם בא גבריאל ולמדו כל השבעים לשון כשארז"ל כי הוא זכה בשלימות להפיל כל הרע שבהם ולהעלות ניצוצי לשון הקודש שנפלו ביניהם, עוד יש לומד כי כל הארבע מינים אלו מרמזין על גודל מעלת הצדיק האמת, וזה בחי' פרי עץ הדר הוא בחי' הדיבור לשון

הקודש של הצדיק בעצמו שהוא בחי' פרי צדיק עץ חיים ולו עיקר ההידור כי זוכה לבחי' פנים מאירות המובפ"נ, כפות תמרים מרמז על שהצדיק דומה לשדרה שהוא עיקר הבנין של קומת האדם כמו כן הצדיק הוא הבנין של כל המקורבים אלי וסובבים אותו ומקושרים אליו כמו העלין של הלולב להשדרה ועי"ז ממשיך עליהם ג"כ מקדושת והעליונה, ענף עץ עבות דומה לעינים מרמז על מעלת קדושת ההסתכלות בפני הצדיק שעי"ז בעצמו יכולין להתעוראר בתשובה כמבפ"נ, ערבה דמה לפה מרמז על מעלת הזוכה לשמוע דברי תורה מפי הצדיק שעי"ז זוכה לקבל דיבור לשון הקודש בשלימות היינו ביראה כמבפ"נ:

ד"ה וזה שדרז"ל

וזה שדרז"ל שהמינים אלו מרמזין על כל הכתות שבישראל כי יש שיש להם טעם וריח כמו האתרוג זה בחי' הצדיקים שזוכין לשלימות לה"ק שהוא בחי' טעם כמו טעמו וראו שפירשו מלשון דיברו, וריח הוא בחי' יראה כ"ש והריחו ביראת ה', גם ריח הוא בחי'תיקון הברית כמובן בליקות"נ סימן ל"ב ובמעשה של יום השני מהז' בעטלירס, ויש שיש להם איזה בחי' מבחינת לה"ק היינו שעוסקים לדבר דיבורים קדושים לפני השי"ת בתורה ובתפלה אבל אין להם ריח כי לא זכו עדיין ליראה בשלימות, ויש שיש להם ריח שזכו לאיזה בחי' יראה ותיקון הברית אבל אין להם טעם כי מתרשלים בענין הדיבור של לה"ק, ויש שאין להם לא טעם ולא ריח כי רחוקים מכל הבחינות הנ"ל, אמר הקב"ה יעשו כולם אגודה אחת ויכפרו אלו על אלו כי ע"י הכלליות שנכללין ביחד בענין ההתקשרות וההתקרבות אל הצדיק עי"ז יכולן לקבל תיקון ושלימות ע"י כל הבחינות הנ"ל היינו ע"י ההתקרבות וההתקשרות לבד כי המחובר לטהור טהור וע"י ההסתכלות בפניו וע"י ששומעין מפיו תורה כנ"ל ועל כן אלו הג' מינים הם אגודה אחת כי כולם הם מסוג אחד מאחר שאין להם שלימות עדיין והאתרוג הוא בפני עצמו כי הוא מרמז על קדושת הדיבור של הצדיק שיש לו שלימות אמיתי והוא בסוג אחר לגמרי מהם אעפי"כ צריך הוא להיות סמוך וקרוב מאד אל הג' מינים ועי"ז כולם מקבלין שלימות כנ"ל, וע"כ האתרוג דייקא בשמאל והלולב ומיניו בימין כי צריך לאכללא שמאלא בימינא וימינא בשמאלא שזה סוד עיקדת יצחק שעי"ז נשתלשל עד שיכולין להעלות גם הטוב שבתרגום ללשון קודש שזה עיקר השלימות כנ", ומחמת שזה הצדיק מוריד א"ע אל המקורבים שיש בהם עדיין אחיזת טוב ורע בחי'תרגום שזה בחי' שהימין מוריד ומחבר עצמו אל בחי' שמאל ע"כ האתרוג בשמאל ומה שהמקורבים להוטים אחר הצדיק להתקרב אליו ולהכלל בו שזה בחי' לאכללא שמאלא בימינא ע"כ הג' מניים הם בימין וע"כ כשנוטלין

זה אחר זה צריך ליטול גם את האתרוג בימין כמבואר בפסוקים, ומחמת שגם הצדיק מקבל תועלת גדול ע"י שמזכה את הרבים ומקרב אותם להשי"ת שזה בחי' שמעלה הטוב שבתרגום שעי"ז עיקר שלימות לה"ק כנ"ל ובחי' זאת מרומז העיקר בהלולב שהדר"ה שהוא בחי' הצדיק בחי' צדיק כתמר יפרח מכוסהבהעלין שהם בחי' המקרובים שלו ע"כ מברכין על נטילת לולב מחמת שהוא גבוה מכולם היינו כנ"ל כי הוא כולל כולם, ובזה יש לכוון קצת דברינו הנ"ל למה שמובן בכוונות ואין להאריך בזה וגם כי כמה פנים לתורה כידוע, וע"כ אסור לאכול קודם נטילת לולב כי עי"ז עיקר תיקון האכילה שתהיה בבחי' יסעדך ומציון כמבפ"נ, וזהו שארז"ל הנוטל לולב באגודו וכו' כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן מזבח הוא בחי' מלכות בחי' הדיבור של לה"ק בחי' זבחו זבחי צדק וצדק מלכותא קדישא בחי' צדק תדברון (וזה בחי' ונשלמה פרים [שמקריבין על המזבח] שפתינו) והקרבנות מבהמות טהורות שהם מבחי' הטוב שבנוגה זה בחי' שמעלין הטוב שבתרגום ללשון הקודש, וע"כ מכפריו על השגגות שהם מבחי' תרגום כנ"ל:

ד"ה וע"כ אומרים

וע"כ אומרים עם הד' מינים את הלל שהוא בחי' שלימות לה"ק כי עיקר שלימות הדיבור לדבר בו שבחו ית' ולהודות ולהלל לה' וכמבואר במ"א, וע"כ מנענין בהודו לה' ובאנא ה' הושיעה נא כי בענין זה להשלים הלשון קודש ע"י הטוב שבתרגום בזה צריכין לעסוק לעולם ובכל פעם שממשיכין איזה תיקון ושלימות לה"ק צריכין להיות מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא עד גמר התיקון ואעפי"כ צריכין לסיים בהודאה שזה בחי' הודו שבסוף ההלל כי צריכין לאכללא שמאלא בימינא כנ"ל:

ד"ה ואחר כל

ואחר כל זה זוכין לשמיני עצרת שהוא בחי' מלכות בחי' זה יעצור בעמי כמבוראר בזוה"ק ואז זיווגא דמטרוניתא בשלימות כי נשלם הדיבור של לה"ק בשלימות עד שעי"ז נופלין כל הלשונות וישכון ישראל בטח בדד וכו' בחי' הן לבדד ישכון ורק הם זוכין לדבק עצמן בהשי"ת בשלימות ביחודא שלים ואין שום דבר ושום מסך המבדיל שיפרדי ח"ו היחוד והקשר שביניהם ואז הנוקבא עוצרת הטיפה שלא תפיל שמזה נמשך ונשתלשל גם למטה שע,י שלימות לה"ק ניצולין ממקה לילה ח"ו כמבפ"נ (עיין בליקוטי תניינא במאמר תקעו אמונה סי' ה'), וע,כ כל ישראל עולין אז לתורה שהוא עיקר שלימות לה"ק בחי' שנים מקרא וכו' ומסיימין ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל, וע"י היראה מעלין הטוב שבתרגום ומשלימין את הלה"ק ומביאין הארה והתנוצצות חדש בהאותיות שבכל מעשה בראשית וע"כ מתחילין תיכף במעשה בראשית בראשית

ברא אלהים וכו' (וע"כ אז השמחה גדולה מאד בבחי' לב שמח ייטיב פנים כמבפ"נוכנ"ל לענין השמחה של סוכות ויעקב הוא אז רישא לחדוותא כי הוא זכה לברר הטוב שבתרגום ולהעלותו לשלימות לה"ק כמבפ"נ וכנ"ל):

ד"ה שייך לעיל

שייך לעיל לענין סוכה, וזה שמובא בזוה"ק כי סוכה אותיות כ"ו ה"ס בחי' יחוד השני שמות הק' הוי"ה אדנ"י שהם בחי' מחשבה ודיבור שזה בחי' שלימות הדיבור שהוא בחי' לשה"ק כשהדיבור ביחוד עם המחשבה שבלב, וע"כ דרז"ל במד"ר כי פי המדבר אליכם בלה"ק, ובמס' מגילה דף ט"ז ע"ב דרשו ע"ז כפי כן לבי וכמובא בסי' ל"ד, ובאמת שני הדרשו"ת עולים בקנה אחד כי בחי' וכפי כן לבי שייך ג"כ לשלימות לה"ק כנ"ל, וזה בעצמו בחי' סוכה עילאה בחי' בינה לבא סוכה תתאה שהיא בחי' סוכת דוד בחי' מלכות פה המובא בזוה"ק, וענין זה שייך בהדרוש הזה בכמה מקומות הן לענין יו"כ שאז אימא וברתא יתיבין כחדא, וכן לענין מה שארז"ל אתרוג דומה ללב ועוד בשאר מקומות כמובן למעיין:

סי' כ טית תיקונין

ד"ה עיין ליקוטי

עיין ליקוטי הלכות דברים הנוהגים בסעודה הלכה ד' מבואר שם כל ענין ר"ה יו"כ סוכות והד' מינים ע"פ מאמר זה עיין שם:

סי' כא עתיקא טמיר וסתים

ד"ה ידוע כי

ידוע כי בר"ה עוסקין לנסר את המלכות מבחי' אחור באחור ולהחזירה לבחי' פנים בפנים וזה נעשה ע"י הדורמיטא בחי' שינה והתעוררות השינה שע"י תקיעת שופר כמבואר בכתבים אך שם מדבר בענינים נסתרים מאד גבוה מעל גבוה ואין לנו עסק בנסתרות, אך לענינינו הוא כי תחלת גמר הבריאה היה בר"ה כי בו נברא אדם הראשון והיה עדיין עם חוה בבחי' אחור באחור שזה בחי' אחור וקדם צרתני המובפ"נ שדרז"ל ע"ז אדם וחוה דו פרצופין נבראו ואח"כ ויפל ה' אלהים תרדימה וכו' ואז נבנית בנין שלם בחי' ויבן ה' א' את הצלע וכו' כמובא כ"ז בכתבים, והנה מבואר בפנים שיש שכל שהוא בחי' אחור ויש שכל שהוא בחי' קדם בחי' פנים ועיקר תכלית ביאת האדם לזה העולם הוא להמשיך השכל הפנים בעולם וזה סוד חופה וקידושין והולדות הבנים וכו' כמובן בפנים,

וע"כ בכל ר"ה שחוזר הענין למציאותו הראשון ואז צריכין לעסוק ביותר בתיקונים אלו היינ ולהמשיך שכל הפנים בעולם שהכל הזה הוא בחי' מקיפין בחי' אור הפנים וזה בחי' תקיעת שופר והתאדמות פני התוקע שמרמז לבחי' אור הפנים כמבואר בכתבים, וזה בחי' אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון, כי מבואר בסוף המאמר שיש שכליות ומקיפין שאי אפשר להמשיכן בכל משך זמן העוה"ז ולא יתגלו אלא לעתיד והם בבחי' עתיקא טמיר וסתים אך גם בהשגות ושכליות שאפשר להמשיכן בזה העולם והם מבחי' זעיר אנפין גם בזה יש בחי' פנימי ומקיף כשמשיגין אותם הם בבחי' פנימי וקודם ההשגה הם בבחינת מקיף ופעמים הם בהעלם לגמרי בבחי' עיבור שזה בחי' מקיף למקיף שזה בחי' זעירא דאנפין איתגליא ולא איתגליא כמבפ"נ, והנההאדם צריך לעסוק בזה כל ימיו להוליד המוחין מבחי' עיבור והעלם גמור לבחי' לידה, וזה זוכין ע"י צעקות וקולות דקדושה, ואח"כ צריך להמשיך המוחין מבחי' מקיף לפנימי שזה בחי' שממשיכין שכל הפנים, וזה זוכין ע"י קדושת שבעת הנרות כמבפ"נ, והנה הגם כי אין לנו רשו"ת לבאר בזה ענין כוונות של תקיעת שופר עכ"פ היוצא לנו מזה לענינינו שע"י השינה דאפיל על זעיר אנפין ושינה הוא בחי' הסתלקות המוחין ויש מוחין ושכליות שנסתלקין ועולין לבחי' עיבור והעלם לגמרי ויש שנסתלקין ונתעלמין מבחי' פנימי למקיף וע"י השינה דייקא נתחדשין המוחין וע"כ ע"י התשובה והקולות דקדושה שצועקין ישראל בתפלה ותחנונים וע"י תקיעת שופר ע"ז ממשיכין שפע והארה מבחי' עתיק כמבואר בכוונות ונמשךבחי' התעוררות השינה לזעיר אנפין ומקבל מוחין חדשים וגדולים מאד ואז מאיר למלכות שהיא בחי' כלל כנסת ישראל וזוכין להשיגעי"ז השגות נפלאות ולהמשיך המקיפין שהם בחי' אור הפנים שזה בחי' באור פניך יהלכון כנ"ל, וזה שמובא בזוהר בהעלתך דף קמ"ט כי תקיעת שופר היא בבחי' אחת עם הדלקת נרות המנורה היינ וכנ"ל כי התיקון שממשיכין ע"י הדלקת שבעת הנרות של המנורה שעי"ז ממשיכין בחי' השכל של שפע אלהי שהוא בבחי' פנים כמבפ"נ כל זה ממשיכין ג"כ ע"י תקיעת שופר כנ"ל, וזה שמבואר בזוה"ק כי תרועה וקול שופר הן בחי' יעקב כי יעקב אבינו ע"ה עסק בזה ביתר כמובן בפנים כי שם יעקב מרמז על העת שהמוחין בהעלם בבחי' עיבור שאז צריכין לצעקות וקולות שזה בחי' הקל קול יעקב ואח"כ זכה שנקרא ישראל על שם המשכת המוחין מבחי' מקיפין לפנים, ומחמת שצריכין לעסוק בזה תמיד ולעלות מדרגא לדרגא ולהמשיך בכ"פ מקיפין חדשים ע"כ נקרא גם אח"כ בשם יעקב כמו שארז"ל. וזה תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגינו הינו שהמוחין נתכסין ונתעלמין אז בבחי' שינה כמובא בכוונות על פסוק זה (עיין סידור קול יעקב), וזה כי חק לישרא

להוא היינו מה שהוא בבחי' חק בחי' מקיפין או העלם גמור שאין השכל יכול להשיג משפט לאלהי יעקב משפט הוא בחי' מה שהכל ג"כ מסכים לזה ומשיג אותו, היינו שענין תקיעת שופר הוא להמשיך בחי' התעוררות השינה והתגלות המוחין מתעלומתן ולעשו"ת ממקיפים פנימיים כנ"ל, ומה שאצל חק אמר לישראל הוא ואצל משפט אמר לאלהי יעקב אין כאן מקום לבאר, והנה להמשיך המקיפין לפנים הוא ע"י קודשת שבעת הנרות שהם העינים והאזנים והחוטם והפה וכו' כמבפ"נ וע"כ מצינו ג"כ בענין תקיעת שופר המשכת בחי' אלו כי ע"י ההבל של הפה של התוקע שנכנס לתוך השופר עי"ז ממשיכין בחי' קדושת הפה ועיקר קדושת הפה הוא רק לדבר דיבורי אמת וכו' כמבפ"נ, וזה שמבואר בכוונות בענין ההבלים של השופר שהם בחי' ז' פעמים ס"ג גימטריא אמת ונמשכין בשרשן מתיקון ואמת, ומשה רבינו ע"ה זכה ע"י קדושת הפה שלו לבחי' פה אל פה אדבר בו וזה מצינו ג,כ בענין תקיעת שופר כי ע"י ההבלים היוצאים מפה התוקע נמשכין ונתעוררין בשרשם ההבלים העליונים הק' של בחי' פה ה' כביכול כמבואר בזוה"ק ובכוונות, וזה שמבואר בזוהר כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם דאקול השופר, וע"י היראה שנתעורר ע"י השופר בבחי' היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו זה בחי' קדושת החוטם בחי' והריחו ביראת ה' כמבפ"נ, וע"י מה שכל אחד מטה אזנו לשמוע קול השופר כמו שמברכין לשמוע קול שופר וקול השופר הוא בחי' קול המוכיח של החכם האמת בבחי' כשופר הרם קולך וכו' וכמבואר במ"א וכששומעין קול השופר זה בחי' שמע דברי חכמים בחי' תקיעת שופר חכמה וכו' בחי' הוכח לחכם ויאהבך שזבה בחי' קדושת האזנים כמבפ"נ וע"י הבכיות הרבות והדמעות הרבים ששופכין ישראל בשעת תקיעת שופר עי"ז ממשיכן בחי' קדושת העינים, גם ע"י קול השופר נתעורר זכות קול השופר של מתן תורה כידוע ואז זכו ישראל לעינים קדושים כאלו עד שראו את הקול כ"ש וכל העם רואים את הקולות וכו' ואת קול השופ והכו' וע"י כ"ז וזכין לבחי' אור הפנים שזה בחי' פנים בפנים דיבר ה' עמכם הנאמר במתן תורה, וזה אותיות תרועה תורה עיין בחי' עין פנים לתורה כמובא שזה בחי' כלל השגת התורה כלל המשכת המקיפין שהם בחי' אור הפנים בחי' פנים לתורה:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' מלכיות זכרונות ושופרות וארז,ל אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם היינו כי בשעה שהמוחין הם בהעלם בבחי' עיבור אז עיקר החיות דקדושהע"י אמונה שהיא בחי' מלכות ואז יפה צעקה לאדם שזה בחי' השסהיוצא מתפלת שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות שהוא במלכות כידוע (ועיין בליטקות"נ במאמר תקעו

אמונה סי' ה' שעיקר שלימות הקול דקדושה הוא ע"י אמונה) וע"י הצעקות והקולות נולדין המוין מבחי' עיבור ללידה שזה ג"כ בחי' המתקת הדינים בחי' דם נעכר ונעשה חלב המבפ"נ, ואח"כ צריכין להמשיך המוחין מבחי' מקיף לפנימי שזה עיקר שלימות הדעת ועי"זנמתקין הדינים בשלימות כי ע"י הדעת נתבטל כל מיני כעס ודינים ונמשך חסד ורחמים כמובן בפנים, וזה בחי' אמרו לפני זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה שזה בחי' המתקת הדינים בשלימות כמו שמתפללין אז וכיבשו רחמיך את כעסך וכו', וע"כ זכרונות הם בחב"ד בחי' המשכת המוחין בשלימות וזה ובמה בשופר כי ע"י השופר ממשיכין כל הנ"ל כי שופר מרמז על המשכת המוחין של בחי' זעיר דאנפין וגם על המקיפין העליונים של בחי' עתיק שלא ישיגו אותם אלא לעתיד בעוה"ב שהוא בחי' בינה בחי' שופר גדול כידוע, וע"כ מזכירין פסוקי שופרות של מתן תורה וגם פסוקי שופרות שלעתיד, ומחמת שגם המשכת המוחן של תפלה הוא עי"ז ע"כ אומרים ג"כ הללוהו בתקע שופר וכו' בצלצלי תרועה, וזה שמתפללין שם תקע בשופר גדול לחירותינו וכו' כי עיקר החירות והקיבוץ גליות יהיה ג"כ ע"י שלימות הדעת הנ"ל כמובן בפנים:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל ימי התשובה ועי"ז ממשיכין מוחין חדשים בכ"פ עד שביו"כ זוכין לקבל מוחין גדולים מאד כי יו"כ היא בחי' עוה"ב שאין בו לא אכילה ולא שתיה רק צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם היינו שהמקיפים יכנסו בתוך ראשיהם היינ ובתוך פנימיות המוחין כמבפ"נ וע"כ ישראל דומין אז למלאכים היינו כי מכו לעתיד תוגדל הידיעה אצל ישראל עד שתתבטל הבחירה שלהם ויהיו בגדר מלאך כמבפ"נ זו הבחינה נמשך ג"כ ביו"כ וע"כ נעשין אז כבריה חדשה וזוכין לסליחת עוונות והכל ע"י הארת המוחין הגדולים שזוכין לקבל אז בבחי' ואשי חכם יכפרנה כי יו"כ הוא בחי' משה כמובא בזוהק ועל משה נאמר פסוק זה ואי"ש חכ"ם יכפרנ"ה כידוע, וע"כ ביו"כ פעל משה גם בתפלתו שהתפלל על סליחת עוונות של ישראל וקיבל הלוחות שניות שהם בחי' כלל המוחין של התורה הק' וזכה לקירון עור הפנים שהוא בחי' אור הפנים הנ"ל:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ זוכין לסוכות וסוכה היא בחי' שפע אלהי בחי' המשכת המקיפין אור הפנים וע"כ היו שואבין אז רוח הקודש כי שפע אלהי הנ"ל הוא בחי' רוח הקודש כמבואר הכל בפנים:

ד"ה וזה בחי'

וזה בחי' נטילת הד' מינים, אתרוג דומה ללב זה בחי' שלהבת הלב העולה תמיד מאליה ע"י מהירות תנועות השכל של שפע אלה"י בחי' פנים כמובפ"נ, לולב דומה לשדרה שדרך שם נמשכת טיפת המוח מהעלם אל הגילוי היינו מבחי' מקיף למקיף אל בחי' מקיף, הדס דומה לעינים זה בחי' שממשיכין המוחין מבחי' מקיפין לפנימיים שזה בחי' עינים בחי' גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, ערבה דומה לפה זה בחי' מפיו דעת ותבונה כי כשזוכין להשיג המקיפין אז צרים לגלות הארת דעתו גם לאחרים ולהודיע הסגולה לעם סגולה כמבפ"נ וזה א"א כי אם ע"י דברי פיו שעל ידם נתגלה דעתו גם לאחרים מישראל שזה עיקר השלימות כמבואר במ"א, ועי"ז בעצמו זוכה להמשיך מקיפים יותר גבוהים כמבואר בליקוטי תניינא במאמר כי מרחמם ינהגם סימן זיי"ן:

ד"ה ואח"כ בשמניי

ואח"כ בשמניי עצרת אז הוא זיווגא דמטרוניתא פנים בפנים ואז נמשך על כל ישראל הארה מהשכל העליון שהוא בחי' אור הפנים ואז השמחה וההתלהבות הלב של ישראל גדול מאד בבחי' שלהבת הלב העולה מאליה כנ"ל ואז כל ישראל עולין לתורה כי כולם יש להם חלק בבחי' הפנים לתורה ומסיימין ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פינם (שזכה להשיג בשלימות בחי' אור הפנים) וכו' אשר עשה משה לעיני כל ישראל כי האיר הדעת לכל ישראל והודיע הסגולה לעם סגולה, ומתחילין בראשית ותרגומו בחוכמא היינו בזה השכל שהוא בחי' ראשית בחי' קדם ופנים, ורז"ל דרשו בשביל ישראל בשביל התורה ובשביל משה וכו' והכל אחד היינו בשביל המשכת המוחין והחכמה והתגלות הדעת והתורה לישראל בשביל זה היתה כל הבריאה רק שבשביל הבחירה ניתן כח להקליפות והחשך לכסות על המוח שזה בחי' והארץ היתה תהו ובהו וכו' ויאמר א' יהי אור (שיתגלה אור הדעת בעולם) וכו' ויהי ערב ויהי בקר יום אחד בחי' התגלות הדעת שלעתיד לבוא בחי' יום אחד יודע לה' שאז יהיו כולם טוב כולם אחד כמבואר בפנים:

סי' כב חותם בתוך חותם

ד"ה עיין בליוקטי

עיין בליקוטי הלכות הלכות ספר תורה הלכה ב' מבאר שם כל ענין ר"ה יו"כ סוכות ע"פ מאמר הנ"ל ועיין גם כן בליקוטי הלכות חושן משפט הלכות מתנה הלכהה' מבואר שם ג"כ ענין ר"ה יו"כ ע"פ מאמר הנ"ל לכן אמרתי לקצר:

סי' כג צוית צדק

ד"ה ידוע כי

ידוע כי בר"ה עוסקין ישראל בבנין קומת השכינה כביכול ולהמתיק כל הדינין והגבורות שבה שזה בחי' שמעלין אותה מבחי' שנקאת צדק (שמשם התעוררות הדינים בבחי' והוא ישפוט תבל בצדק) לבחי' אמונה שאז נמתקין כל הדינים וכל טיבו ולכ נהירו שריא באה כמובא במאמר תתן אמת ליעקב סימן פ"ז, והנה אמונן איתקריאת כד אתחבר בה אמת שהוא בחי' יעקב בחי' אור הפנים כמבפ"נ וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומבואר בזוה"ק שתרועה היא בחי' יעקב, וזה בחי' יום תרועה יהיה לכם ומבואר בזוה"ק שתרועה היא בחי' יעקב, וזה בחי' אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון כי ממשיכין עי"ז בחי' אור הפנים, וזה בשמך יגילון כל היום וכו' כי אור הפנים הוא בחי' שמחה ועיכ"ז נמתקין כל הדינים ונכתבין לחיים בבחי' באור פני מלך חיים גם זוכין לפרנסה דקדושה שנמשכת מבחי' אמת בחי' אור הפנים כמבפ"נ, כי ר"ה הוא יומא דדינא של כל השנה והנה דרז"ל על פסוק והיה אמונת עתיך וכו' ששואלין את האדם בתחילת הדין נשאת ונתת באמונה וע,כ גם בר"ה צריכין להמשיך התיקון של בחי' משא ומתן באמונהשבמשא ומתן כזה ובפרנסה כזאת מאיר בה בחי' אור הפנים (ועיין גם במאמר אשרי העם זרקא סימן ל"ה) וזה שארז"ל שתרועה אותיות תורה עיין בחי' עיין פנים לתורה שהם בחי' אנפין נהירין היפוך תאוות ממון שהיא כלולה מכל הע' אנפין חשוכין כמובן בפנים ועיין במאמר בקרוב סיזמ ל"ו וסימן, ק"א, ומחמת שעיקר תיקון זה זוכין ע"י תיקון הברית שזה בחי' מצות מילה ודם הברית כמבפ"נ ע"כ מבואר בשו"ע שכשיש מילה בר"ה מלין קודם תקיעת שופר ומובא שם בשם גדול אחד שלא היה רוחץ אז את פניו מדם המילהותקע כך בכדי לערב זכות דם המילה עם השופר היינו כנ"ל, ומחמת שעיקר שלימות תיקון הברית הוא רק אצל הצדיקי אמת ע"כ צריכין לבוא לצדיקי אמת על ר"ה או עכ"פ להתפלל על בקרי צדיקים בערב ר"ה שזה ג"כ בחי' תיקון הברית שעי"ז ממשיכין בחי' מלח להמתיק הדינין שבבחי' צדק עד שנשתלשל מזה גם למטה בעוה"ז המתקה לבחי' מרירותא דעלמא שממררין בני אדם את חייהם בדאגות על הפרנסה ובטירדות תאוות ממון, וע"כ נוהגין כל ישראל להרבו תאז בצדקה כיעי"ז משברין תאוות ממון שזה בחי' מלח ממון חסר ואיכא דאמרי חסד כמבואר במ"א וכמבואר במאמר אשרי השגחה סימן י"ג, וזה בחי' תשובה תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה ונתנו ע"ז הקדמונים סימן צום קול ממון כי עיקר צריכין בימים הללו להמשיך בחי' ביטול תאוות ממון ולהעביר את רוע הגזריה שנמשך ח"ו ע"י התגברות

תאוות ממון שהיא בחי' עבודה זרה שכלולה מכל השבעים מיני עבודות זרות שבשביל זה השכינה כביכול צועקת ק"מ קלין על אלו הנופלין בתאוות ממון כמבפ"נ וכל זמן שיש ע"ז הזאת בעולם חרון אף בעולם ח"ו ובימים אלו אנו עסוקין לתקן זאת ע"י תשובה תפלה וצדקה שהם בחי' צום קול ממון כנ"ל. וזה בחי' שברים תרועה כי כמו שבהתגברות תאוות ממון ח"ו ובימים אלו אנו עוסקין לתקן זאת ע"י תשובה תפלה וצדקה שהם בחי' צום קול ממון כנ"ל. וזה בחי' שברים תרועה כי כמו שבהתגברות תאוות ממון ח"ו אזי קשה לו מאד קודם שמוליד השפע ואח"כ גם אחר שנולד השפע והפרנסה אזי מתגבר עליו הדאגה והעצבון ביותר בבחי' מרבה נכסים מרבה דאגה כמבפ"נ, ואפשר שמחמת זה צועקת השכינה שני מיני קולות היינו כנגד שני הבחינות הנ"ל, וע"כ גם בקול שופר שעי"ז מתקנין זאת צריכין ג"כ לשני מניי קולות, וזה תקעו בחודש שופר וכו' כי חק לישראל הוא ודרז"ל חק לישנא דמזונא כי כל מזונותיו של אדם קצובות לו מר"ה, היינו כי בתקיעת שופר ממשיכין תיקון המזונות והפרנסה לידע כי הכל קצוב לו מר"ה ברצונו ית' וזה משפט לאלהי יעקב כי אז נתחבר צדק ומשפט שעי"ז נמתק מרירותא דעלמא כמבואר בזוהר ויחי דף רמ"א ע"ב על פסוק כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל וכתיב צדק ומשפט מכון כסאך עיי"ש, וזה בחי' יעקב שהוא בחי' עמודא דאמצעיתא בחי' משפט ובחי' אמת שעי"ז המלכות בחי' צדק נקראת אמונה כד איתחבר בה אמת כנ"ל, ועי"ז נתקנת הפרנסה שלא תהיה בבחי' תאוות ממון שזה בחי' עושה עושר ולא במשפט וכו':

ד"ה וזה אמרו

וזה אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם כי הפרנסה והעשירות הוא בחי' מלכות בחי' עשיר ברשים ימשול אבל צריכין לידע כי כל העושר והכבוד מלפניו ית' והוא מושל בכל כי עיקר הפרנסה דקדושה נמשכת מבחי' המלכות דקדושה כמבואר בזוהר תרומה דף קנ"ג וכמובא בדבריו ז"ל בליקוט"נ סימן ז', וזה זכרונות כדי שיבוא זכרוניכם לפני לטובה היינו שימתקו כל הדינים המתעוררין ח"ו ע"י תאוות ממון ויתהפכו לרחמים, גם זכרונות מרמז על בחי' ברית בחי' יזכור לעולם בריתו ונאמר זכר צדיק לברכה שעי"ז נמתק מרירות דאגת הפרנסה כנ,ל וזה ובמה בשופר כי בר"ה ממשיכין כ"ז ע"י השופר וע"כ מזכירין פסוקי שופר של מתן תורה וקיבוץ גליות כי ע"י שמבטלין תאוות ממון בלח' אנפין נהירין עי"ז זוכין לעין פנים לתורה שהם בחי' אמת כ"ש אמת קנה וארז,ל אין אמת אלא תורה, וזוכין לקיבוץ גליות היינו לצאת מהגלות של ע' עממין וכ"ז זוכין ע"י השופר שעי"זממשיכין אור האמת בחי' בחי' שופריה דיעקב כידוע ומעוררין בחי'

השופר הגדול שהיא בחי' בינה לבא ששם שורש האמת בחי' ודובר אמת בלבבו ועי"ז נתבטלין האנפין חשוכין של תאוות ממון בבחי' לב מבין דתמן צדיק אישתזיב מינה כמבפ"נ היינו לב מבין דייקא בחי' בינה לבא כנ"ל:

ד"ה ואח"כ עוסקין

ואח"כ עוסקין בתשובה בכל ימי התשובה ועיקר התשובה הוא לצאת מחושך לאור מאנפין חשוכין לבחינת אפנין ניהירן שהם עיקר החיים בחי' באור פני מלך חיים כנ"ל וזה בחי' שובו וחיו וצועקין בקולות הרבה ומרבין בצדקה עד שזוכין לקדושת יו"כ ואז נמשכין האנפין נהירין בשלימות כמו שדרז"ל באור פניך יהלכון זה יו"כ וכו' ואז נתצרה השי"ת לישראל ומחל להם על עוון העגל שהוא בחי' הע"ז של ממון בחי' ויעשו להם אלהי זהב, ונתן להם הלוחות שניות שהם כלל התורה הק' הכלולה מע' אנפין נהירין:

ד"ה ואחר יו"כ

ואחר יו"כ זוכין לסוכות זמן שמחתינו בחי' שובע שמחות את פניך הנאמר על סוכות כמו שדרז"ל ואז נכנסין לסוכה שהוא בחי' מקיפין בחי' אור הפנים כמובן במאמר עתיקא סי' כ"א וזה סוכה אותיות כ"ו ה"ס בחי' יחוד אמת ואמונה כידוע, ועל כן מקריבין אז ע' פרים כדי לבטל כל מניי אנפין חשוכין של כל הע' עממין כמו שארז"ל שמתמעטין והולכין כפרי החג, וע"כ לעתיד לבוא יהי מפלת או"ה ע"י הניסיון של מצוות סוכה כשארז"ל כי זה בחי' ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד כי מצות סוכה היאבחי' אור הפנים דקדושה כנ"ל, וזה שארז"ל שיאמר להם הקב"ה מצוה קלה יש לי וסוכה שמה לכו ועשו אותה וכו' ולמה נקרא שמה מצוה קלה יש לי שאיובה חסרון כיס היינו שיאמר להם נהי שאתם רחוקים מאור הפנים דקדושה ומשוקעים בתאוות ממון שהיא הע"ז כל הע' אומו עכ"פ אראה אם תקיימו מצות סוכה שהיא מצוה קלה שאין בה חסרון כיס, וגם מבואר בסוף המאמר שמצוה שהאדם עושה בלא ממון שאינו רוצה להפסיד ממון עליה המוה הזאת היא נקרא תצדק, וכשעושה מצוה ומפזר ממונו עליה זו המצוה נקראת אמונה כי אמונה כד אתחבר בה אמת וכו' וע"כ יאמר להם הקב"ה אם אתם רוצים באמת לקבל עליכם קדושת התורה והמצוות ולהיות בבחי' גרי (מכאן עד סוף הספר חסר, חבל על דאבדין, וברוך הוא וברוך שמו על פליטה הנשארת) ב"ה, דבר בעתו מה טוב, על כן אמרתי להסמיך לכאן ולצרף קונטרס זה פה, אשר בו מבואר היטב בעזה"י לדעת לאנ"ש כדת מה לעשו"ת בצוק העתים האלו בענין הנסיעה לצדיקים אמתיים על ימי ראש השנה הקדושים, וכבר נדפסו דברים אל ובקונטרס בפני עצמו בשנת תש"ו

לפ"ק פעיה"ק ירושלים תובב"א, ועכשיו נדפס עוד פעם בשתנת תבואי תשורי מראש אמנה לפ"ק.